Q23
N18
222607

14 NOV 1918

உ

முருகன் துணை.

சீகாழி

அம்பலவாணக் கவிராயரியற்றிய

சிவமலைப் புராணம்.

இது,

பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர்

ஸ்ரீமான், ராயபஹதூர்

உத்தமக் காமிண்ட நல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியா

ரவர்கள்.

விருப்பத்தின்படி

விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபர்

ஸ்ரீமான்,

தி. அ. முத்துசாமிக் கோனாரவர்களாற்

பரிசோதித்து,

வசனச்சுருக்கம் எழுதித்

தமது,

திருச்செங்கோடு

விவேகதிவாகரன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

இதன்விலை ரூ 1—4—0

Copy Right Registered.

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட
ஜூன் மாதம் 1985 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
ஜூன் மாதம் 1985 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின்
கையொப்பம்.
Q23
N18
222407
5553
1918/IV
3
OFFICE OF THE ...
14 NOV 1918

உ
முருகன் துணை.
சிவமயம்.

அம்பலவாணக் கவிராயரியற்றிய

சிவமலைப் புராணம்.

இது,
புதுக்கோட்டைப் பட்டக்காரர்
ஸ்ரீமான், ராவ்பஹதூர்
உத்தமக் காமிண்ட நல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியா
ரவர்கள்
விருப்பத்தின்படி,
விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபர்
ஸ்ரீமான்,
த. அ. முத்துசாமிக் கோனாரவர்களாற்
பரிசோதித்து,
வசனச்சுருக்கம் எழுதிச்
சேர்த்து,
திருச்செங்கோடு
விவேகதிவாகரன் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

இதன் விலை ரூ 1—4—0

Copyright Registered

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

பட்டாலியூர்த் திருப்புகழ்

14 NOV 1918

இருகுழை யிடறிக் காது மோதுவ
பரிமள நளினத் தோடு சீறுவ
இணையறு வினையைத் தாவி மீளுவ—அதிசூர
எமபடர் படைகெட் டோட நாடுவ
அமுதுடன் விடமொத் தாளை யீருவ
ரதிபதி கலைதப் பாது சூழுவ—முனிவோரும்
உருகிட விரகிற் பார்வை மேவுவ
பொருளது இருடற் காசை கூறுவ
புகழுடி விதெனப் பூசலாடுவ—வடிவேல்போல்
உயிர்வதை நயனக் காதல் மாதர்கள்
மயல்தரு கமரிற் போய்வி ழாவகை
உனதடி நிழலிற் சேர வாழ்வதும்—ஒரு
முருகவிழ் தொடையைச் சூடி நாடிய
மரகத கிரணப் பீலி மாமயில்
முதுரவி கிரணச் சோதி போல்வ—யில்வாழ்வே
முரண்முடி யிரணச் சூலி மாலினி
சரணெனு மவர்பற் றான சாதகி
முடுகிய கடினத் தாளி வாகினி—மதுபானம்
பருகினர் பரமப் போக மோகினி
அரகர வெனுமப் பித் தாரி யாமளி
பரிபுர சரணக் காளி கூளிகள்—நடமாடும்
பறையறை சுடலைக் கோயில் நாயகி
இறையொடு மிடமிட் டாடு காரணி
பயிரவி யருள்பட் டாலியூர்வரு—பெருமாளே.

கத்தூரி யமரு ம்ருகமத வித்தார படிர இமசல—
கற்பூர களப மணிவன—மணிசேர
கட்டார வடமு மடர்வன கிட்டேர கலசமிலவண
கச்சோடு பொருது மிர்வன—தனமாதர்

கொத்தார் குழல் மடவர் மனவசனத்தூறல் பருகி யவரொடு
கொஞ்சேறி யுலையில் மெழுகென—வுருகாமே
கொக்கார நரைகள் வருமுனம் மிக்காய விளமை யுடன்முயல்
குற்றேவல் அடிமை செயும்வகை—யருளாயோ
அச்சார புவன தரிசன நித்தார கனக நெடுமதி
லச்சான வயலி நகரியில்—உறைவேலா [யோர,
அச்சோவென வசவுவகையி லாட்சேர்க லுடையபரவை
டக்காகி விரக பரிபவம்—அறவேபார்
பத்தார் பரவ விரைவுசெல் மெய்த்தூயர் விரவு வருடரு
பற்றுறுப பாம பவுருதை—குருநாதா
பச்சோலை குலவு பழனவளர் செம்மைச்சோலை மயில்கள் நடமிடு
பட்டாலி மருவு மமரர்கள்—பெருமாளே 2

சங்கைக்கத தோடு சிறுகிடு சங்கிச்சட் கோல சமயிகள்
...கூற்றித் தோறும் வெகுவித—கலைநூலச்
சண்டைக்குட் கேள்வி அலமலம் அண்டர்க்குப் பூசையிடுமவர்
சம்பத்துக் கேள்வி அலமலம்—இமவானின்
மங்கைக்குப் பாக னிருபதக ளங்கட்குச் சாமி யெனவடி
வந்தித்துப் பேசி யருளிய—சிவநூலின்
மந்த்ரப்ரஸ் தார தரிசன யந்த்ரத்துக் கேள்வி அலமலம்
வம்பிற்சுற் றுழல் பாகதி—யருள்வாயே
வெங்கைச்சக் ரீபர் படையையி லங்கைக்குப் போக விடவல
வென்றிச்சக் ரேசன் மிகமகிழ்—மருகோனே [ழில்
வெண்பட்டுப் பூணல் வகைமுக கண்பட்டுப் பாளை விரிபொ
விஞ்சிட்டுச் சூழ வெயில்மறை—வயலூரா
கொங்கைக்கொப் பாகும் வடகிரி செங்கைக்கொப் பாகுமுமலர்
கொண்டைக்கொப் பாகுமுகிலென—வனமாதைக்
கும்பிட்டுக் காதல் குறுகிய இன்பச்சொற் பாடுமிளையவ
கொங்கிற்பட் டாலி நகருறை—பெருமாளே. 3

கடவுள்துணை.

முகவுரை.

அநாதி மலமுத்த சித்துருவாகிய சிவபெருமானார் "ஆன்மாக்கள் நெறியறிந்து முத்திகலைக்கூடுக" எனத் தம்முளத்துக் கொண்ட பெருங்கருணையால், வேதாகம மென்னும் முந்நூலை யருளிச்செய்தார். அது சூத்திர ரூபமான விதிபோதமாக இருத்தலின், அக்கிரந்தங்களைத் தழுவியே வியாசமுனிவர் பதினெண் புராணங்களையும் கதாரூப ஞானபோதமாக இயற்றினார். அப்புராணங்களுள்ளே பலவகையான நீதிகளும், மார்க்கங்களும் கதைகளோடு சேர்த்து அலங்காரத்துடன் செய்யுட்களாற் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புராணங்களுள்ளே ஒருபிரகாரம், இல்லாது பொருந்தாதாயும், மற்றொரு பிரகாரம் இன்பரூபமாகவும் விளங்குகின்றன.

இந்தப் புராணங்களுள்ளும், உப புராணங்களுள்ளும், பத்தியோக ஞானவழி நின்ற அடியார்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுப் பரமேசுரன் எழுந்தருளிய திருப்பதிகளின் மகத்துவங்கள் கலந்து சொல்லப்பட்டிருக்கும். அப்படிச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டவற்றை விரித்தும், சொல்லப்படாது போனவற்றிற்குப்புராணமுறை தெரிந்து, வேறுமகத்துவங்கள் கற்பித்தும் பலதல புராணங்கள், பல பெரியோர்களால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்களெல்லாம் வடமொழியி லிருத்தல் பற்றித் தமிழ்மாந்தர்கட்குப் பயன்படாது செந்தமிழாய்ந்த பெரியோர் பலர் தாங்கொண்ட கருணையால், தமிழில் மொழிபெயர்த்துதவியிருக்கிறார்கள். மற்றும் தலங்களெல்லாம் பழங்காலத்தைப்பெருமை பற்றியே சிறப்புடையன வெனக்கொள்ளக் கிடக்கின்றன. மேலோர் வழிபாடு செய்தநெறிகொண்டே மூர்த்தி தல தீர்த்தம் மூன்றுஞ் சிறப்புடையவாகின்றன. இப் பட்டாலி சிவமலை என்பது கந்தப்பெருமானுக்குகந்த மலையே. இங்குவழிபட்டோர்களும் மிகப்பெரியோர்களே. இச்சரித்திரமுங் கந்தப்

புராணம் ஈச சங்கிதையி லுள்ளதென வடமொழி மான்மியங் கூறியுள்ளது. வடநாட்புலவர் கூறியசரித்திரத்தை அம்பலவாண க்கவிராயர் தமிழ்ப் புராணமாகச் சொன்னயம் பொருணயம் பெறச்செய்து போந்தார்.

இந்தச் சிவமலைப் புராணத்தையும், சிவமலைக் குறவஞ்சி யையும் அடியார்கள் படித்துப் பத்திகொள்ளுமாறு, அச்சிட்டு, வெளியிடுங்கள் என்று ஈளவருஷம் தைப்பூசத் திருவிழாவன்று, குட்டைப்பாளயம் ஸ்ரீமான், அர்ச்சுனக் கவுண்டரவர்கள் பிரஸ்தாபித்தனர். பல இடங்கட்குப் பெருமுயற்சியுடன் ஆள் விடுத்துந் தேடியும் பிரதியகப்படவில்லை. குறவஞ்சி மாத்திரம் பரிசோதித்து எழுதப்பட்டு அச்சுவேலை நடந்து வருகிறது. கிழும் பிங்கள வருஷம் சூரசங்காரத் திருவிழா நடந்து, திருக்கல்யாண உத்ஸவத்தன்று ஒருபுராணப் பிரதிகண்டு மேற்குறித்த கனவான் உதவப்பெற்றேன். அந்தப் பிரதி ஆதியும், அந்தமுமில்லாதது. ஆனால் என்னு நண்பர், காங்கேயம் அஷ்டாவதானம் ஸ்ரீமான், C. V. சேஷாசலநாயடு அவர்கள் 124 பாடலுள்ள எட்டுப்பிரதி ஒன்று கொடுத்தனர். கடந்த மார்கழியீ முதல்தேதி (15-12-17) ல் பழயகோட்டைப் பட்டக்காரர், ராயபஹதூர் ஸ்ரீமான், உத்தமக்காமிண்டநல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியாரவர்களும், ஸ்ரீமான் அர்ச்சுனக் கவுண்டரவர்களும், அடுத்து வரும் தைப்பூசத்தன்று சிவமலைப்புராண மூலமும், வசனமுஞ் சேர்ந்த அச்சுப் புஸ்தகத்தைப் பல பெரியோர்களுடனிருந்து சிவமலையிற் பார்க்க வேண்டுமென்று மெத்த ஆவலோடு அறிவித்தார்கள். காகிதத்துக்கென்று பொருளும் உதவினார்கள். மறுதினமே காங்கேயம் பட்டக்காரர் ஸ்ரீமான், மும்முடிக்கணபதிப் பல்லவராய மன்றாடியாரவர்கள் ஒரு ஓலைப்பிரதி உதவினர். இன்னும் கிடைத்த சில பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு பரிசோதித்து எழுதி, அச்சியற்றினேன். இப்பெரியார்களின் விருப்பமும் எனது எண்ணமும் நிறைவேறும் வண்ணம், எவ்வகை இடையூறும் நேராது காத்தருளும் பித்தர், ஸ்ரீசிவசுப்பிரமணியக்கடவுளது திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றனன். சுபம்.

எட்டுப் பிரதிகளிருந்து அன்றன்று மூலச்செய்யுட்களை எழுதி, அச்சேற்றி ஒப்புநோக்கிப், பின்பு சிவமலைப்புராண வசனச் சுருக்கம் எழுதி அச்சியற்றியதுமாகிய விரைவு வேலையால் பிழைகளிருக்கவுங்கூடும். அருமைதெரிந்தோர் மன்னிப்பார்களெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிரதிகள் உதவினோர்.

குட்டைப்பாளயம் ஸ்ரீமான், அர்ச்சுனக்கவுண்டரவர்கள் பிரதி 1

காங்கேயம் ஸ்ரீமான் மும்முடிக் கணபதி பல்லவராய மன்றாடியார் பிரதி 1

காங்கேயம் அஷ்டாவதானம் ஸ்ரீமான், C. V. சேஷாசலநாயடு அவர்கள் பிரதி 1

சிவமலை ஜோசியர் மகா-ஸ்ரீ ராமசாமி குருக்கள், பிரதி 1

பிங்கள வரு தையீ
19—1—1918
திருச்செங்கோடு.

இங்ஙனம்.
தி. அ. முத்துசாமிக்கோனார்.

உ

நூலாசிரியர் வரலாறு.

நீர்வளம்பொருந்திய சோழமண்டலத்திலே, பூர்வஞ் சைனத்திற் பிரிந்து, சைவத்திற் புகுந்த நீறுபூசி வேளாள குலத்திலே, சாலிவாகன சகாப்தம், 1634, கி. பி. 1712 விஜய வருஷத்திற்பிறந்து 60 வது வயதில் இராமாயண கீர்த்தனைபாடி, தஞ்சாவூர் துளசி மகாஹாராஜா, அவ்வேந்தனின் அருமை நண்பரான புதுச்சேரி ஆனந்தரங்கபிள்ளை, மணலி முத்து கிருஷ்ண முதலியார், தேப்பெருமாள் செட்டியார் முதலியகனவான்கள் சபையில் அரங்கேற்றிப்பெருமையடைந்த, சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர் என்னும் பிரசித்திபெற்ற மஹா வித்துவானைத் தமிழ்நாட்டில் தெரியாதார் இரார் அவருக்கு மூன்று குமாரர்கள். சேஷ்டகுமாரர் அம்பலவாணக்கவிராயர் என்பவர். இவர் பிறந்த வருஷக்கணக்குத் தெரியவில்லை; என்றாலும், இவரது தந்தை அருணாசலக்கவிராயருக்கு முப்பதுவயதில் விவாக

மானமென அவர் சரித்திரத்தில் தெரிகிறது. இதனால் இந்த அம்பலவாணக்கவிராயர் கி. பி. 1742-க்குமேல் பிறந்தவராக வேண்டும். இவர் இளமையிலேயே தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் நன்குகற்றவர். சைவசித்தாந்த நூல்கள் முறையே பயின்றவர். கொங்குநாட்டின் கிழக்குக்கோடி எல்லையிலுள்ள கொல்லிமலை (சதுரகிரி) அறப்பளீசுரர் சதகம் ஒன்று கூறியுள்ளார். அச்சதகத்தின் 100-வது செய்யுளில்" அம்பலவாணகவிராயனுரு மென்புன் கவியையுஞ் சூடியே" என்பதனால் தெரிகிறது. பாடுவித்தோன் அச்சதகத்தின் முதற்பு[illegible]திபெற்ற வதிபனெம தருமை ப[illegible]வன்" எனக்குறிக்கிறார். இவனை 7-வது செய்யுளில், கங்கை குலத்தலைவன் என்றும், 73 வது செய்யுளில்" வேளாளர் குலதிலகன் என்றுங்கூறப்பட்டுள்ளன.

பின்பு இவர்சேலத்துக்குசென்றபொழுது, அங்கு நாளையும் நடக்குஞ் செருப்படித்திருவிழா நடந்தது. அங்குப்பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டு போகின்றவர்கள், உண்டிகையில் தக்ஷிணைபோட்டுத் தலைகுனிந்தால் தோலாலானதைத்துத் கட்டத்தில் வைத்திருக்குஞ் செருப்பையெடுத்துப், பூசாரி அடிப்பது வழக்கம்; இவருடன் அங்கு வந்தோர் இது என்ன ஐயா? விந்தையாக இருக்கிறது எனக்கேட்டார்கள். அதற்குக்கவிராயர்.

"மருப்பாலே சவுந்தரிய லகரிவரை வோனிறைக்கு மாகவிக்கும், விருப்பாலே பொருளுதவா லோபிகளைச்சேலநகர் வீறுமாரி, குருப்போலே வரவழைத்துப்பணம்பரித்து நிமிர்ந்ததலை குனியச்செய்து, செருப்பாலே யடித்தடித்துப் புத்திரவப்பலமுறையுஞ் செய்கின்றாளே.,,

எனவிடை பகர்ந்தனர். பின்பு, திருச்செங்கோட்டுக்குச் சென்று ஸ்ரீ அர்த்தநாரீசுரர் தரிசனஞ்செய்து வந்தனர். தரிசித்தீர்களா? எவ்விதமாக இருக்கிறது என்று கேட்டவர்களை நோக்கி:—

"சத்தனையோ தமிழ்க்கலைதெரிந்து [illegible] தின்மையிசைச் செங்கோட்டின், அர்த்தநாரீசுரரோவத்து விதப்பெருளாகுமவர்மெய் தீண்டுஞ், சுத்த சிவாசாரியரோ, கும்பமுனியோவர் சூழ்ந்துவாழுஞ், பத்திசாலிகள் சங்கப் புலரிணை யாவரெனிற் பகரவெண்ணே.,,

என இச்செய்யுளைக்கூறினர் என்பர். இவர் இங்கு நின்றுங் காங்கேய நாட்டிற் புகுந்தனர் இவரது சைவப்பிரபலவும், பிரசங்க வன்மையும், வாக்குச்சாதூரிய மதுரமுங் கண்ட பட்டக்காரர் முதலியவர்கள் இவரைக்கொண்டு சிவமலைப்புராணம் பாடுவிக்க வேண்டுமென்றுபேசி அறிவித்தார்கள். ஒப்புக்கொண்டு நல்ல நாளில் சுபவேளையில், சிவமலையப்பர் தரிசனஞ்செய்து புராணம் பாடத்தொடங்கி 14 சருக்கம் 497 விருத்தத்தில் புராணத்தைப் பூர்த்தி செய்தனர். தெரிந்த பட்டக்காரர் முதலான பக்திமான்கள், அரங்கேற்றுவித்துக் கவிராயர் மனமகிழ்ச்சி கொள்ளுமாறு சன்மானம் புரிந்தனர். புராணத்தில் அங்கங்கேபத்திச்சுவைமுதிரப்பொதிந்து சைவமணங் கமழும்படி இசைத்திருப்பது இவரது சிவபக்திவலிமையைக் காட்டுகிறது. பெரிய நூல்களிலே பயின்று அரிய கவிகளின் அவைப்பீடுபட்டவரும் அந்த வருணனை புரிவதில் நுண்ணிய அறிவினரென்பதையும், இப்புராணம், வள்ளிநாயகியார் திருமணச் சருக்கத்தில்:—

"தனவினிலு மென்மைபெறுமே காணிலச்சங்கொண்டு வெய்யோன் கதிர் புகாத, வனமதனிற் கடிதோடும் வாவியெதிர் பெருதவஞ்சி மறைந்து நின்று, மூளை கொளு வெங்கணை தொடுத்துத் துணைவரொடுஞ் சேர்ந்தவனை முடித்தானென்னாத், தனுவிராகவன் வீரந்தனை நகைக்கு மடவால் தன் சாறு மாமே.,,

என்னுஞ் செய்யுள் முதலியவற்றால்தெரிகிறது. சைவத்தில் இவர் கொண்டுள்ள மேலானமதிப்பை அகத்தியமுனி உபதேசச்சருக்கத்தில் 6, 7, 8, 9, 10. செய்யுட்கள் விளக்குகின்றன.

இவரது சைவசித்தாந்த சாஸ்திர ஞானத்தேர்ச்சியால் திரிபதார்த்த லட்சணத்தைச் சுருக்கிக்காட்டும் ஆற்றலை, அந்தச்சருக்கத்திலேயே.

"பகருதற்கரும் பதி பசு பாசமோர் மூன்றும்
இகழ்விலாப்பதி போலவவ் விருமையு மனாதி
தகைமையாகிய பதியினைச் சார்ந்திடா பாசம்
நிகரிலப்பதி பொருந்திடிற் பாசம் நில்லாது.

என்பது முதலியன நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. இப்புராணம் பாடுதற்கு உதவி புரிந்தவர்களின் தகுதி விளங்குமாறு நகுடன் சாபந்தீர்த்த சருக்கத்திற் கூறுமற் காட்டியுள்ள வன்மை பாராட்டத் தக்கது.

வானவர்களிற் சிறந்தோர் மணிகண்டனுடன் மூவர்
மான மன்னரிற் சிறந்தோர் வழுதியுடனொரு மூவர்
மேன்மை வேளாளர் தமின் மிகச்சிறந்தோர் மன்முடி
தானகன்ன னெனுந்தடக்கைச் சருக்கரை மன்முடி மன்னன்

பன்னரிய புகழ்புடைத்த பல்லவராயக் குரிசி
லென்னவரு மூவர்களுமேனைய வேளாளரும் வேண்
மன்னவர்க்குத் தொன்றுதொட்டு வழிவழியாயடிமை செய்வ
ரன்னவர்கள் குலதெய்வ மாகிநிற்ப னெங்கோமான்.

என்பன. இன்னும் இவர் வரலாறு அதிகம் தெரியவில்லை.

சிறப்புப்பாயிரம்

மூங்குமேரய் பொழில் வான்றடவுபட்டாலி மான்மியந்தனைக்கலை வல்ல, புங்கவர் மதிக்கப் பொருணயஞ் சிறந்து பொலிவுறத்தமிழினிற் புனைந்தான், தங்கிய புகழ்சேர் காழியனருணசலக்கவி யுதவிய புதல்வன், இங்கித மிகுந்த வம்பலவாணனெனுங்கவி ராய நாவலனே.

→*(o)*←

முருகன் துணை.

சிவமலைப்புராணம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

விநாயக வணக்கம்.

தானவாரியு மாங்கவ் வுந்தியந் தடவி
தானை வாரிச வாம்பணி வெள்ளியஞ் சாயிலத்
தானவாரிய விடத்துறை மலைமங்கை தருமுத்
தானவாரிபெய் தந்திதாள் சிரத்தினிற் றரிப்பாம்.

பால்வண்ண நாதர் துதி.

நீர்கொண்ட கடல்சூழும் நிலவுலக முழுதளந்த நெடியமாலும்
ஏர்கொண்ட சதுமுகனுமிமையவரு மருமறையு மிறைஞ்சியேத்த
வார்கொண்ட களபமுலை மாநல்ல மங்கையுடன் மருவிவாழுஞ்
சீர்கொண்ட பட்டாலிப் பால்வண்ணர் திருமலர்த்தாள் சிந்தை
[செய்வாம். 1

நல்லமங்கையம்மன் துதி.

கல்லமங்கை யாப்பின்வாக் காட்டுமலர்ப் பதத்தோரும் கமலத்தோரும், வில்லமங்கை கொண்டருச்சித் திடவவர்க்கு வேண்டுபெரு விருப்பம் நல்கும், மல்லமங்கை வாய்ந்த மதிட்புனைந்த பாமனிடம் மருவிவாழும், நல்லமங்கை யிருகோகநகத்தாளை யகத்திலுற நாட்டுவாமே. உ

கயிலாசநாதர் துதி.

அரியயன்வே ளிருசுடர்கள் முறைசெய்தொழி லைவர் தமிசை யன்றென் றியாருந், தெரியவகன் றனைபெரிக்குஞ்சிரந்தடிந்தும் முனிநால்வர் தேறியோரு புரிதருநா லுயிர்களின்பம் புணர்த்தநீக்கும் மைவிழி புதைத்தருள்ளு, கரியவிரு ளறக்கண்டும் நின்றகயி லாயனையெங் கருத்துள் வைப்பாம். ௩

ஞானம்பிகை துதி.

குனிசிலைமா ரனையெரித்து வெற்றிபெற்றெனக் கருமைவிழிக் கோலநல்லார், வினிதமக்கென் றெனவிருந்த விறையவன் மேற்சாய்ந்தகைத் தேகத்தாண்டிக், கனிபெரவுள்ளுடைக்காணி னசகனையென மற்றவனுள் கலங்கா வண்ணம், இனியவலப்பாக மன்றி னிந்ஞா னம்பிகைதா ளிறைஞ்சுவோமே. 4

கணபதி துதி.

காமலையை யுரித்தவர்றோர் சிதைத்திசைப்பேர் தரித்தவ னைக்கவின்கொள் சாமி, காமலையிற் றிருமருப்பாற் பாரதப் போர் பொறித்தமலர்க் கையானைச்சு, காமலையும் வேல்பிடித்த முருகனுக்கு முன்னவனைக் ககனத்தார்ப, காமலைதந்தருளு மைந்து கரத்தானை யடிபணிந்து கவலைதீர்ப்பாம். 5

வேறு. குமரக்கடவுள் துதி.

இலகுமதிவே ணியனுமைதன் னெழிலார் குறங்கின் மணிப் புயத்திற், கலபமயிலின் முதுகிலன்பர் கருத்தின்மேவதா கமமுடிவி, னலகின் முனிவர் சுராயன்மா லணியுமகுட முடிமிசையிற், குலவுகுமர னிருசரணக் குளிர்பொற்கமலம் வணங்கல் செய்வாம். 6

இதுவுமது.

விந்தமதமுஞ் சூர்மருகர் விறலுங்கெடுத்த குறுமுனிவன்
சந்தவிசைச்செந் தமிழறியச் சாற்றுங்குரவன் சிவன்விழியில்
வந்தசிறுவ னிமையமயின் மதலைகங்கை மடந்தைதருங்
கந்தன்மணிக் கிண்கிணிச்சரண கமலமெமது கருத்துள்வைப்பாம்.

வேறு. தெய்வயானை துதி.

சகமுண் டுமிழ்ந்தோன் பெருந்தவமுஞ் சதவேள்விக்கோ னயர்தவமும், புகலவரும் வாரணமரிதாய்ப் புரிந்ததவமுந் தரும்குமரி, குகன்மஞ் சரியாள னிரண்டுபுயக் குவட்டிற் றிகழ்க்குங் களபமுலை, யிகல்வேல் விழிக்குஞ் சரியதப்போ திணையெம் மிதயத்திருத்தல் செய்வாம். 8

வள்ளிநாயகி துதி.

கலைப்பனுவ லாட்டிமலர்க் காமுமவின் னாட்டாமகளிர்கா முமேனற், புலத்திலுருங் கிளிகடியப் பொருந்தவமைத் திடுமிதணும் புயல்போன்மேனி, வலத்தகரர் குலகால வைவேலோன் செம்பொன்மணி மகுடமாறும், அலத்தகமுந் தட்வியசிறடி வள்ளிநாயகிதா ளகத்துட் சேர்ப்பாம். 9

வேறு. திருநந்திதேவர் துதி.

கண்ணுதற்றிரு வடிதொழ வருமயன் கண்ணன்
விண்ணுளோர்பல மீதுளோர் தவமுனி வேந்தர்
எண்ணிலாதவர் நெருக்கற மணிப்பிரம் பேந்து
மண்ணல்நந்தித னடிமலர் முடிமிசை யணிவாம். 10

வீரவாகு தேவர் துதி.

மாரவாகுலந் தவிர்த்தினி தாகியமகிழ்வு
கூரவாகுமன் றனைவனத் திடைவரக் குறித்த
பாரவாகுவீ ராறுடைப் பண்ணவற் கிளைய
வீரவாகுவைச் சிந்தையில் விளங்கவைத் திடுவாம். 11

அகத்தியமுனிவர் துதி

சகத்தானை யன்றவனை மகவானையரவாகச் சாற்றுமெய்வா, சகத்தானைக் கிரிதுளைத்த தல்டானை யொருபத்துத் தலையானைக்கி, சகத்தானை கொண்டுவென்றோன் றனைப்பாமன் செய்தானைத் தவிற் செல்யா, சகத்தானைப் பாவுதிரு வகத்தானை நித்தமுமஞ்சலி செய்வாமே. 12

ஆஞ்சநேயர் துதி.

மருவிருந்த சுடம்பணியு மார்பன்சொல் பணிசிரத்து மனத்துத்தாங்கிப், பொருவிகந்த சிவமலையின் மாருதிக்கினி லிருக்கும் புனிதன் பூவிற், றிருவுரங் கொண்டாற் கிளையோன் முதலெழுபான் வெள்ளமெனுஞ் சேனையுய்ய, வருமருந்து தருமனுமன் பாதப்போ தெப்போது மகப்போதுப்பாம். 13

வேறு.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் துதி.

அத்திருக்கனைத் தந்தருள்செய் யன்னைமுலைப்பா லினிதருந்தி
யத்தியனங்கு வடிவமைத்தே தரணிடிமாமுனாரியகத் தினிற்கொண்
டத்திநாத்தி பெறும்ஙாவார்ய பாத்தகரற னைநாடினையா
யத்திகடந்தோன் பதப்பாவு மடியார்சரணுக் கன்புசெய்வாம்

சுந்தரர் மாணிக்கவாசகர் துதி.

மாமுதலைக் கடிந்தகதிர் வைவேலோன் திருத்தாதை மகி
ழப்பாடி, யேமுதலை வாய்ப்பிள்ளை யீனத்தந்தோ னிருசரண
மேத்திக்கூடற், கோமுதலை யொன்பதுநாற் கோடிக்காய் மால
யன் கண்கொண்டு காணு, மாமுதலை மாமீதில் வரவழைத்தோ
ன்சரண் மலர் மனநாட் கொள்வாம். 15

[illegible] தேவர், அருணகிரிநாதர் துதி.

நுதலின்விழி காட்டினுக் தூவற்றிடிய நாவலிறைமே நோ
க்கா யென்ன, முதலவன்முன் வலிமேசு முருகாற்றுப் படைப்பு
லவன் முனாரிந்தாரும், அதிமதா சசமொழிகு மினிய திருப்புக
ழ்ப்பாடி யருள் சேரா று, வதன னருள் பெறு மருணை கிரிநாதர்
கழுலுமென்னுள் ளளருமாதோ. 16

பொன்னம்மை துதி.

தன்னிகரிலாத சக்திசிவமலைவாழ் தலக்தார்தா னிகர்நாட்
டா, மன்னாகரின் மற்று முள்ளா ரைமகரவீந் ஒளித்தபனி பத
னைவாணத், தின்னிடையிற் காமீட்டி யேந்திவா வழைத்தெவர்க்
குமிசைாக் காட்டும், பொன்னம்மை பெறுந்தாயை மறவாமலெ
ப்போதும் புந்திசேர்ப்பாம். 17

வேறு. அவையடக்கம்.

தெரிபுநான் மறைகடேறுஞ் சிவபரன் குருவாம் வேலன்
சரிதம கதனையான் செந் தமிழினாற் சொலமதிக்கல்
கரியவமமுஞ்சிட்டுப்பிற் கானுமிக் கிரணிறப்பறப்
பரிபுர மவப்பச்செக்கைப் பாலரைசொருகுமன் றே,

பண்டருந் தவக்கூத்துதன் பகர்வடமொழியை யானும்
தண்டமிழ் முதற்றிசொல்லும் தன்மைவா ரிதியோமேழு
முண்டிடு முனிமகவென யுண்பெறினன் றொருவனலகை
கொண்டுநீர் தன்னையள்ளிக் குடித்திடன் மானுமன்றே. 19

சேடனுமிர நாவினாற் கற்பத்துஞ் செப்பக்
டொணாச் சிவகூடமலைக்குகன்சரிதம் யான்கூறல்
நீடுமிவ்வுல கிருளெலா நீக்குவன் யானென்
றேடுமின்மினி யொன்றொளிகாட்டுத லொக்கும். 20

வேறு.

இப்புவியெலா மதிக்கத் தக்கவிலை பெற்றதொரு வியன்மா
ணிக்கம், குப்பையிலே கிடந்திடினு மிகழாமற் கொள்வரந்தக்
கொள்கைபோலச், செப்புமுலை வள்ளிபங்கன் திருப்புகழாகையி
னுல்யான் செப்புமிப்பா, வெப்பிழைய தாயிடினுங் கைக்கொ
ள்வ தன்றிகல்லோ ரிகழ்ந்திடாரே. 21

பாயிரம் முற்றிற்று.

நைமி சாரணியச் சருக்கம்.

கண்ணகன்ற நீர்க்கலுழியும் வாசனைகமழும்
தண்ணெனும்மகில் சந்தொடு வேய்முதற்றருவும்
விண்ணளாவியே மிடைதலான் மதிகதிர் வெய்யோ
னண்ணுறும்வெங்கதி ரொளிபுகா நைமிசாரணியம். 1

நுன்றுவானவர் தாயர்கெட முப்புரந்தனையக்
குன்றவார்சிலை யேந்திய பிறைமுடிக்கோமா
னன்றிவேறொரு கடவுளை வழிபடாவகந்தேர்
வென்றிமாதவர் தொகுதியே யிடந்தொறும் விரவும். 2

பரிதிவெங்கதி ரினம்புகாப் பான்மையாற் பாந்த
விருளிருந்திடப் பட்டவராயுமரி விளக்கெடுக்கும்
பொருவின்மாதவர் புரிந்திடு மகக்கெழு புகையைக்
கருமுகிற்குல மெனமயி லடித்திடுங்கண்டு. 3

சுருதியாகம புராணசாத் திரமெலாஞ் சொல்லும்
பொருளுந் தோன்றிடப் பூசையுஞ் சிறப்பும் புகலும்
மிருகமும்பற வைக்குலமானதுஞ் சிறந்தமைக்
கருமமும்பெரும் புகழையும் பெறவருந் தரிக்கும். 4

ஊனருந்திடற் றுலைவிலா நரகமுள் டென்றே
ஆனதன்றிவெம் பழிபிறுட் டொடருமென் றறிந்தோர்
மேன்மையாதவர் புகலுமவ் விதிவிலக் குணர்ந்தோர்
யூனையும்புலா லருந்திடா துயிர்க்கன்பு புரியும். 5

கருந்துழாய்ப்பசுங் கண்ணியன் றேவிக்குங் கமலத்
திருந்தநான்முகன் பனிக்கும் வசிட்டனுக் கினிய
வருந்ததிக்கு மெய்க்கற்பியல் கற்பிக்கு மழகிற்
றிருந்துமாதவர் பன்னியர் பண்ணையுஞ் செறியும். 6

வேறு.

எளியராய்ப்பட்டித் தோறிவிளையாடல் செய்யு மினமான்கன்று,
புலிமுலைப்பா லினிதருந்துந் தனி கலைக்கால் சூண்டினட்புப்
பொருந்திமேவு, மொலிதிரைநீ ரிக்குருளை யுண்டிடக் கையால்
வாரியூட்டும்வேழம், வலியகங்க மொடுபசிய கிள்ளையொரு பஞ்
சரத்தில் வாழுமாதோ. 7

வேறு.

இவ்வண்ண மிகவொன்று மின்றுருந் தனிவனத்தின்
மைவண்ண மயல்தீதவர் வருந்தியுநா டுதற்கரிய
செவ்வண்ண நளினமலர்த் திருப்பாதப் பெருமான்றன்
மெய்வண்ணங் கனையுணரும் விமலமாந் சிந்தையினால். 8

ஆதியுமை பொருபாகக் கண்ணுதிரு வஞ்செழுத்தும்
பூதியுங்கண் மணியுமெய்ம்மைப் பொருளெனவே போற்றுகிற்பார்
தாதிவருங் கமலத்தோன் றனைச்சென்னி யிற்புடைத்த
சோதிநெடு வேலண்ண றாயபுகழ் விளக்கவல்லார். 9

இத்தகைய முனிவர்க ளெண்ணிலர்தந் தவநாப்பண்
மத்தகயத் தரிபோர்த்த மணிகண்டன் பதம்பரவும்
வித்தகமெய்ச் சூதமுனி வியாக்கிரவா சனத்தினிடை
யெத்தவரு முவந்துபணித் தேத்தவன்பி னினிதிருந்தான்

ஆங்கவன்றன் முகநோக்கி யரியதவத் தினர்யாரும்
பூங்கமலத் தோனனைகர் புனிதபுரா தவசனனத்
தீங்ககல நீப்பித்த சிவதலத்தின் மகிமையெல்லாம்
யாங்கள்கேட் டிடும்வினைநீத் திதையுமுவந் தமிழ்மினுமா. 11

இக்குள்ள தலங்களினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் குன்றெறிவேற்
கைக்குமர னினிதுறையுங் காரணமெய்த் தலமதுவா
மெக்கிரம மதனுநு மினையின்றிப் புகழ்விளங்கு
மிக்கதல மொன்றினிநீ விளம்புதியென் றடிபணிந்தார். 12

வேத ஞானன் காணரு மெய்ப்பரன்
பாத பங்கயம் பற்றிய சிந்தையின்
மாதவத்தினர் யாரும் வணங்கிடச்
சூதமாமுனி சொல்லலுற் றனனரோ. 13

நைமிசாரணியச் சருக்கம் முற்றிற்று.
காப்பு பாயிரம் உள்பட விருத்தம், 35.

புராண வரலாற்றுச் சருக்கம்.

அளந்திடற் கரிதாங் காந்தமா புராணத்தா றுசங்கிதையி
னிலாரும், விளம்பரு மீசசங்கிதை தன்னின் விலவினைக் கன்று
கொண்டெறிந்த, களங்கனி வண்ணான் றனையரன் செய்த கட
முனி குரவனுங் கந்த, னுளம்பதிந் துறையு மகிமைசேர் தல
மொன்றுளத்தினி னினிதுணராய்ந்து. 1

அரவணை யானும் பிரமனு மறையு மளப்பரி தாகிய வமலன்
குரவன்வா னளவு குன்றெறி வேற்கைக் குமரவே ணறுமலர்க்
கமலச், சரண்மனத் திருத்தி மெய்ம்மயிர் பொடிப்பத், தழு
தழுத் தெழுமொழி பெயரக், கரமலர் குச்சி மீதினிற் கூம்பக்
கண்ணிலானந்தநீர் பெருக. 2

எத்தலங் களினும் விழுமிதாந் தலமு மியம்பருங் கங்கை
யிற் சிறப்பாய்ச், சித்தியு மெய்ம்மை முத்தியு முதவுந் தீர்த்தமு
மொன்றெனுஞ் சகத்தி, லுத்தமமாகு மூர்த்தியு முள்ள தோர்தல
முணர்வினிற் றெரிந்து, வித்தக முனிவர் யாவருங் கேட்ப மறை
களும் வியந்திட விளம்பும். 3

புராணவரலாற்றுச் சருக்கம், முற்றிற்று.
ஆ. திருவிருத்தம் 38.

சிவமலைச் சருக்கம்.

கலைமால் விடையவன் கருணை யுருவுரு
வுலவையில் வந்தவே றுவகை யிச்சையுந்
துலவுறு மிடையிரு கோதைகையோ டிறை
சிலைமலை மகிமையின் றிறங்கள் செப்புவாம். 1

அந்த மாதியின் றாகிய வமலனே யொருவன்
றந்த கந்தமே யினிதுறை சிவமலைத் தன்மை
சந்த நான்மறை சகத்திர முகமதாய் விரிந்து
முந்தை நான்முக னுரினு மொழியமுற் றாதால். 2

ஆயினுஞ்சிறி தறிந்தவா றிசைக்குது மமலை
சேயி னின்னரு ளாலெனச் செழுமறை நூல்க
ளாயும் வேதவியாதனு மடிகளோ றுரைத்த
தூயவாசக முறைசொல்வ னெனவவன் பிற சொல்வான். 3

வேறு.

கரியத் துரித்துப் போர்த்த கண்ணுதற் கடவுண் மேனாட்
டரியலர் புரங்கள் வெல்லத் தறுகண்வா சுகிநாணாக
விரிகதிர் பரப்புஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையைப் பற்றி
வரிசிலை யாகக் கையின் வளைத்திடுங் காலைதன்னில். 4

அந்தமேருவி னுச்சியி னண்டங்கள் பரவச்
சந்த தஞ்சிவ பரனுறை தனிக்கொடு முடியொன்
றிந்த மாநிலத் திடைசிந்தி வீழ்ந்ததா லிதனால்
வந்த நாமமுஞ் சிவமலை யெனப்பெயர் வழங்கும். 5

வேறு.

ஆதியா முகத்திற் செம்பொ னடுத்திடு முகத்தின் வெள்ளி
யோதிய செப்பு மூன்று முகத்தினிற் கலியுகத்திற்
றீதிலா சிலையா மிந்தச் செய்கையாற் காரணார்
சோதிமா மலையென் றும்பேர் சாற்றினா ரறக்காடா. 6

வேறு.

வானதி முடிமேற் றோய்தலா லொளிகொண் மாமதி தவழ்
தலா லத்தி, தேன்விழ் கொன்றை கூவிளமென் மேற் செறி
தலாற்றுனுமென் றேறுதா; மேன்மையாற் சத்தி சிவமென விளங்
கும் விளங்கலாற் றேனுடை யதனான், மானிடங் கொண்ட
வளத்தினால் முக்கண் வானவ னிகர்க்குமம் மலையே. 7

அண்டமூ நிலனு மளக்கலாற் செம்பொனாகமேற் பொலி
தருமதனால், விண்டொன வெவரும் விளம்பவத் ததனால் வேனு
கானங்கண் மேவுதலாற், றண்டருக் குலங்க ளிரந்தாயிடைந்து
தழைத்தருட் பசுமைகாட்டுதலால், வண்டுறா யலங்க லவிர்த
ருண் பெளவி மாயவ னிகர்க்குமவ் வரையே. 8

கந்தமா மலர்மே லிருக்கலாற் கலைமான் கண்டிடலனுவரை
தலினை, லந்தமா ஞூர்த்தி வந்திடுதனை லாட்க ளொருவாய குகை
யாற், சந்தத மெண்க ணுறுதலாற் பலவாஞ் சராசரம் படைத்த
தன்மையினால், வந்தனற் றிசையு முகம்பெறு மதனான் மலரவ
னிகர்க்குமச் சயிலம். 9

வேறு.

தான நீரொளு வருவியா றொழுகி மாதங்கப்
பான்மை காட்டிவந் தடுத்தவ ரிடர்தகப் படுத்தி
மேன்மை தங்கிய சித்திக ளுதவிமிக் குயர்ந்த
வானை மாமுகத் தண்ணலை நிகர்க்குமவ் வடுக்கல். 10

வேறு.

அஞ்சிறைக் கோகை மஞ்ஞையுமி தலா லசுரியாம் பசும
ஞால் வயலாற், றஞ்சமென் றமரர் பரவலாற் சத்தி தாங்கலாற்
றலையிலா றானதான், மஞ்சன குறவர் வள்ளிசே ருதலான் மாவி
லையட்டிடும் வலியாற், குஞ்சரி களப முலைகலந் திலைக்குங்
குமரனை நிகர்க்கு மக்குன்றம். 11

வேறு.

கரிமுகிற்குல மூடியே கருமைகாட்டுதலா
லரியமர்ந்திடு கண்கள்பற் பலவுள வதனாற்
றருவி ணீழல்கண் டிருந்தலாற் றுன்வர் சாயப்
பொருக வந்ததா லிந்திர னிகர்க்குமப் பொருப்பு. 12

வேறு.

அக்கிரி யிடச்சார் பதனிலேயென மணிந்துமண் டனையக
மூர்ந்திடுதல், மிக்கவான் கங்கை சிகரமேற் காணூஉ வெள்ளன
மாகினோன் மீது, புக்குநீண் முடியைக் கண்டன னென்னப்
பொருக்கெனப் பாதலம் புகுந்தியா, னிக்கண மதனிற் றிருவடி
காண்ப னென்னமான் முயலுத லையையும். 13

சந்தனி யெயின மடநல்லார் கொழுநர் தங்களோ டிடே
வே திருப்பு, வங்கவ ரதனமென் றசார ரத்தி னணைந்திடு மதி
யைமென் முகத்திற், றங்கவா டவர்க ளணைத்தனு மருணன்
றனைக்கண்டு வாரிசமனைய, செங்கரம் நீக்க வுய்ந்தன மென்னச்
செழுமதி மேற்றிசைச்செல்லும். 14

பரிதியூர் தேரிற் கட்டுமோ ரேழு பசும்பரி தன்னைவல் லெ
யினர், தருமகா ருருங் கொடிஞ்சியஞ் சிறுதேர் தன்னிடை கட்
டுதற் காமென், றிருகர மோச்சிப் பிடிப்பதற் கெழலு மிங்கி
வைகண்டபா கருணன், வெருவிமத் திகையாற் பரியினைப் புடை
த்து விரைவினின் மேற்கடல் குளிப்பான். 15

உடுக்குல மதனைக் குறச்சிறு மியர்க ளொளிதிகழ் தரள
மென்றெண்ணி, வடுக்கணி ரிளமென் முலைமிசை சூட்ட வடக்
கினுக்காமென வதன்பா, லடுத்துவாரிச மாமலரினைப் பழித்த
வங்கையாற் பற்றுதற் கோச்ச, விடுக்கனுற் றென்றோ டோன்
றுறு விண்ணோ ருருவ மேருவினிலட்டே. 16

வேறு.

அங்கங் கானவ ராகமே—அங்கங் கானவ ராகமே
சங்க மண்டத் தவர்களே—சங்க மண்டத் தவர்களே. 17

நாகமோதுபுன் னாகமமைவனம்-நாகமோதுபுன் னாகமமைவனம்
கோகமாமதி லும்பர்குலங்களே-கோகமாமதி லும்பர்குலங்களே 18
மழமின்னார்சொல்லி தத்தையே-பழகும் பஞ்சர தத்தையே
அழகு மஞ்ஞைக ணித்தமே-விழைவதாய்ச்செயு நித்தமே 19

வேறு.

இன்ன தன்மைய வாகிய வெழிற்சிவ மலையின்
அன்ன வாகனன் மாதவ ருமறை பரவும்
சென்னி யாருடைத் தேசிக னினிதுவீற் றிருப்பான்
அன்ன வெற்பினுக் கிணையெழு புவனத்து மரிதால். 20

வேறு.

சிவமலை யென்றிடச் சிதையுந் தீவினை
சிவமலை யென்றிடத் திருவந் தெய்திடும்
சிவமலை யென்றிடச் சேரும் புண்ணியம்
சிவமலை யென்றிடச் சித்தியாகுமால். 21

வேறு.

ஒருகாலம் மலைசூழ்வோ ருலகமுழு வதுஞ்செங்கோ லோச்
சிவாழ்வார், இருகாற்சூழ்ந் திடுமவரே யிந்திரபட் டந்தரிப்ப
ரிணையில்லாத, மருவார்பூங் கடம்பணியு மார்பனையவ் வரையிட
த்தில் வந்து காண்போர், திருமாலு மந்திவந்த வயனுகிப் புவி
சிருட்டி செய்வான்றே. 22

வேறு.

சகமதனிற் காசிதில்லை யருணையாதித் தலங்கடனிற் புரி
யுமகந் தவங்க டானம், பகர்விரதம் பூசையிவை செய்யும் பேற்
றிற் பலனையுநந் தருமிந்தப் பதியிற்செய்யி, னிகரிலிந்தக் கிரியி
டத்தி லரிவேல் முருகன் நீங்காம லினிதுறையுங் கந்தவேளைத்,
திகழுமிவிற் சிறந்திடுகார்த் திகைநாட் கண்டோர் சிவபதத்தில்
வீற்றிருப்பா ரிண்ணந்தானே. 23

வேறு.

கலர்பயி லிந்தச் சிவமலை யிடத்துநற் கங்கிகன் னியதிகள்
முடித்துப், பலமகற் றொழுந்தே ராறுமுச்சரித்துப் பங்கயக்
கடவுளை முனிந்தோன், றிவ்வொளி மலையைச் சூழ்ந்துமே லமர்
ந்தசேயினைத் தெரிசனஞ் செய்யிற், கலைவழி யினிய சாகாத்
தழுத்துங் கயிலையங் கிரிக்கிறை யாவார். 24

உத்தமதரமோங் கலங்களோ ரனந்த முலகினி னிலைபெறு மதனின், மெய்த்தகு தலங்க டில்லையே யாதி வியன்பதி பல வதனுள்ளு, மத்த னுலயமா மேருவின் சிகர மாகையா லறு முக னமரு, மித்தட மலையி னிகர்வதாய்ப் புவியோ ரேழினி னியம்புவ ரெவரே. 25

வேறு.

வன்பிறு லந்தப் பதியினிற் கொலைசெய் மதுவுண விலை மாதரி னின்ப மார்ந்திடப் பொன்பணி களவுசெய் திடவெந்த முறையானும், வெய்ய மனத்தி னினைத்திடி லெண்சித்தி மெய்முத்தி தருமென்று, லன்பி னுனினைப் பவர்பெறும் பேற் றினை யாவரே யளப்பாரால். 26

சிவமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆ விருத்தம், 64.

சத்திமலைச் சருக்கம்.

அத்திரவி மித்திரும ஞானய னும்ப
ரெத்திசையு மேதொழு திறைஞ்சுசிவ வெற்பின்
மெய்த்தகுபு கழ்த்திரம் விளம்பினம வ்வெற்பே
சத்திமலை யென்று பேர் தரித்தமுறை சொல்வாம். 1

வேறு.

கங்கை தங்கிய செஞ்சடைக் கடவுண் முனிமய
மங்கை யம்பிகை தனையங்கு மணம்புரிந் தனந்தந்
துங்க வெண்மதி யொருபுடை யுதித்தெனத் தோன்றுந்
தங்கு பேரொளி வெள்ளியம் பொருப்பிடைச் சார்ந்து. 2

புவன கோடியுரு வமையில் கோயிலுட் புகுந்திங்
கெவரை யுந்தடை புரிகெனச் சிலாதர் னியற்றுந்
தவப்ப லனாரு நந்திபந் தனைசெயச் சாற்றிப்
பவள வாயுமை நலந்திளைத் திருந்தனன் பன்னாள். 3

ஆய காலையி னிந்திரன் முதலிய வமரர்
காயும் வெவ்வட வைக்கனல் கடல்விடங் கடுங்கூற்
றேயுந் தீயசூ ரியற்றிடுங் கொடுமையை யெவர்க்கும்
நாயனார்க்குரைத் தகற்றுதுந் தமயமென நடந்து. 4

ஏன மன்னமுங் காணரு மிமையவ ருறையும்
வான ளந்தபொற் கோயிலின் வாய்தனில் வந்து
கூனி ளம்பிறைக் கண்ணிய மலைமகள் கொழுந
ஞான நாயக வருளுருவாகிய நாதா. 5

அறமனுத் துணை நினைகிலன் பாதக மனைத்தும்
நிறையும் நெஞ்சினன் சூரனு மவுணனுல் நெடுநாட்
சிறையி லுற்றெமர் படுந்துயர் செப்பமுற்றுதா
விறைவ காத்தருளீயெனக் கூஉய்முறை யிட்டார். 6

வேறு.

இரைக்கட லொலிபோ லிந்திரன் முதலாந்தேவரிம் முறை முறை யிடலு, மரக்கெறி குமுத வாயுமை புணர்ந்த தரியணை மீதில்வரு மையன், வரைப்புய நந்தி தனைவிளித் திங்கு வானவர் தம்மையுய்த் திடெனக், கரக்கம லங்கள் கூப்பியாங் கவனுங் கடவுளர் தம்மை யுள்ளுய்த்தான். 7

வந்திடு மமர ரெம்பிரான் கமல மலரடி பணிந்துமுன் நிற்ப, விந்துசே கரனுங் கவர்முக நோக்கி யியம்புவான் பொருவருஞ் சேயைத், தந்துபோ ரவுணக் குலங்களை வாட்டித் தருதுநும் மியற்றிரு வனைத்துஞ், சிந்தைதனி லையம் கொள்ளலீ ரிருக்கை சேருமென் றினிதருள் செய்தான். 8

அமரர்கள் விடைபெற் றகன்றபி னெம்மை யாளுடைக் குரவனை முகத்து, விமலனு மாறு முகத்தவ னுனன்றென் னுதல் விழிகளின் மிரண்டு, வமலமாம் புலிங்க முதித்தவப் புலிங்க மாண்டையும் பவனனக் கினிவா, னினையவர் பரவுங் கங்கையி னுய்க்க விவரவை தாங்கமைந் திலராய். 9

சந்திர மவுலிக் குரைக்க மற்றவனுஞ் சரவண நதிக்குற
மிகவுந், தந்தி னூர்க்க வாறுமா மகவாய்ச் சலசமென் மலர்
மிசை யினிதாய், வந்தகான் முகனுஞ் செந்திரு மாலும் வானவர்
முதல்வனுந் துதிக்க, விந்திளம் பிறைபோல் வளர்ந்தினி திரு
ந்தா னிறையவன் விழிவருங் குமரன். 10

வகிர்மதி புனையும் வேணியன் விழியின் மைந்தனைத் தந்த
ருள் செய்தி, சகமுழு தீன்ற வெம்பெரு மாட்டி தானதிந் திற்
றைநாள் வரையி, னகமகிழ்ந் தன்பாய்த் தன்னிடமாக வருள்
புரியா துகந் னிடமாய், மகனினைத் தந்தா னென்றுவெங் கோவ
மனத்திடை யிளைத்திட வெழுந்தாள். 11

குருமணிக் கலன்க ளழுந்திடும் பசிய கொம்பென நடந்
திட மலைமான், மருமலர்க் கயலச் சீறடி பெயர்ப்ப மற்றவள் தா
ளணிசெம் பொற், பரிபுர மதனை யெந்தை நோக்குதலும் பதித்
தை நவமணி யதனிற் றிருமக டனிது மெழில்பெறு மொண்
யான் சேயிழை யவருதித் தனரால். 12

மின்பரி புரத்திற் றுதித்திடு மொன்பான் விளக்கிழை யவ
ரையு மெந்தை, யன்பொடு நோக்க வம்மட மதையர்தம் மாவிளந்
தளிரினை யுற்றி, வின்புறு கருப்ப முறுதலு மதனை யிமய
மான் கண்டுவெந் தழலிற், பின்புநெய் சொரிய மூண்டிடுங்
கனல்போற் பெருகுவெங் கோபமேற் கொண்டு. 13

வேறு.

பரிபுரந் தரு பாவையர் தங்களைப் பார்த்துக்
குருமணிக்கலன் றங்கிய கொம்பனீர் நீர்கொள்
கருவுயிர்த்திடா திருந்திடக் கடவிரென் றிசைத்துக்
கருமுகிற்குலம் கண்படி கயிலையை நீங்கி 14

திருவும் வாணியுந் தவஞ்செய்துந் தீண்டுதற் கரிய
விருமலர்ப்பதம் சிவந்திட நடந்துசென் றேகி
மருவலர்ப்புரம் பொடித்தகர் முகத்தினில் வந்த
வொருதனிப்பெருஞ் சிவமலைச் சாரலி னுற்றாள். 15

இருளடங்கலும் பருகிட வெழுந்த செஞ்சிரணத்
தருண பானுவிற் றிகழுஞ் சிவமலை தனைக்கண்
டுருகு மன்பொடு தடங்கிரி யுச்சியி லொருபா
லருளொடுந்தவ முயன்றுகொண் டிருந்தன ளமலை 16

இன்னவா றுமை தவமுயன் றிருந்தன ளாக
மன்னு நாபுரந் தனில்வரு மொன்பது மாதர்
கின்னர் வெண்மதி நதியுடன் கடுக்கையுஞ் செறித்த
பொன்னின் வார்சடைப் புண்ணியன் றிருவடி போற்றி 17

ஐய வெங்களுக் கண்டங்க ளனைத்தையு மீன்ற
தைய லப்பிகை தந்திடுங் கொடியசா பத்தால்
மெய்யுறுங்கருச் சுமந்தியா மெலிந்தன மிரைவி
னைய்யு மாறருள் புரிகெனப் பணிந்தினி துரைத்தார் 18

இரந்து வேண்டிய மாதரை யெம்பிரா னோக்கி
முருந்தை வென்றிடு மூரன்மா துமையவண் முனிவாற்
புரிந்த சாபத்தை நீக்குவார் புவனத்தி லெவரே
திருந்த மற்றவ ளிடத்தினி லினிக்கண் சென்று 19

அன்பி னேடியா ரப்பக லினு மெவண்ணணி தலைக்கொண்
டின்பு றப்பணி செய்திரே லுங்களாபரங் கி
யன்பிறைப்புரி சாபத்தை மாற்றுவ ளென்று
மென்பெலா முகன் றினியதா ருகம்பெறு விரால் 20

தெக்கணத்திசை தனிலுயர் சிவமலை யிடத்தில்
மைக்கண் மாதுமை தவத்திருந் தினன்றனன் வானை
யொக்கு மன்னபுள் முலைத்துணை மடவலீர் நீங்கி
திக்கணத் தினிதுசென் மினென் றிறையவன் மொழிந்தான்

சாற்றின் வேலவரு மொப்பிலா னருளினாற் றினிதாய்ச்
சாற்று வாசகஞ் சிரத்தினு மனத்தினுந் தாங்கி
மேற் றலங்கிழித் தெழுந்திக வெற்பில் வந்தத்தி
யாற்று நற்றவ வுமைமுன்னர் அடிதொழு தேத்தி. 22

வாம்பருஞ்சுமைதவொன் பதின்மரு மதக்கொள்
கம்ப மாவுரி போர்த்திடுங் கண்ணுதல் புனைந்த
தும்பி மான்புகல் மொழிப்படி யடங்கிரி யுதவு
மெய்ப் பிராட்டிசொல் லேவல்கள் செய்திவண் இருந்தார். 23

வேறு.

அண்ட கோடிக ளனைத்தையு மீன்றுகாத் தருள்செயு மெம்மன்னை, கொண்ட வெந்துயர்த் தணிப்பதற் காகவெங் கூற் றுயி ருண்டவளார், நன்கு மியாணி மால்மழ விடையின்றிச் சலசமென் கரந்தன்னின், மண்டு திமழு மறிமுதல் விழியின மதிகொன்றை மலர்ந்தாரும். 24

கரிய கண்டமுங் காந்து வெண்ணீற்றொளி கவின்தரு தனி மெய்யுந், தெரிய நான்மறைப் பாதுகை மீதினிற் சேர்த்திய திரு த்தாளு, மரிய யோகபட் டிகையுங்கட் டங்கமு மாகமன் மத கொடி, யுருவ மிக்குள தவமென வடிவுகொண் டுமைதிரு முன் வந்தார். 25

வந்து நின்றிடுந் தவர்தமை யிருமென மணிப்பொரு தனமி ட்டுக், கந்த வார்குழ லாரியை கூறுவாள் காசினி தனினீவி. ரெந்த நாடிங்கு வந்ததென் காரிய மியம்புதி னெனவெந்தை, சிந்தை ரத்திரு நுதற்கயல் விழியினை செப்புவ மினிக்கேளாய்.

வேறு.

எந்த வூருமெந் நாடுமெப் புவனமு மெமக்குச்
சொந்த மாயினும் வேலைசூழ் தொல்புவி யிடத்தில்
மந்த ராசலத் துத்தர திசையினில் வசிப்போம்
புந்தி யார்வமோ டிங்குயாம் வந்தவற் புதங்கேள். 27

இரதி மங்கையைக் குடியிடைக் கமலையை யிகழ்ந்திடுங் கவின்சிறுங், காவி லாமனத் துருந்ததிக் கதிகமாங் கற்பும் வாரிதிசூழுங், தரணி யோர்தரு மொறையுறற் குணங்களுந் தரு மமு மூயிர்க்கன்பு, புரியுஞ் செய்கையு மீகையுஞ் சீலமும் புகழ் மையுந் தவப்பேறும். 28

பெருமையும் பெறுமங்கையம் பருவமாம் பேதைதன கழைமென்றோள், மருவியீரெழு புவனத்தும் நிகரிலா மைந்தர்ந் தரவுள்ளங், கருதி யத்தரு கன்னியை யும்பரிற் காசினி கனிவெங்குந், துருவி வந்தனன் கண்டன முன்னைமுன்செய் சுப தவப் பெரும் பேற்றால். 29

கரிய மைவிழிச் சிற்றிடைப் பசியதோட் கன்னிநீ யரிதா கப், புரியு மாதவப் பேறும்யாஞ் செய்திடும் புண்ணியத் திர ளான, சரிதை யின்பயன் தானுமொன் றாயது தயவுசெய் திடி லென்னே, யரியநன்மக வுதித்திடுங் காலமி லுருக்கர் நோரா யென்று. 30

தவ வுருக்கொடு வந்தவ ரிம்முறை சாற்றலுங் முறைமகே ளாக், சிவ சிவாவென மலர்க்கரங் கொடுதுளைச் செவிபுதைத் தயர்ந்துள்ளங், குவமிட னப்பனைத் தொழுமுலை சுமந்திடை கொம்பரி னசைந்தொல்க, வவண கன்றிரவ் டடிபெயர்த் திடு முன மருமறைப் பொருளானேன். 31

நஞ்சமார்ந்திடு மிடறுமுக் கண்களும் நாலெனுந் திரடோ ளும், பிஞ்சுமதி நதியமு திதழியம் பிணையலும் பொலிந்தோ ங்கும், பொன்செய் செஞ்சடை மகுடமுங்காணவே பொரு விடை மேற்றோன்றி, யஞ்ச லஞ்சலீ யெனவுமை கரம்பிடித் தாண்டகை யிவைகூறும். 32

வேறு.

கந்த வார்குழற் கவுரிகே ளினையன்றிக் காதன்
மைந்த னைத்தர வேணுமே தூனுடன் மருவு
மந்த மில்லதோ ரானந்த முள்ளடங் காம
லெந்தம் பார்வையில் வந்தன னிணையிலாக் குமரன். 33

மனமகிழ்க்கரு மூவிரு வருக்கொடு வந்துறுமகவுந்தா னினைது பாமக வேயன்றி வேறில்லை நிகழ்ந்தது மதனைக்கே, ளினைய செய்யநீ விழியினிற் காண்குவ னன்னொடு மணிக்கசத்திற், றன் தடங்களிற் பால்காந் தொழுகுமித் தன்மையுந் தெரிவா யால். 34

இந்த மால்வரை தன்னினி யருந்தவ மியற்றிடு மதனாலேக், கந்தரக்கிரிப் பெயர்சத்தி மலையெனச் சொற்றிடப் பொலிந் தோங்கு, மந்த ரத்தளவாம் வெள்ளி மலையினு மதிகநல் விருப் பாய் நின், மைந்த னுங்குகன் வாசமுற் றிடுமிதன் மகிமையா ரறிவாரே. 35

என்ன வோதிமுன் னேன்மலை மங்கையை யிடபமே லுகந் தேற்றித், தன்னு பூதவெம் படையொடு கயிலையஞ் சோதி மால் வரைச்சார்பிற், பொன்னி னுண்மல ரம்புயம் பூத்திடும் புனற்சர வணத்தெய்தித், தன்னை நேரிலா னுமைமுக நோக்கி நின்றனையரைக் காணென்றான். 36

பனிவ ரைத்திரு மானுமம் மசார்தமைப் பார்த்தினி தருள் கூர்ந்து, நனி மகிழ்ச்சியின் முலிரு சேனையும் நளினமென் கர சேர்ச்சி, யினி தெடுத்தன ளோருரு வாய்முக மிரண்டுமூன் றிருருமூன்றான், தெறு மணிப்புய மகினைன் மேலவர்க் கிறை வனுமொரு கந்தன். 37

அன்ன தன்மையு னாகிய மைந்தனை யணிமணிக் குறங்கே ற்றிப், பொன்னி வன்னமென் றிதலைகள் பூத்தொளிர் பொம்மல் வெம் முலைத்தீம்பா, றன்னை நன்மணி வள்ளத்திற் சொரிந்தா மைந்தனுக் கருளூட்டி, யென்னை யாளுடை யானுக்குற் றெவக்கும் நன்னிடையில் வைத்தினி தாக. 38

சுரர்கள் கற்பக நறுமலர் பொழிந்திடத் தார்துமி யைந்தா ர்ப்ப, வரகரா வெனக் கணங்களு முனிவரு மடியருந் துதித் தேத்த, விரவுசூர மகளிர்முன் னடித்திட விஞ்சைய ரிசைபா டக், கரையிலா மகிழ் சிறந்திட விளையிலாக் கயிலையுச்சியி னெய்தி. 39

ஏற்றி னின்றிழிந் தெம்பிரா னிமையவெற் பீன்ற மங்கை யுமாரு, மாற்றருந் திறற் குகனொடுங் கோயிலின் வந்தணி மணி யீதில், வீற்றிருந்தனன் பூவினின் வந்தவன் மேகமேனியன் விண்ணோர், காற்றல்சால்கண நாதரு முனிவரு மடியிணை பணி க்கேத்த. 40

வேறு.

கொந்த லர்க்கருங் குழலுமை வெள்ளியங் குவட்டிற்
சிந்தை யன்பொடு பானுடன் சென்றபின் சிலம்பின்
வந்த மாதரார் கொள்கரு மூதிர்ச்சியால் வருந்தி
யந்த ரத்துயர் சிவமலை யதனிலே யிருந்தார். 41

சத்திமலைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் 105

வீரைச்சருக்கம்.

வேறு.

சூரனெஞ்சமுங் கிரவுஞ்ச சயிலமுந் துளைத்த வேலனைத்தந்த
காரைநேர்கரு குழலுமை தவஞ்செய்த காரண மதனாலுமுன்
றாரை வென்றிட வருமலை சத்தியென் றுற்றதை யுரைத்தாம்பின்
வீரைமாநக ரென்றொரு திருப்பெயர் மேவியகதை சொல்வாம் 1

வெள்ளி மால்வரைக் கோயிலி னரியணை மேவியபின் வெள்ளைப்
பிள்ளைமாமதிப் பிளவணி வேணியன் பிராட்டி தன்முக நோக்கி
வள்ளைவார்குழை மாதுநின்பத மலர்மல்கிச்சிலம்பினில் வந்த
கள்ளருமலர்க் கோதையர் கொண்டிடுங் கருப்ப மங்கதனாலே. 2

பொருவி லாதமெய் வருந்தின ரவர்பெறும் புதல்வரா னவராரு
மருளி னேடுநீ நல்கியகுமரனுக் கன்புட னேவற்செய்
பெருமை நீங்கிலாத் துணைவராய்த் தானிடை பிறந்திடுமரியேறு
வெருவவங்கையாற் புடைத்திடும் வலியுளவென்றி வீரர்களாவார்.

அன்னதாலவர் கருவுயிர்த்திடும்வகை யருள்புரி யெனவீசன்
சொன்ன வாய்மைகேட்டகங்களி துளும்பிடத் தோகைநல்லவளெங்கா
ரென்னும் வார்குழ லாபுரமாதர்க ளின்னமாமினிதாகப்
பின்னை மின்றியே கருவுயிர்த் திடவெனப் பேசின ளருளோடும்.

வாரிணங்கிய முலைத்திரு மடந்தையும் வாணியும் பணியுந்தாட்
பாரவெம்முலை யுமையவ ளிம்மொழி பகர்தலுஞ் சிவவெற்புச்
சாரல்வாயுறு மொன்பது மாதருந் தடங்கையின் வாரிகொண்ட
வீரவாகுமே யாதிய வொன்பது வீரர்களைப் பெற்றார் 5

பின்னுமம்மட மீர்த்தன் வெயர்வைவயிற் பிறந்தனர் விறல்பூண்ட
மன்னு வீரமா லிலக்கரின் மாறலன் வந்திடு மதன்றனில்
பன்னு வீரமா புரமென வாயதப் பதிக்கினி தாமராய்
மின்னு மப்பதிக் கேறுவால் வரும்பெய ரிசைந்திடு மதனால். 6

வேறு.

ஒருமில் வண்ணம் வந்த விலக்கத் தொன்பானும்
வீரர்களாகு மெய்ச்சிவ வெற்பின் மீதேறிக்
காரமர் கண்டத் தெந்தையை யுன்னிக் ககன்றதா
ராரும் வியப்புற் வேதல னோற்று சுறுபோது. 7

வேறு.

வீறுபெறு நாலுற்கள் மேயபத மின்று
மாறுமென வெவ்வணி மருள் மேவமணி வண்ண
னீறில்பத மாவதுமி னித்தனிரு [illegible]
வேறுபல வெண்மைமுற மெய்த்தவமி ழைத்தார். 8

இன்னவாறிவ ரவைப்புரிந் திடுமதை யிதழிப்
பின்னலான் றிருவுளந் தெளிவியவர்க்கரும் பெற்றி
தன்னை நல்கிட வண்டங்க ளனைத்தையுந் தந்த
மின்னிடைக்கொடி யுகனெடும் விடையின்மேற் கொண்டு 9

துலைவிலா வலிப்பூத வெம்படைத் திரள்சூழக்
கலையரிக் குலம் நெருங்கிய சிவமலைக் கண்வந்
தலகிலாத் திறல்வீரர்க ளானவர்க் கெல்லாந்
தலைமை வீரவாகுப் பெயர் தரித்தவற் பார்த்து. 10

புரங்கொல் புன்னகைப் புண்ணியன் கூறுவான் வி
ருரந்தவா றுசெய் தவங்கண்டு மெஞ்சுக முவந்தேம்
நிரந்த ரந்திரு நீங்கிடா நிலைமையா யிருக்க
வரங்கள் வேண்டிய துரைத்திடும் வழங்குது மெனவும். 11

ஐய நின்றிரு வடிமலர்க் காம்பணி விடைசெய்
துய்ய வேண்டுமென் றிசைத்தனும் பரமனுன் மகிழ்ந்து

கையில் வேற்படை தாங்குமிக் கந்தனென் சிறுவன்
மெய்ம்மையாக நும் முன்னவ னெவரினு மேலோன். 12

இவன் மொழிப்படி யேவல்செய் தாற்றுமி னெமக்கும்
புவனம் யாவையுந் தந்தவிப் புனிதைக்குஞ் செய்யும்
தவலரும்பணி தனிலொரு சகத்திர மடங்கா
மிவனுக் கிக்குவ னீவிர்வேண் டிடுமிய லனைத்தும். 13

என்னவே புகன் றெம்பிரா னுமையொடுங் கயிலை
துன்னி லொப்பிலாக் கோயில்புக் கிருந்தனன் சயிலக்
கன்னி தந்திடுங் குமரனச் சிவமலைக் கானின்
மன்னு வீரராந் துணைவர்பா லருளொடும் வதிந்து. 14

வேறு.

கயத்தொடு கயத்தை மூட்டிக் கடுஞ்சமர் விளைத்தும் வெற்பாம்
புயத்துணை வீரர் மற்போர் புரிந்திடச் செய்துஞ் சிற்ற
வயத்தொடு வயத்தைத் தாக்கி யரியபோர் மூட்டி வித்துஞ்
செயத்தகு மிவ்வாறுட னெரிந்தாவீற் றிருந்தார் மன்னோ. 15

ஆரமாமுலை நூபுர மாதர்க ளுருளும்
பார வாகுள வீரர்களப் பருப் பதத்தின்
சாரல் வாயுதித் திடுதலா லப்பதி தனக்கு
வீர மாபுர மென்றுபேர் விளங்கிய தன்றே. 16

வீரைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 120

அகத்தியமுனி உபதேசச் சருக்கம்.

மனிதருஞ் சுரர்களு மாதவஞ் செயும்
புனிதருந் தொழுந்தவப் [illegible]கார்ந்தனம்
கனிதரு மன்பினர் சுந்த[illegible]வன் குறு
முனிவனுக் காகம மொழிந்த தோர்துவாம் 1

கருந்து மாயபசுங் கண்[illegible]ளிய றுந்தியங் கமலத்
திருந்து வந்திடு பயன்[illegible]னைக் குட்டிமேனி லிவ்வா
றருந்து ணைவரோ டா[illegible]ல்செய் திருக்குமந் நாளில்
வருந்து மும்பர்க்காய்க் கடலுணு முனியங்கு வந்தான். 2

வேறு.

வந்த மாதவன் மூவிரு முகமுடை வள்ளல்
கந்தமா மலர்ச் சேவடி பணிந்து கைகூப்பி
முந்தை வேதமுந் தெளிகிலா மறைப் பொருண் முழுது
மெந்தை யேயெளி யேன்றெரிந் திடும்வகை யிசைத்தி. 3

ஆங்க தன்றியே பதஞ்சலிக் கமலன்முன் னுரைத்த
நீங்க கன்றிடும் வடமொழிக் கெதிராய்ச் செப்பும்
பாங்கி ருந்தமி ழியலெலா முரைத்தனை பரிவாற்
றேங் கருட்கிட னுனையன்றி வேறிலைத் தெரியின் 4

மாற்ற ரும்பிறப் பறுத்துநின் மலரடி நிழலின்
வீற்றி ருந்திடும் படிக்கருண் மெய்ம்மையா கமத்தி
னூற்றை யியற்றினி தருள்செய வேண்டுமென் றடியிற்
போற்றி நின்றிடக் கருணையாங் குமரவேள் புகலும். 5

தரும சிந்தனை யுடையவ ராய்த் தவம் பயின்றவராய்
அருமறைப் பொரு ளாய்ந்திடு மகத்தராய்ச் சன்மக்
கருவ கற்றிடு முயர்ச்சியிற் கலந்தவன் பினராய்ப்
பொருளி லாவுயி ரிடத்தன்பு பூண்மனத் தினராய். 6

ஆக்க மாகிய வரனுரு வாகுமஞ் செழுத்து
நீக்க மின்றியே பயின்றிடும் நினைவுடை யவராய்த்
தீக்கை சுத்தரா யிருக்குமச் செய்கையோர்க் கிறைவன்
வாக்கி னுற்சொனு மாகமம் வருந்திட லாமால். 7

தான மன்மகம் பொறைதவந் தருமநல்லொழுக்க
மேன்மையாங்குல் கொடைகல்வி விச்சையாசா
மானதம்வெளி யிரண்டிலும் பூசனைமகிமை
யானதற்குணமியாவுமுன் னரிடத் தினினமைந்த. 8

ஆகலா லுனக்கோதலா மெனவுரைத் தங்குப்
பேத மொன்றிலாத் துணையதாம் விரசைப்பிரிந்து
தீர்சிந்தரு நீமுவிற் றனிந்திரங் கினிய
வாதரத்துடன் குறுமுனி தெளிந்திட வருள்வான். 9

வேறு.

எந்தைதன் னான்கு திசைமுகந் தனினு மெழுந்தநா லியப்பருவேத
மந்தமி லூச்சி முகத்தினி னுதித்த தாகம மதனை யெம்மன்னை
வந்தனை செய்ய வுரைத்தன னெந்தை மற்றவன் மடியினிலிருந்து
சிந்தையன்புறயாம்கேட்டனமதனைத் தெருட்டிவ னுனக்கெனச்செப்பி.

வேறு.

பகரு தற்கரும் பதிபசு பாசமோர் மூன்று
மிகழ்வி லாப்பதி போலவவ் விருமையுமநாதி
தகைமை யாகிய பதியினைச் சார்ந்திடா பாசம்
நிகரிலப்பதி பொருந்திடிற் பாசம் நில்லாது. 11

என்ன வவ்விய றனையெலா மெடுத்தினி தியம்பி
யன்னை மங்கையிற் கனியெனத் தெருட்டினன் பதும
னின்ன மூங்கெரி யாமறைப் பொருளினை யீசன்
தன்னுளம்பெரு மகிழ்வுறச் சாற்றிய குரவன். 12

அருளொடுங்குகன் மொழிந்திடுமாகம மனைத்தும்
மொருதரஞ்சொன வுடனுணர்ந் துலகெலாஞ் சொல்லும்
பொருளும் போனிறைப் பூரண வடிவமாந்தன்மை
மருளெலாங் கெடத் தெளிந்தனன் மலையமா முனிவன்.

அகத்திய முனி உபதேசச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம். 133.

அகத்தியமுனி பூசைச் சருக்கம்.

மாயச் சூரன் மருக திருவர் மெ
தியக்காய்ந்திடுஞ் செந்தமிழ் மாமுனி
நேயத்தான் மலை நெரிமைதந்தநன்
சேவைப்பூசனை செய்முறை யோர்தவாம். 1

எந்த வேளையில் யாது கேட்பினுமன்னை யாவுஞ்
சிந்தையாகுலந் தீர்த்திடச் செப்பினள் எனக்குக்

வேறு.

கங்கை கன்னி யுங் காவிரியுந் தமிழினு மன்பாம்
கங்கை தங்கவே பொன்னிக் தீர்த்தியத் திசைப்பர். 2

வேறு.

வரையரசன் பண்டுசெய்த மாதவத்தின் கதலியின் மாணிக்கன்றே
கரையில்பிற விக்கடலைக் கடக்கவருள் செய்தபெருங் கருணைக்குன்றே
இரவு பகற் றனித்தனையே யுயிர்க்குயிரே யாருமிணை யில்லா மின்னே
யரவியருச்சனைபுரிய வென்மனது பூண்டதெனப் பரிவிற் சொன்னான்.

வேறு.

வேலையுண்டிடுந் தவமுனி யிவ்வுரை விளம்பலு மருகேகளாச்
சேலைநேர் விழியுமைப்பவள் ளுருளிய திருமகளொரு கோடி
காலையாதவ னொருபுடை புதித்தெனக் கவினுறப்படிவுந் தின்
னீலமாமயின் மீதினிற் றோன்றினை னிகரில் வேற்படை தாங்கி. 4

முனிவரன் கண்டதீர்த்தமு மகிழ்ச்சி யாண்டிட நீர்படிந்திடத்
தினியமா தீர்த்தமொன்று கண்டங்கை யிருத்திடுங் குண்டிகைக்கங்கை
தனையுமுட் கலந்து படிந்து நீறணிந்து சங்கரன் விழிமணி தாங்கிக்
கனியுமன்புருவா யாறெழுத்தெண்ணிக் கந்தவேடிருமுன்பு வந்து. 5

நெய்முதலா னதியகுற டிஞ்சகுழம்பிருக நிறையவாட்டி
மைதவிர்க்கு சாந்தமஞ்சனமாட்டி கலைமருட்ட மணிப்பூணோடு
கொய்மலர்த்தார் மஞ்சாந்தம் சூளிர்நாண மிவைபலவுங் கூற்றைக்காய்த்த
வையனுமை யாகமந்தின் விதிப்படிக் குவளைந்தமுத மாதியாக 6

வேறு.

திருமுன்பு தீவோதனஞ்செய் திறைஞ்சி முகமனியம் பியபின் செய்யும்
பொருவிலருக்கிய முதலா யீந்துகந்த வேள்மலைத்தார் புனைமுந்தங்
காவலன்பினுடன் புரிந்து ...ர் தமக்கிரங்கியிந்தக் கடியகானி
லருளுருவாய்முளைத்தனையே யென றஞ்சலிக்காத்துதிக்கின் றானன் பினோடும்.

வேறு.

மூவர்கண் முதல்வனுமா முக்கணன் குரவ போற்றிக்
காவியங் கருங்கட் டெய்வாய்க் கணிதனன் மைந்தபோற்றி
பாவியேன் பிழைகளெல்லாம் பணிந்தகாவந்தாய போற்றிப்
தேவர்கடேவா போற்றி சிவமலைக் கொழுந்தே போற்றி! 8

வெய்யதா னவர்கள் செய்யும் வினையினுன் மெலிந்து நிற்கு
மையர்க ளுய்யவந்த வருட்பெருங்கடலே போற்றி
மையல்கொண் மனத்தேனின் பொன் மலரடிக்கன்ப னாகச்
செய்யவிங் குவந்துவந்த சிவமலைக் கொழுந்தே போற்றி. 9

தத்தியதிரை நீர்வேலிச் சகத்தல மாமரியார்க்கும்
புத்தியுந் தருமப்பேறும் பொருளுநல் லூண்டிடுக்கப்
பத்தியுமெளி தினங்கைப் பழமெனவிருநான் கேனுஞ்
சித்தியுமுதவவந்த சிவமலைக் கொழுந்தே போற்றி 10

வேறு.

எனத்துதித் திறைஞ் சிடுங்குடமுனிவன்மே லெம்பிரானருள்
கூர்ந்து, சினத்தைவென்றிடு முனிவனின் னொழுக்கமுஞ்செய்த
பூசையுமன்பு, மனைத்துங்கண்டியா முவந்தனம் வேண்டிடு
மருவரங்கேளென்ன, மனத்தின் மாசறு முனிவனு மண்ணலை
வணங்கிமற்றிது கூறும். 11

கார்த்திகைத்திட வருங்குழவுமையவள் கண்மணி யெனவந்த
கார்த்திகேயநின் னடிமலர்க்கருச்சனை கடையனேன் செயுமிந்தக்
கார்த்திகைப்பெரு மதியினிற்கலைநிறை கதிர்மதியுடன் சேர்ந்த
கார்த்திகைத்திரு நாளினிலெந்தைநீ கருணையினினி தூற்ற. 12

இந்தவெற்பினைத் தரிசினஞ்செய்தவ ரித்திருநகர்தன்னின்
வந்திருந்தவர் வந்திடமுயன்றவர் மதித்தொருகணமேனுஞ்
சிந்தைசெய்தவர் பாதகராயினுந் தீயவெம்பகை நீக்கி
யந்தமில்பெரும் போகங்கடுய்த்துநின் னடிமலர் பெறவேண்டும்.

இன்னுமோர்வர மியான்கண்டதீர்த்தத்தை யெளிதினிற்றரிசித்
தோர், மன்னுமங்கையாற்பரிசித்தோரங்கதில் வான்முறைபடிந்
தோர்கள், சென்மமேழினிற் செய்திடும்பவவினை தீர்ந்து நின்
மலர்ப்பாத, நன்னிழற்கணே யினிதிருந்திடும்படி நல்லருள்செ
யவேண்டும். 14

என்னவேபொதியாசலமுனிவ னிசைத்தனு மதுகேளா
என்னதாகெனப் பணித்துமைமகன் பொதியாசலந்தனின் வந்து

மன்னுமாதவ னைச்செலவிடுத்துமெய் மகிழ்ந்துவீரர்களோடுந் தன்னிச்சையா யாடல்செய்திருந்தவன் றடவரை நெடுங்கானில். 15

அகத்தியமுனி பூசைச்சருக்கம், முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம். 149.

அநுமன் பூசைச் சருக்கம்.

வாரிவாரப்பக் கிரியுருவ வடிவேல்விடுத்தோன் றிருவடியின்
வாரியயின்றோ னருச்சித்து வழுத்துமாறு சிறிதுரைத்தேம்
வாரிதுயின்றோ னேவலினான் மலர்மானசனந் தனைத்தேட
வாரிகடந்தோன் குகனடியின் மலரிட்டருச்சித் ததுசொலுவாம்.

அந்தமேருக் கொடுமுடிகளதிரப்பிடுங்கித் திசையதனிற் சிந்த வெறியும் வலிபடைத்த திறல்சேர்வாயுச்சிவ னருளாற் றந்த மதலை குகனைநெஞ்சிற் றரிக்குமறிவன் பொரவெதிர்த்து, வந்தவவுணர் காலனுமாமென்றுரைக்கும் வயவீரன். 2

வேறு.

மாதவஞ்செய்யச் சிந்தையினுன்னி வளம்பெறு காசியில் வந்து, மேதகு கங்கை நதியினிற் றோய்ந்து மெய்ம்மையதாம் வெண்பொடி யணிந்தங், கோதரு மெழுத்தஞ் சென்னிவாண னாவு மோங்கிய பனிவரை மகடன், காதலையகனைப் பூசனைசெய் தாட் கனிவொடு துதித்தினி திறைஞ்சி. 3

ஆலயவலமாய்ச் சூழ்வருபோதி லருமறைமுடிவெலாந் தெரிந்த, சிவமாதவனும் வியாதனுங்குறதுந் தெரிந்துமா முகமணங் கியம்பிக், காலமோர்மூன்றுந் தெரிந்திடுமுனிவ கருதருந்தவஞ் செயக் கடல்சூழ், ஞாலமேற்புனித தலமுரையென்ன நான்மறைமுனிவரனவிலும். 4

பரிதிதன்னிடத்தி லரியதாங்கலைகள் பயின்றிடு மனுமகே னொன்சிற், கருதியவரங்கள் விரைவினிலீந்து கதிதரு மொருதலமதனிற், சுருதியுந் தொடரா வெம்பிரான்றனக்குத் தாயமா மறைப்பொருளுரைத்த, குருபரனவள் ளிலைநெடுவேற் கொற்றவனினிதுவீற் றிருக்கும், 5

சிவன்மலையதன்பே ரக்கிரியிடத்திற் சென்றுவானவர்தமைக் காக்க, வுவரிநஞ் சயின்ற நீலகந்தரத்தி னொருவனைப்பதிட்டைசெய்து வப்பின், கவளமாகளிற்று முகன்பினருதித்த கந்தவேடனையுமர்ச்சிக்கிற், பவமுழுதகற்றி வரம்பல பெற்றுப் பாசமோசனஞ்செயலாமால். 6

அன்னமாதலத்தி னறுமுகத்தவனை யருச்சனைபுரியிலிவ் வகிலந், தன்னிடைப்புனித தலந்தொறுமுறையுஞ் சம்புவையுமையையைங் கரனை, மின்னயிற்கரனைச் சிவாகமநூலின் விதிவழிவழாமன்மெய் யன்பின், பன்னருமுகம னுடனருச்சனைகள் பண்ணிய பயன்தரு மாதோ. 7

வேறு.

தெக்கணதிசைக்கணது செம்பொனுரு வாகு
மக்கிரிவ ராககிரி யானதின் வடக்கு
முக்கணன் விருப்பொடு முடிக்குநதி நேரா
மிக்கபுனி யோர்புகழ் காவேரிநதித்தெற்கு. 8

ஆதிசிவன் பட்டிமுனி யன்பினொடு காணப்
போதினிடை தாண்டவம் புந்நகர்க் கீழ்பால்
கோதில்பசு வக்குநிலைகூட்டுபதி யென்ன
மேதினிசொல் வஞ்சிநகர் மேற்றிசைய தாகும். 9

வேறு.

கூடுமந்தச் சிவமெனுங் குன்றதான்
மாறிலாவண்ட மட்டுமுயர்தலால்
ஆறுசேர்சடை யான்சிவலோகத்துக்
கேறநாட்டிய வேணிகர்க்குமால். 10

எனவினவியனந் துரவனும் வியந்து வின்சத்திடமாருதி யினனி, மனமகிழ்ந்தெழுந்து திருமதை நதியின் வந்ததி னியதி யிற்படிந்து, புனலிடையம்பு வாய்முனைத்தெழுந்த புனிதமாயி லிங்கமொன் றெடுத்து, தினகரனருந் தேரினைத் தகைசெய் சிவன்மலைச் சாரலின் வந்து. 11

வேறு.

மண்கிழித் தம் புவிசெறிக்க வருங்காஞ்சி நதியாடி
விண்கிழித் தும் புறத்திலெழு மேருமுடிச் சிவமலையைக்
கண்குளிரக் கண்டுடைக் கரங்குவித்தக் கிரியின்மிசை
பண்களிக்குஞ் சுருதிவழிப் படியிலிங்கப் பதிட்டைசெய்து 12

பூந்திரள்கொண் டருச்சித்துப் புனலாட்டிச் சாந்தமுதற்
சாத்தியமு தளித்தே தனஞ்செய்து தாழ்ந்து துதித்
தேத்திவலஞ் சூழ்வருபோ திலிங்க ணம்புகுதா
வாத்திமுதல் விளிதுறைபு மருட்குமர னுருவுகண்டான். 13

வேறு.

கண்டவுடன் சூழ்ந்தெழுந்து கற்பகப்பூங்கா நிகர்த்த கரங்கள்கூப்பி, விண்டமொழி தழுதழுப்ப வுடல்முழுதும் புளக முற விழிநீர்சோரப், பண்டொருகா லந்தனிலு மறியாவற் புதம்பெருகப் பகர் பேரின்பந், தெண்டிரைவா ரிதியினிடை முழ்கியருவுருவுருவாஞ் செய்கைதாங்கி. 14

தன்னையறியா துமெமிழ் கலைசிறப்பக் கூத்தாடித் தட்டமிட்டுப், பின்னரவன் றிருவடிபினருச்சனைசெய் தினியமுத்திடெ றச்சித்தப்பின், உன்னருங்கற்பகப்பூவி னலர்கொடுவந் தருச்சனைசெய் தாபர்வாள்கதனை, பின்னந்தமெண்புனைட்டுக் தாகசந்தமலர்மாலை மிசைவுபுந்தாக்கி. 15

[illegible] பிகழ்ந்த திருவமுதாருத்தற் சிற்றுண்டி வகைபாசியு மானமேலே [illegible] பிண்டமிடையா சமர்த்திய மாதிரித்து, [illegible] முகமணி டெட்டுடனே மாபூசைத வனைதிச்செய்து, [illegible] படிப்பணியுந் தேர்ந்தனடி தாழ்ந்துதுதி செய்யலுற்றான். 16

வேறு.

திரவாரி திடர்ப்பட பொர்கொடியிற்
சரவேலெடு [illegible] சைசனம்
[illegible] பெய்க்கண் [illegible]
குரவா சரணங் குமாரசரணம். 17

முட்டாமறை யோனை முனிந்துவிலங்—கிட்டாய்சரணை மிறைவா சரணம், மட்டார்குழல் வாரண மாதுதனந், தொட்டாடிய மார்பகனே சரணம். 18

திருமாலய னிந்திரன் மாதவர்சொல்—பொருளாகிய வற்புதனே சரணம், அருளாலிம வெற்பா சன்மகளாம்—வருமாது மைகண்மணியேசரணம். 19

வேறு.

என்றுதுதித் திறைஞ்சிநிற்கு மனுமன்முனந் தோகைமயி லேறிவானோர், குன்றெறிவேற் படைதாங்கி கருணையே திருவுருவாரா குமரன்றோன்றி, வன்றிறல்சேர் மாருதிநீ செய்திடும்பூசனை கண்டு மகிழ்ந்தோம் வேண்டும், நன்றுவரங் கேளெனவு மஞ்சனைபுத் திரன்தாழ்ந்து நவிலுற்றான். 20

வேறு.

பிரசமா மலரின்மேய பிரமன்மா லின்னங் காணாப்
பரமனற் குரவநின்பொற் பதத்திலர்ச் சனைசெய்தன்பி
னிரவொடு பகலு நீங்கா தேவல்செய் துய்ய மிந்த
வரமரு ளடியேற் கென்ன வள்ளலுங் கருணைகூர்ந்து. 2

வேறு.

அருகதனில் வருதியெனப் புறத்தடவி கனகன்வலி யடக்கத் தூணில், வருமடங்கலேற்றினிகர் புயவலியும் பெறுதியென வாமுநல்கிப், பொருவருவா னதிநீருந் தருமலருங் கொணர்ந்து நம்மைப் பூசைசெய்தில், கிருபின்முத்தி யுந்தருது மென்றுதன தருவினிடை யிற்புக்காறுல். 22

எந்தைபிரான் கருணைகொடு கொடுத்தவரம் பெறறவன்று னிப்புள்ளனாஞ், சந்ததமுந் தப்பாமல் வானவிற் பாய்ந்து நறுந்தருப் பூக்கொய்துங், கந்தரங் கையுங்கொணர்ந்து குகனுடன்சங் கரனையர்ச்சித் தங்குதன்பேர், வந்திடவோர் புனற்றடங்கண் டினிதுசிவ மலையினிடை வசிக்குநாளில். 23

காசினியெலாஞ் சூழ்ந்து யாழில்வல்ல நாரதன்றெக் கணத்தைநோக்கி, மாசுதவிர்த் திடுகாசி கேதாரங் காஞ்சிபண்ணு மலைவேங்கைத்தாட், டேசுமுனி பதம்சலிக்காப் பாமனிடங் கா

ட்டுசெம்பொற் றில்லையாதி, தேசுபுகழ்த் தலங்களெல்லாங் கண்டிறைஞ்சி யொப்பில்சிவ வெற்பில் வந்தான். 24

குடமுனிக்காத் திருவுருவங் கொண்டுவந்த சேய்தனையுங் குன்றந்த, மடமயிலை யொருபாகம் வைத்தபிரான் றனையும் வழிவாய்ப்பக்கண்டு, தடமலர்க்கை யிணைகூப்பி நிலமிசையெ ட்டுருப்புறுதற் றாழ்ந்தெழுந்து, திடமனத்தனுகின்றுதரிசிக்கும் போதனுமன் சேணிற்பாயந்து. 25

கற்பகநன் மலரொடுவின் கங்கையுங்கொண் டன்னலருகன் கமலத்தாளில், அற்புடனன் னீராட்டித் திருமலரா லருச்சனைசெய் ததனைக்கானுவ, மற்புயமா ருதியைமிகப்புகழ்ந்து முக மன்புகன்று வானிலுற்ற, பொற்புறுநன் மலரிங்கு வந்த தெவ்வா றெனமுனிவன் புகறலோடும். 26

வஞ்சகக்கம் பத்துடையோன் காமுழுது மொருநொடியில் வன்னிக்கிந்த, வஞ்சனைதன் மகன் புகல்வான் யா முனிவ ரூர்க்கிளைகளனைத்தும் வீட்டிக், கஞ்சமலர்க் கண்ணனயனிந்திரன்வானோர் முனிவர் கவலைநீயிற், பஞ்செனச்செ யெந்தைதனக் கரிதோகற் பகப்பூ பகர்தி யென்றான். 27

மாருதிசொல் வினவியயாழ் முனிவரனுஞ் சத்திசிவ மலையினீங்கிச், சிருலவும் பொன்னுலகிற் சென்றனனிந் திரனவன்சொல் செய்திகேட்டுப், பாருலகில் வந்து குகனடியிலருச் சனைபுரிந்த பரிசுபின்ன, ராருமறி யப்புகல்வாம் வாயுமகனனு முகன் பொன்னடி நீங்காமல். 28

பத்தியுடனிம்முறையாய் நெடுநாளர்ச் சனைபுரிந்து பரமன் யாகம், வைத்தவுமை தருமதலை தாளிணையிற் பணிந்து நின்னை மறவாவன்பர்க், கொத்தமுத்தி யெனக்கருள வேண்டுமெனப் புகன்றிடலு மும்பர் போற்றும், வித்தகனாகிய குமரன் மாருதியை நோக்கி யினை விளம்புவானுல். 29

நவிலரிய பல்கோடி யுகங்கண்டு வேண்டுவரநனிநள் பெற்றுப், புவியிலும்ப ருலகினிக ரெவருமின்றி மேருகிரிப் புறத்திலேகிக், தவவடிவி னிருதியங்கண் லருதியாம் பின்னர்முத்தி தருது மென்னச், சிவன்மதலை விடைகொடுக்க வவன் பணிந்த மொழி மனத்துஞ் சிரத்துந்தாங்கி. 30

மத்தகய முனிவன்பின் வந்தபிரா னடிநாளும் வணக்கஞ் செய்யச், சத்திசிவ மலைப்பிரியப் பொருந்தாமற் றனதுசத்தி தன்னிற்பாதி, எத்தலமு மிணையில்சிவமலை நிறீஇ விண்ணெறியா லிலகுமேரு, அத்திரியான்வடபாலி னிதுசென்றங்கிருந்தனனுலநுமன்றனே. 31

அநுமன் பூசைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம், 180.

இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.

வேறு.

மந்தி ராசலம் பொருப்புயமாருதி வந்து
புந்தியார்வமோ டருச்சனை புரிதிறம் புகன்றும்
இந்தி ரன்குக னுடைமாடிய வேதஞ்
சிந்த வங்குவந் தருச்சனை செய்திற மிசைப்பாம். 1

அண்டமாயிரத் தெட்டினிற் செலுத்தா சாண்மை
கொண்ட சூரபன் மன்செயுங் கொடுமைகண் டஞ்சி
விண்டலத்தவர் யாவரும் மேருமால் வரையி
னெண்டி சாமுக முன்வரு மொருங்கமர்ந் திருந்தார். 2

அந்த நாள்வயி னொருபகன் மலைமக ளருள்சேய்
விந்தை யாடலை மதித்தொரு முகமதாய் மேவி
கந்த மாதனத் திருந்துதன் னிச்சையாற் ககனர்
விந்த மாதிய பொருப்பெலாம் வேறொடு மகிழ்ந்து. 3

தன்னு மால்வரைச் சிகரங்க ளிலமுற நாட்டிக்
கன்ன கன்றபாற் கடலினை புவர்க்கட லாக்கி
என்னு மற்றய கடலையும் வேறதா வியற்றி
விண்ணின் மீன்களை முறைபிறழ்ந் திடும்படி விடுத்து. 4

மன்னு திக்கயந் தனைத்திசை மாறிட மறித்துப்
பன்ன கங்களெட் டினையுமோர் திக்குறப் படுத்துப்
பொன்னி நாட்டுள தருக்களைப் புவியிடைப் பொருத்தி
இன்ன வாறெய்பி ரான்விளையாடல்செய் திருந்தான். 5

தேன விழ்ந்திடு கடம்பணி தடம்புயச் செவ்வே
ளானவன் செய்யு மாடலீ தென்றறியாமற்

ஞானவர்புரி மாயவஞ் சனை யெனமதித்து
வானவர் சத மகனொடுஞ் சினத்தொடும் வந்தார் 6

நாடி யீங்கிவை புரிந்தவர் யாரென நண்ணித்
தேடி னரெவர் தம்மையுங் கண்டிலர் திகைத்து
வாடி நின்றிடுங் காலையின் மதலையாய் வந்தங்
காடல் செய்திடுங் குமரனைக் கண்டன ரமரர். 7

மாய வஞ்சக வல்லனு மசானிங் கிவன்றான்
செய்யுமப்படி மழவுருத் தாங்கிச் செய்கை
யேயெ னுந்துணைக் குள்ளினி திபற்றின னென்னுக்
காயும் வெஞ்சமர் தொடங்கினன் குமரன்மேற் கண்ணன். 8

விசய மாமழுத் தோமரஞ் சக்கிரம் வேல்வாள்
தசைமணங்கமழ் முத்தலைப் படைகொடு சரங்கள்
திசையெலாஞ்சுடு தீப்படை புனற்படை திகாந்த
மசைய மண்டிடு மாதரும் படைமுதலனைத்தும். 9

குதலை மென்மொழி தெளிகிலா மழவுருக் கொண்ட
மதலை மேல்விடுத் தார்த்தன ரவைவந்து மலைமான்
திதலை பூத்தொளிர் திருமுலைப் பாலயில் செய்தாள்
அதனை மும்முறை சூழ்ந்துபின் போயின தன்றே. 10

தொட்ட பற்பல படையெலா மதலைதன் றுணைத்தாட்
கிட்டி வந்தனை செய்தல்கண் டிந்திரன் கிளர்கோட்
டட்டி யாலமுண் டானலன் கவுத்துவந் தன்னை
யிட்ட மார்பினன் றானலனயனல னினனும். 11

தக்கன்மா மகம் பொடிபடத் தேவர் பாதவர்கள்
திக்கெலாமிரிந் தோடிடத் தடிந்தருள் செய்யு
மிக்கவீரபத் திரனலன் வெனுடன் மேவச்
சக்கரக்கர னுதவிய தனயனு மல்லன். 12

வீரமிஞ்சிய வனுமனுக் கிறைவனும் வெய்ய
சூரபன்மனுந் தானலு னாயிரந் தலைகளைக் கப்
பார கேசரிமுகனலன் மாயவன் படையை
பாரமாயவனி தாரக வீரனு மல்லன். 13

மற்றுளார்வலி நமக்கிணையோ வென மதித்துக்
கொற்றவச்சிரந் தனையெடுத் தெதிரதாய்க் குறுகி
பற்றலார் புரம் பொடியெழ நகைத்தவன் பாலன்
மற்றடம்புய வரையின்மே லெறிந்தனன் மாதோ. 14

ஆங்க வச்சிரப் படைவந்து திருவடி தொழுமுன்
கங்கை மைந்தனோர் கார்முகங் குனித்தொரு கணையா
லங்கெதிர்த்திடு மிந்திரன் முதலிய வமரர்
தங்கள் சென்னியும் புயங்களுந் துணிந்திடத் தடிந்தான். 15

அண்டர் கோன்முத லமரர்க ளியாவரு மமரிற்
கண்டதுண்டமாய் வீழ்ந்தனர் பொன்னவன் கண்டு
சண்டமாருத வேகமாய் வந்துமை தருசேய்
முண்டகப் பதந் தொழுதுமுன் னின்றிவை மொழிவான். 16

மாயை தந்திடு சூரபன்மனென னுமவுண
னேயு மண்டங்க ளாயிரத் தெட்டினுக் கிறைபூண்
டேய புன்றொழில் செய்தித தன்றியுஞ் செருக்கா
னாய கற்புடைச் சசியுந் தோய்ந்திட நினைந்தான். 17

அன்ன வாறுகண் டிந்திரன் சசியுட னகன்று
பொன்னின் மேருவி னமரர்கள் சிலரொடும் போனான்
பின்ன மிந்திரன் றருமகன் சயந்தனும் பெயரான்
மன்னும் வானவர் பலரொடு முப்பரில் வதிந்தான். 18

வெள்ள மாயிரஞ் சேனையோ டருக்கனை வெகுண்டோன்
கள்ள விழ்ந்தபூங் கற்பக நாட்டிடைச் சென்று
கொள்ளை யிட்டெரி யூட்டியிந் திரன்றரு குமரன்
றள்ளருந்திறற் சயந்தனென் றொருபெயர் தரித்தோன். 19

அத்தனிப்பெருஞ் செல்வனை யமரரைப் பற்றி
மெய்த்துயர்க்கடல் முழுகுறக் கயற்றினால் வீக்கி
அத்திநாட்டு வீரமாமகேந்திரத் தடைந்து
சித்தநோகுற வல்லியிட் டருஞ்சிறை செய்தான். 20

என்று மாகுநந் தெம்பிரா னியமமா மயிலை
யின்று கண்மணம் புணர்ந்தவ னிடங்கலந் தின்புற்

றென்றுரைசின்றனைத் தருகுவ விளம்பினை போல
என்று மேவளர்த் தருளிமேவின்விட்டம் வந்து. 21

குன்ற மன்னதோட் சூரரி முதன்முதற் கொடிய
கன்று வெஞ்சினத் தலைவரைக் கொன்றுபோர்க் களத்தி
னென்று நூற்றுவ்மே வெட்டிய மெய்மிருந் துன்ப
மென்றுநீ தவிர்த்தருள்செய்வை யொனுமாத் திருந்தேம். 22

ஐய நின்வினை யாடலென் றறிந்திலா தசுரர்
செய்யு மாயமென் றெண்ணிநின் பால்வந்து தேவர்
வெய்ய தாஞ்சமர் ரியற்றியிங் கிருந்தனர் மிசைசேர்
மையனூர்ந்தினை வயிரிரை வைக்கிறு வந்த. 23

தெரிகி லாதுசெய் திமைகளனைத்தையும் பொறுத்தருத்
திரவரம்பெறு சூரபன் மாவையுஞ் செயித்தச்
சுரர்களுய்ந்திடும் படிக்கருள் புரிகெனத் துதித்துப்
பாவி யேயினும் பணிந்தனர் பன்னவர் குழுவன். 24

அந்த மாதியின் றாகிய வருட்பெருங் குமரன்
சிந்தை யிற்பரி வாகியே தேவர்க டம்மோ
டிந்திரன்றனை யெழுகென வெழுந்தவர் தன்னோர்
கந்த வேடிகு தாண்மலர் பணிந்துகை கூப்பி. 25

அண்ட மியானையு மீன்று மிரனைத்தையுங் காக்குந்
தண்டளிர்ப்பத வம்பிகை யருளிய தனய
தெண்டிரைக் கடல் விடமுண்டு நிதரன் முதலாம்
அண்டர் தங்களைக் காத்தருள் மாதங் குமர. 26

அரிபணைப்பகு வாயர வாகிய சரபம்
பிரிவுறச்செயு மைங்கரற் கிளையவெம் பெரும்
பாவிமேனோர்படிந் தாடினோர் பவந்துடைத் தருளே
புரிய கிராதி தவபல னுதவிய புதல்வ. 27

அருணவாப்புய மலரவ னகத்தைத் தனிய படக்குந்
தருணநாண்மலர்ப் பாணிய வடியவர் தமக்காய்க்
கருணையோடிரு வுருவமாய் வந்தருள் கந்த
பொருணி ரம்புமா கமங்குரு முனிக்கருள் புனித. 28

சேதவாரியை யுண்டிடு வடவையேற் றிரண
மோத வந்ததாம் நின்னுடன் பாம்பொரு முயல்வித்
திதெலாம்பொறுத் தின்னருள் புரிகெனச் சிவந்த
பாத பங்கய முடியுறப் பின்னரும் பணிந்தார். 29

சரண் பணிந்திடு புங்கவர் தங்களிலிறையாம்
புரந்த ரன்றனைப் பார்த்திவை புகலுவான் சூரன்
வரங்குலைந்திட வவன்குல முழுவதும் வாட்டி
நிரந்தரந்தரு நீங்கிடா தின்னக ரரசு. 30

தருதும் வானவர் தம்மொடு மேருவிற் சார்ந்தக்
கிருவெனப்பெரு விடைகொடுத் திந்திர னரிய
திருவிருக்கும்விண் ணாட்டவர் தங்களுக் கரயோர்
திருமுகத்துட னுடல்செயதுமுகச் செம்மல். 31

வேறு.

அம்பொன்மால் வரைக்குமுருகையன் விடைபெற்றெழும்
போதவ் வமரர் கோன்பொன், செம்பதும முகநோக்கிப் பனி
வரைமா தவத்தில்வந்த செல்வி தந்த, வெம்பெருமா னென்றறி
யுதமர்பொருதி வச்சிரங்கொண் டெறிந்த பாப, வெம்பிழை தீர்
ந்திடும்படிக்கு விளம்புகென வந்தனனும் விளம்புவானால். 32

வேறு.

பரத கண்டத்திற் றெக்கண திசையினற் பகலை
யிரவு செய்தவன் றனைச்சிவன் செய்தநின் றிரைநுங்
கிரம காதவன் கொடுவரு காவிரித் தென்சார்
தரணி யேழ்புகழ் சிவமலை யென்றொரு சயிலம். 33

அந்தமால்வரை யுச்சியி னறுமுகத் தமலன்
சந்த தங்குடி யாயிருந் தருளுருந் தாங்கி
வந்திருந்தவர் தமக்கெலாம் நல்வரம் வழங்கு
மிந்த முப்புவ னத்தினு மதற்கிணை யில்தால். 34

கயிலை தன்னினுங் கந்தமா தனத்தினுங் கரிய
புயல் கிழித்தெழு திருத்தணி தன்னினும் புவியிற்
பயிலு மற்றுள பொருப்புக டன்னினும் பகைவே
லயிலவன் விருப்பாக்வீற் றிருக்குமவ் வடுக்கல். 35

ஆலெக்கிரி தனிற்சென்று வேற்படை யவனைப்
பூசை செய்திடிற் செய்பிழை பொறுப்பதை யன்றி
நேச மென்றுமில் பெருவரம் வேண்டுவ நல்கிப்
பேசருந்தனி முத்தியு முதவுவன் பின்னர். 36

என்று பொன்னவ னியம்பலு மகபதியிசைப்பா
னென்று சொற்றனை யையவம்மலை பொன்னி நதிப்பா
லென்று மெங்கிடிற் றெக்கணத்துளதி லோங்கும்
வென்றி வீரமா மயேந்திர நாங்கரின் மேவும். 37

அங்க மிக்குயர் சூரபன் மன்றமர் சூழ்ந்து
சிங்க வேறெனப் பற்பல கோடியாத் திரிவா
ரங்க னெய்தியா மறுமுகத் தமலனை யன்பிற்
பொங்கு பூசனை புரிவதெவ் வாறெனப் புகன்றூர். 38

வேறு.

ஆதலாற் சிவ னெற்றி லனுதியே
போத மூர்த்தியைப் பூசை புரிந்திட
சாதகம்ம தல்லவினிச் சில
போது தன்னிற் புராரி குமாரனால். 39

வேறு.

மட்டிலாப்பெறு வரம்பெறு சூரன்வாழ்வன்றி
யெட்டுமன் மேனுமா பிரவண்ட மீதினிலிருக்கும்
பட்ட தானவர் கிளையெலா மொருங்குபட் டிறந்தன்
கிட்டவந்த வஞ்சக சொழிந்தனன் கேளியாம். 40

அரனை தீர்ந்தருள் சிவாசல மேனும்வரை யதிற்சென்
றரந்த மாதவேற் படையவனடி யிலன் புகந்து
திரந்த ரும்படி பூசனை செய்குவ மென்னப்
புரந்த ரற்குமெய்ப் புளகுறப் பொன்னவன் புகன்றான். 41

இனி தாரைத்தனை யையனீ யென்றவா னவர்கோன்
புனிதன் றன்புரம் பெயர்ந்திட வமரர்கள் சூட்டிக்
குனிவி லாச்செயுங் குன்றிடை யமரர்தங் குழுவுந்
தனியமைச்சனு முடனுறச் சாரந்தினி திருந்தான். 42

வேறு.

இன்ன வாறிவ ணிருக்குமற் றவுணர்க ளவர்க்கு
மன்னர் மன்னனுஞ் சூரபன் மனெனனும் வலியோன்
தன்ன தானையாற் சயந்தனு தியசுரர் தம்மை
இன்ன லித்தமு மவுணர்க ளியற்றுதல் வினவி. 43

கந்த வேடனை விழியினுற் கருணையாற் றந்த
தந்தை யான்மதுத் துளித்திடு சலசமீ திருக்கு
மந்தணன்றிரு மாலவ னிந்திரனமரர்
வந்து வெள்ளியங் கிரியின் முக்கண்வா னவனை 44

பரவி நிற்றலு மெந்தைமான் முகமலர்ப்பார்த்து
வருக வென்றுரை செய்தனன் மலரவர்ப்பார்த்துச்
சிரம சைத்தனன் புரந்தரற் கெதிர்நகை செய்தான்
விரவு வானவர் தமையெலாம் நோக்கினன் விழியால் 45

இன்ன தன்மையர் யாவர்க்கு மினிதருள் சுரந்த
பொன்னின் வார்சடைப் புண்ணியப் புனிதனை நோக்கி
அன்ன வாகனன் பாகசா தனனுடனமரர்
பன்ன கத்தின்மேற் றுயில்பவன் யாவரும் புகர்வார் 46

இடையை நேர்தரு சொற்பகர் தானவர்க் கிறையாங்
கொடிய சூரபன்மன் செயுங் கொடுமைகள் கூற
முடிவு றாதினி யாகிலுங் காத்தருண் முக்க
ணடிக ளென்றலு மஞ்சலீ ரெனப்பகர்ந் தமலன் 47

வேறு.

கருணையே திருவுருவாய்க் கண்ணுதலி னுதித்தருளுங் கந்தவேளை, யருகழைத்துக் குறங்கிருத்திப் புறந்தடவி யுச்சிமோந் தன்பினோக்கிப், பொருவின்மைந்த சேட்டி தன்பால் வீரமயேந்திரமென்னும் புரத்துள்வைகும், அருள்சிறிது மில்லாத சூர்க்கிளைகளெனச் சொல்வ தனைத்தும்விட்டு- 48

தேவர்சிறை விடுத்துமக பதிக்கினைய் பொன்னுலகாள் சிறப்புநல்கிப், பூவுறைவோன் முதலெவரும் பொருந்தாசினியமின் முறை புரியச்செய்து, வாளினைவி னெனவுரைத் திராயிரம்வெள்

ளாற்புக வடமைத்தியைத், தாவிரரித்திடுக்குண்டோ தான்முத
லாம்படைத்தலைவர் சயிலமேரரம். 49

உயிருந்த புயவீர ரோரிலக்கத் தொன்பதின் மருலகமு
ண்டோ, பரவிந்த மலரவனிந் திரன்வாரோ ரிவ்வனிக் மனைத்து
ங்கூட்டி, இரதகயபுரகமுந் தந்திவையிலாப் படைக்கலமு மினிது
நல்கிப், பரமன்விடை கொடுத்தருள வப்படியே யெந்தைதென்
பாற் பரிலவந்து. 50

தானவர்கள் கிளைமுழுதுந் தொலைத்துமக பதிமைந்தன் ச
யந்தன் விண்ணோ, ரானவர்தஞ் சிறைநீக்கிப் பரங்குன்றில் வந்து
தெய்வயானை தன்னை, மேன்மைபெற மணம்புரிந்து பொன்னு
லகா ளிறைமைசார் வேந்தற்கீந்து, வானவர் சேனைபதியாங்
குமரநாயகன் கயிலைமன்னும் பின்னர். 51

கற்பகப்பூ நறியமணங் கவர்ந்து வந்து தென்வசந்தக் கால்
கள்வீச, விற்புருவ வரமகளிர் சித்திரப்பா வையினடிப்ப வின்
னோ ரேத்தக், கற்பனை யாழ்வல்லோர்க ளிசைவிரவத் துந்தி
மிகள் கல்லென்றார்ப்பப், பொற்புமிகும் வெள்ளிமலை போன்ற
வெள் வாரணப்பிடரிப்போந்துலாவும். 52

மிக்கசெல்வச் செருக்காலுஞ் செப்பைவென் றண்ணாந்
தெழுந்து விம்முகொங்கை, மைக்குழலிந்திராணி யின்ப வாரி
யிற்றோய் காதன் மயக்கத்தாலு, மக்கயிலை நிகர்க்க சிவாசலத்
தெய்தி யெந்தைபிரானடியிற் பூசை, பொய்க்கிரமமாய்ப்புரிவோ
மெனவிருந்த நினைவயர்ந்தான் விண்ணோர் வேந்தன். 53

அங்கதனால் மருட்கைகொய்சிச் சாலைதென்னீரெனவே
யலைமான்போலப், பைங்கனக மண்டபத்திலே யமைத்த சித்திரப்
பொற்பாவை யெல்லாந், திங்கண்முகச் சசிபோற்கண்டின்பநல
மைப்புடனே திளைக்கவெற்பாந், தங்கமணிப் புயத்தணைக்கக்
கைபுருக்காரக்கமும் ஆயரம் பூண்டும். 54

செப்புமுலை யயிராணி சேரவந்தா ளிவெட்டான செப்பு
கொன்று, பொப்பரிய சயந்தனுறுலாபமிகளி பெருக்கிங் குறாறு
யென்று, மிப்படியன் மதிமாறு பட்டுமக பதியங்கி யிருக்குங்

காலை, யெப்புவியுங் கண்டுவரு மியாழில் வல்ல நாரதனங்
னானல். 55

இந்திரனைக் கற்பகக்கா விடையினிற்கண் டாசிமொழிபி
யம்பவன்று, வந்தமுனிவரனை முன்போலேத்தி முகமன்புகலா
தாரீ யிங்கு, வந்ததெனை யிங்குநில்லாதே யெனவும் புகலவிந்த
மகவானுக்குச் சிந்தைகலங்கிய தென்னென்னையுறுச் சசிமருங்
கிற் சென்றான் மன்னோ. 56

இந்த முனிதனைச் சசிகண்டஞ்சலிசெய் தினியமுக மன்ப
ல்கூறி, யந்தவிசின் மீதிருத்தி யெப்புவியின் மீதிருந்திங் கடை
ந்தாயென்னச், சந்தமலருங் கூந்தற் சிற்றிடைசேல் விழித்துவ
ர்வாய் கனியினின்சொற், குந்தநகை யயிராணி கேட்டிட நார
தமுனிவன் கூறுவானால். 57

பூதலமெலாஞ் சூழ்ந்து வந்தனனுங் கொருபுதுமை புகலக்
கேண்முன், சீதரன் பூவுலகளவு காணவருங் கொண்டதெனத்
தென்பார் தோன்று, மேதகுசிவாசல மென்றொருமலையங் குளத
தன்மேல் வெற்புஞ் சூருங், காதயில் வேற்படைதாங்குங் கந்தனினி
திருக்கின்றான் கருணைகூர்ந்து. 58

சித்தர்முனிவோரியக்கர் கின்னரர் மாலயன்முதலாந் தே
வர்யாரும், நித்தமகலாது குகனடியி லருச்சனைபுரிவார் நியமத்
தோடு, மத்தகைய மாதவத்தி லஞ்சனைமா தருளியசே யனுமா
னென்போன், இத்தலத்துத் தருமலரு மந்தாரங் கையுங்கொடு
வந்தினை யிலாத 59

ஆறுமா முகத்தவனைப்பூசைசெய்து மலரவனையாகிச்சிறி,
மாறதா யெதிர்த்த பகைவரைத்தடியக் கனகனுயிர் வாட்டும்
யானி, யேறுமாவலியு மின்னும் வேண்டுமினி தாம வரங்கள் யா
வும் பெற்றான், வேரியாமுரைப்பதென்னை யிந்திரனச் சிவசயில
மீதிற்சென்று. 60

கஞ்சனையஞ் சப்புடைக்குங் கரகமலன் மூன்புகத்தைக்
கண்டாற்றீயிற், பஞ்செனவே பாதகங்களொழிந்து மனத்தெண்
ணும்வரம் பலிக்குமென்னக், கஞ்சமென்றோர் தமைக்காக்கத்தக்

...ரான் கவனையகற்றிக் காளிமாதென்னை, விந்தெனுரைக் கியாழ் முனிவரன் றிசைமுகத்தோ ஞாலமினிடையேயிறைறுரல். 61

நாரதனவ் வுரைபகர்ந்து போயபின்னர் புரந்தரன்பாலணைறமென் கூந்தற், கூரயில்வேல் விழிச்சசி சென்றனை செய்வாளைமாளை யன்புகூர்ந்து காத்த, தாரணி யீராறு புயச் சண்முகவேள் பூமி யிலம் பாத்னைத் தாண்டும், யாரமகா மேருநிகர் சிவமலையென் றொருநாமம் படைத்த வெற்பின். 62

உச்சிதன்னி லிருந்தாதன்னைத் தரிசித்தோர் தூசித்தோ ருள்ளந்தன்னில், இச்சையுடனினைந்திடுவோர் தமக்கினிய வேண்டுவ வெல்லாந்தந்து, பச்சையன்னா னறியாத பதமலருந் தருபவனைப் பார்த்தான்வினை, விச்சமுனி யரனி துநிச் சயமென்றே பரிவின் விளம்பலோடும். 63

சிவமலை யென்னுரைத் திடுசொற் செவிபுகுமுன் மருவினிக்கி த்தெளிவுவந்து, பவளவிதழ்த் தவளநகைப் பான்மொழியிப் பிகை தந்தபாலனுக்கு, முவமையிலான் றன்னுடன்யான் முட்டின்று சமர்புரிந்த பிழையொழியப் பூசை, யவனையன்பிற் செயவெமது குரவனன்றுரைத்த தலமவனிதன்னில். 64

மேதகுசீர்சிவா சலத்தினைப்பொழுதி னெய்துதற்கு விறற் கூரென்னும், பாதகன்றன் றனிவெள்ளம் பரவியதான் முற்று மற் படிதனிற்று, மேதினிவிட்டகன்ற பின்னர் பணிவமென விருந்தவெண்ணம் மயர்க்கமிக்க, சீதமதிமுக மடவார் மையலி லுஞ் செல்வமென்னும் செருக்கிலாழ்ந்து. 65

இத்தகைநான் நாளுமேற்றைத வினையடியைப் போற்றுமவிரு ந்தேனந்தோ, உத்தமமாமென்றிட்டுத்தாங் கலகமேமிதம் விளைவித் துன்னைமேலும், வித்தகநாரத முனிவன் செப்பிய சொலென்னி ளவின்மேனுள் மாயன், அத்திகடைந்தாரமுதந் தந்தவண்ண மானெ தெந்தை யருளினாலே. 66

என்னவுரைத் திசையிரா வதத்திலிவர்ந் தமரர்குழா மிரு பாற்சூழப், ... தகத்தின் மீதினிற் சம புத்தியையீர். மன்னவர் தம் புரமெரித்த வரிவில்யாம் பொன் மேரு ... வந்து, மின்னவிருந்து சிவந்மலையை யாயிரங் கண்ணுற்கண்டு வியப்பமெய்தி. 67

உளர்தியிழிற் கண்டமுக மிகுந்தமிர் சிவன்மலையினைச் சி யெய்திக், காரிகழு மணிகண்டன் றனையுமல விடப்புகலு கலந்துமேவும், பார்முழுதுந் தருமெங்களமையுமை யவள பத த்தாங் பணிந்துவெய்ய, சூர்கிரிவா ரிதிகடிந்த மன்பார்குழாங் களைக்காத்துச் சுடர்வேலுய்க்கும். 68

முருக வேடனையுங்கன் னடிபணிந்து கரகமலமுடிமேற் கூப்பிக், கருணை திருவடிவா யெங்குடிமுழுதுங் காக்கவிந்தக் கடியகானத், திருமலையி லெழுந்தருளி வந்தனை யென்றுமோரா மெலாஞ் சிலிர்ப்ப வன்பின், உருகியுடற் கண்களெலாம் புனல் பெருக மனமொருமித் தவப்பினோடும். 69

கற்பகப்பூ நறியசருக் கரைதேன் மஞ்சனமிளநீர் கன்னற் சாறு, பொற்பமை தண்டயிரெண்ணெய் வான்முக மான்றரு நெய் புதியதீம்பால், பற்பல வர்க்கனிவருக்க நானஞ் சந்தனம் புழுகுபசிய மஞ்சள், விற்புருகற் பூமாதி வேண்டுமப காரமெலாம் விண்ணோர் நல்க. 70

எண்ணிரண்டா முகமென்னுங் குகனடியிற் பூசனைசெய் திருமனம்பி, லுண்ணிறைய மாதந்த வெள்ளமுவட் டெடுத்து கத்திறுட்கொள்ளாம, கண்ணினிவழிப் படிவதென வீழிப்புனல் பாய்த் துடல்முழுது நனைய மெய்ம்மைப், புண்ணியன் சன்னி தினின்று காங்கூப்பி யினையதுதி புகல்வதானன். 71

வேறு.

வேத மந்திர வுருவமா மெய்மையா சரணந்
தாதவிழ்ந்திடு கடம்பணி தடம்புயா சரணம்
சீதரன் செருக் கடக்கிய சேவகா சரணம்
பூத நாயகன் குரவனும் புண்ணிய சரணம். 72

அடியமேஞ் செய்த கொடும்பிழையனைத்தையும் பொறுத்தெந் குடிபெலாப்புரந் தருளிய கொற்றவா சரணம்
கொடியவன் பிரமன்பணி திருமலா சரணம்
படியிலோங்கிய சிவமலைப் பண்ணவா சரணம். 73

வேறு.

மின்னாங்குறிசெய் வானவர் கோன்முனெம்பிரான் மயி
ன்மிசை தோன்றிப், பொன்னகர்க்கிறைவ வன்பொடு நீசெய்
பூசனையுவந்தனம் வேண்டும், மன்னுறு நல்வரங்கள் கேளென
மகவான் வணங்கியெங் குலக்குறைமுழுதும், முன்னமே தவிர்
த்தா யினி யெனக்குன்றாள் முளரிதந்தருளெனச் சொல்வான்.

பன்னெடுங்காலம் பொன்னிநாட்டிறையாய்ப் பற்பலபோக
ங்கடுப்க்கும், நன்னல்வாழ் வெய்திப் பகைதனை முறுக்கி நமை
யனத்துன்னியங் கிருத்தி, பின்னை யானந்த வீடியார் தருநம்
பெயர்ந்திடு நின்னகர்க் கென்னத், துன்னலர்க்கடந்த வேற்
படைதாங்குந் தோன்றலங் குமரவேள் சொன்னான். 75

அருந்திறன்முருக னிம்முறை புகல வண்டர்கோன் சிவ
மலையகனைப், பிரிந்திடமனது பொருந்திடாதியல்பிற் பின்னரு
மவ்விடை யெழுகா, விருந்துதன் னாமமுலகினில் விளங்க விந்திர
தீர்த்த மென்றன்பு, பொருந்திடக்கண்டு சுருடன் சென்று
பொன்னகர் புகுந்து வீற்றிருந்தான். 76

இந்திரன் அருச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று,
ஆ. விருத்தம், 256.

நகுடன் சாபந்தீர்த்த சருக்கம்.

வேறு.

காவின் மன்னவன் கந்த வேளொடும்
தேவர்க்குப் பணி செய்ததோறினும்
நாவினாற்பிழை நகுட மன்னவன்
சாவ நீங்கிய தன்மைச் சாற்றுவயாம். 1

மகிதலம்முழு தாளுமன்னவன்
நகுடனென்பதோர் நாம மேவினான்
தகைமை மாதமர் தனிற்ச தஞ்செய்து
நகவில் போகமார் நாக நண்ணினான். 2

சுரர்கள் யாவருந் தொழுது சூழ்வரப்
பரமன்றனையே பத்தியாற்பக
விரவினுந்தொழு மேழு யாதவர்
சிரமெழுயின் மணிச் சிவிகை தாங்கவே. 3

வேறு.

இந்திரப்பட்டந்தரித்து வருநகுட னிந்திராணியின்பமே
ய்த, வந்தவெழு முனிவர்தம் பெருமையை யிவ்வளவேனு
மனத்தெண்ணுமல், இந்துமுகச் சசியிடத்தி லேகிடுமின் சர்ப்ப
வென்று னிம்சையின் மிக்க அகத்தமுனி வெகுண்டவனைச் சர்ப்
பமாகெனச்சபிக்கச்சர்ப்பமாகி. 4

அந்தரத்தி னின்றுயிந்தப்பார்மேரச்சித் தலைவிழுதாக வீழ்
ந்து, கெந்துடலம் பதைப்பநெடு மூச்செறிந்து சதமகத்தி
னோன்மை நீங்கி, யந்தரவான் முகடுகிழித் தமரப்தி யனவுமு
யர்ந் தகன்றபார, விந்தகிரித் தென்பாலிற் காளத்தித்தடவரை
பால் வேய் சூழ்கானில். 5

சால நெடுங்கால முடன் மண்புரளக் கிடந்தன்னோர் தமி
யனைக், காலைதனிற் றுருவாசன் கங்கைநதி சூழவரு காசிதன
னில், ஏலவொரு மாலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து பூசனை செய்
தேற்றிப் போற்றி, மாலவன் சங்கரனை குற்றாலப்பதி காண
வருகும்போது. 6

உரக வுருவாய்க் கிடக்கும் நகுடனை னறியாமலொரு
கற்பாறை, சுரநெறியிற் கிடந்ததென மதித்து மதித்தேறவந்தத்
துருவாசன்றன், சரணமெய்யிற் படுதலு நல்லறிவு வந்தாங்க
னன் மலர்த்தா டன்னைச் சூழ்ந்து, பாவிமுன்னை யாகத்தியனாற்
றுன்பனியா முறையாவும் பகர்ந்து பின்னர். 7

எங்கைசேய பாவு[illegible]த்தினியாறுய்க்கிடு வன்னை யிய்பு
கென்னச், சிந்தையா [illegible]லதுடனே மிக்கிளம்பத் துருவாசன்
செப்புவான் முன், விந்தயடக்கிய முனிவ னிட்ட பெருஞ் சாபந்
தை விலக்க வல்லா, செந்தவல சந்தமிழ்[illegible] தம்மா
றுமிது தீராதால். 8

ஆயினுமிம் மனத்தினி லொன்றுறுத்தனகே ளிருந்தமிழ்
முனிவரனாங்கள், பேசிவா கயமதைத்தான் குறுமுனிவர்க்குரைத்
தருள் செய் வேள்வரத்தைத், தாயவன்ற னாலயத்தைச் சூழ்ந்து
வல மாகவந்து துதித்து நின்று, மேயுமா வுருகிக்கிப் பசுதி
யுமிடைத்திடுமேன் பியம்பினுனால். 9

அந்த வாசகம் வினவும் பணிகருடன் முனிவனைப்பார்த்
தையவைத்தக், கந்தவெளிகிரியையுங்காரணைபெய்த்தல்பொன்று
கழறுகென்னச், சிந்தைதனிற் குகனுரைநாயுந் தலைமனைத்து மன
த்திலெண்ணிக் தெளிந்துபாச, பந்த மறுத்திடு மெய்மான் பத
மனைத்து விருத்தியன்பிற் பகர்வதானுன். 10

வேறு.

வாரணங்களிற் சிறந்ததோர் மணிகண்டனுடன் மூவர்
பரன் மன்னரிற் சிறந்தோர் வழுதியுடனொரு மூவர்
மேன்மை வேளாளர் தமின் மிகச்சிறந்தோரான் மன்றுடி
தரவகன்ன னெனுந்தடக்கைகைச் சருக்கனை மன்முடிமன்னன் 11

மன்னிய புகழ்படைத்த பல்லவராயக் குரிசி
லென்னரு சூராக்கடும்பேரியை வேளாளருஞ் சேவன்
மன்னவர்க்குத் தொன்றுமிகாட்டி வழிவழிபாடமை செய்வா
ரன்னவர்கள் குலதெய்வ மாகிரிப் பனைச்சேரமான் 12

ஆங்கவர்களுடன்பொருமோர் டாலிபனா லொருமூன்றுய்
காங்கேயன் றனக்கெலிய காரணத்தர வொருவருயும்
பாங்கு பெறுந்திருவடி பார்மகட்குத் திலதமதாய்
ஓங்கு புகழ்க் காங்கேயனா டெனனாம முற்றதுவே 13

வேறு.

அக்கிரமினிற் சேவிற் கங்கையின்மடமேலாகிய கொடி
நெதாய்க்கு, பாலவன் கதிர் வெய்யில்யுவ் குளிர்களி படைத்
திட மிகப்பிரத, தாரடவர்க்கிடு பாகமே மங்கலமெய்ச் சருகிமால்
புராணந்[illegible]டி குந்தமி நூற்றினமேசங்கிய பொலிவுமக்
கிருபாதி. 14

அந்த நாட்டினிற் சிவாசலந் தன்னிலெம் மாறுமா மூகத்
தன்னால், சந்தனக்குடி யாமிருந் தடுத்தவர் தமக்கெலா மரு
ளோடுந், சிந்தையுன்புற வித்திரச் செல்வமுஞ் சித்தியு தனி
கல்கிப், பந்தபாசமு மறுத்தொன் நிகரிலப் பரம முத்தியும்
மீவான். 15

அந்த மாங்கிரி தனிற்சென்று கடன்முழு தங்கைபி னெடு
த்துண்ட, வித்தகக்குறு முனிவாஞகிய மெய்த்தவன் முன்க
ண்ட, வுத்தமம் பெறுந் தடம்படிந்தனிந்து நீறுருத்திர வடந்தா
ங்கி, முத்தி தந்திடு மப்பெருவரையினை மும்முறை வலஞ் சூழ்
ந்து. 16

திருமுன் சூழ்ந்து நின்றேத்திட நீபெருந் தியதோர் பெரு
ஞ்சாப, மொருவி முன்புபோ லரசின் னரிமைபெற் றுயர்சிவ
பதஞ்சேர்வை, யிருமையுந்தரு மந்தலை மலைதனே திலையொரு
தலமென்னப், பெருமை மாதவன் மற்றதற் கேதெனப் பெரி
யாங் கவன்சென்றுன். 17

வேறு.

அரியதொரு வாசமுனி மொழிவினவி மனமுருகி யாங்கு நீங்
கிப், பெரியவரையுங்காலும் பின்னுகவினி லிசையிற் பெயர்ந்து
வந்து, கரியவிழிப் பசுந்தோகைக் கவுரியொரு பாகமவைத்த
கடவுண்மேனன், தரியவர்கள் புரந்துலக்க வெடுத்தவில்லின்
வந்த சிவசயிலங்காண்பான். 18

பாவினை வேரறுத்துப் பரமசுக மருளவல்ல பான்மைத்
தான, காவிரியிற் படிந்துநன்ற நாககிரியுமை பாகன் கழல்
பிரமேசர், தாவிலகத்திபலிக்க முளைசமுக்க னீசுரர்பொற்
றுளேபேத்திப், பூவிரியும் பொழிற்கரையூர் மகுடலிங்கங் கண்
டுசிவ பொருப்பைக் கண்டான். 19

கண்டவுடனிறைஞ்சியர் வகனுடலம் பொடிப்ப வன்
னாங் கசியக்குாய, கண்டமிழ் பாதலங் கண்ட தீர்த்தமதிற் படிந்தா
ன சுமிலிங்கத்தினை, மண்டிவலமாய்ச் சூழ்ந்து குமாரவேடிருமு
ன் பாதாகின்று, மிண்டிறு லெனக்குவந்த கொடுஞ்சாபந்தீர்த்
திருளிம்மெய்யமையான். 20

என்றுமும தன்பர்தம்மோ டிருக்கவருள் செய்திடுயென வேத்திரிவ்வா, றொன்று மூவொன்பது காணியமமாய்ப் புரிந்திடனு முறைமைசெய் பச்சைக், குன்றுசிறை படைத்ததென வருமயிலின் மீதுவந்து கொடும்பாம்பாகத், துன்றுநகுடனை நோக்கி யுரகவுருத்தனை நீத்துத் தொன்மைபோல. 21

இக்காணிக்காசாகி நெடுங்கால மறச் செங்கோலினிதி ஞேச்சிச், சித்த சுத்தமெய்தி மலபரிபாகமாகி யிந்தச் செகம் போய்வீடு, நித்தியமென்றறிந்திடுமெய்ஞ் ஞானம் வந்தானந் தம் நீங்கா தோங்கு, முத்தியும் பெற்றிடுதியென மொழிந்த கன்றான் றேவருக்கு முதன்மையானான். 22

பண்டுபோல் மாலீடமெய் கொண்டுமலர்ப் பகழிவேள் படிவந்தாங்கி, எண்டிசையுந் தனிபுரந்து பலபோக மகபதிபோ லினிது ஆய்ந்துத், தண்டளவ மூரனுமை யொருபாகங் கலந் திருக்குந் தம்பிரானறன், புண்டரிகப் பதநிழலிற் கலந்திருந்த னகுடனெனும் பூமானு மாதோ. 23

நகுடன் சாபந்தீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று,

ஆ விருத்தம்: 279

வள்ளி நாயகி திருமணச் சருக்கம்.

உம்பர் பணிந்திட விந்திரனுகிய வுலகாள் மன்
வெம்பணிபாகிய சாவமகன்ற விதஞ் சொன்னும்
கும்ப மிரண்டன வுந்தனமேந்திய குறமாதை
யெம்பெருமான் குகனாண்பின் மணந்த வியல் சொல்வாம். 1

வேறு.

அன்னையாருடைக் குமரவேள் கயிலையிலிருந்து
பின்னர் ஏடவின் மணம்புணை பெயர்ந்திட வெழுந்து
வண்ணமாமயின் முதுகினிலிவர்ந்து வானமறியத்
தண்ணிலொன்றிய திருத்தணி வரையினிற் சார்ந்து. 2

பச்சை மாமயில் விட்டிழிந் தப்பருப் பதத்தி
லுச்சி மீதினிற் றுலங்குமன் கதிர்புகா துயர்ந்த
கொய்ச்சவுங்கிலைச் சந்தனச் சோலையின் னிழலி
லிச்சையாய் மகிழ்ந் தாடல்செய் திலிது வீற்றிருந்தான். 3

அன்னகாலையிற் புவியிடை வடதிசை யடைந்து
பின்னர் நாவலன் றீவினிற் பெயர்ந்து பாரதமா
மென்னவோதிய கண்டத்து ளெய்தி யாழ்வல்ல
மன்னு நாரதன் வெள்ளிமால் வரையிடை வந்தான். 4

அங்கணோர்தினைப் புனத்திடை யமைந்திடு மிதணிற்
சங்கை கொண்டநாள் மருங்குலை வாட்டிடுந் தகைய
கொங்கை தாங்கி வெண்முறுந்தின மூரன்மின் கொழிக்குந்
திங்க ளென்றவா னுதலினிற் குறுவெயில் செறிய. 5

காந்த ளங்கரத் தொருகவ ணேந்திநீள் கருங்கார்
கூந்தல் பின்புறஞ் சரிந்திடக் குமுதவாய் மலர்ந்து
தீந்தண் மென்மொழி குயிலினங் கிளியினந் திகைக்க
வாய்ந்த சொற்களாற் கதிர்கவர் குருகின மகற்றி. 6

புடை பெயர்ந்திடுஞ் சித்திரம் போன்றங்கு நின்ற
மடமயிற்குற வள்ளியை விழியினுற் கண்டு
படவரா வுலகந்தினிற் பன்னவ ருலகிற்
புடவி தன்னின்மற் றெவ்வுல கத்தினும் போந்த. 7

சுந்தரத்திரு மடநலார் தம்மிலித் தனைநாள்
இந்தமாதுபோற் கண்டில மிறையவன் விழியில்
வந்த வெங்கையாங் குகனுக்கே யாமென மதித்துக்
கந்த வேடனைத் திருத்தணி தனில் வந்து கண்டான். 8

கருணை தங்கிய வாறிரு கண்ணுடைக் கடவுள்
சரண பங்கய முடியுறத் தாழ்ந்தெழுந் தையை
விருணி ரம்பிய வனஞ்செறி வெள்ளிவெற் பிடத்தின்
மருளு மான்விழி படைத்ததோர் மங்கையைக் கண்டேன். 9

வேறு.

கண்ணகன் மலையிலெயினர் பத்தியினுற் கடிகமழ் குவளை செங் கமலந், தண்ணறுங் குமுத முருக்கொடு முல்லை சண்பகங் கோங்குடைபங்காந்தள், வண்ணமென் குமிழ்தன் மலர்கொடுவந்து வரைத்தெய்வமாகி வீற்றிருக்கு, மண்ணலைப் பூசை செய்வதற் கமைந்த வணிகிளர் மாலையென் றுயிர்த்தேன். 10

முருகவே ளொம்மை முனிக்குலசங் கையிறைன் முடிக்கலை
யாளக்குறப் புனைட்டு, கருங்கட் குகையில் வல்லிபூட்டியகாட்
காக்கிலர் தேவரில்யாரு, மருமாகனிந்தவேல் வெறுவிழிக் கு
ண்டானவன்மன மகிழ்ந்திடயாது, புரிகுல மெனத்தேர்ந்தரி
யதே வாங்கப் பூனைசெய் முதல்வன் மலரோன். 11

கரியமால் பிறப்பிற் கூர்மமென் பகர்ந்தாட் கன்னியை,
மீனவி மருங்குல், பொருபடை யிடறு தவிபெட் முதசம் பூவலை
யல்குல்வேளுறும், பரிமொழிகளிறு குழுக்குடை வதனம் பரும
ணிமுடிமுலை பாமன், சிரவணி துதல்பொன், மனைக்கரமகச்சிச
ய்பனங் காம்வள மன்றே. 12

பொருவரு கலைமான் மேனகை யரம்பைபொன்சசி யாதி
யாமாதர், மருமலர்க் கூந்தல் வள்ளிதன் மெட்டுமெய் வருணம
முருப்பிய ரைப், பெருமையா லன்றே வாங்கவர்தம்மைப்
பேருலகத்துளோரரு, உருவினிற் சிறப்பின் மேன்மையிற் பெரு
க்க முளரவ ரெனவுரைப் பதுவே. 13

எங்கோடும் பகையாந் திங்களை வதன மின்னுமாங் கவ
ன்மலே வியரிற், செக்குமு தம்வாய் விழிகருங் குவலை சிறடி
தாமுடி வினையாய்த், தங்கிய தெனக்கு சிறிதுறப் புருவந்தரு
கெனப் பணிந்த காலன்றே, பங்கய மாதின் காம்முகந் தடங்
கண்பதத்தினிற் சிறிது போன்றனவே. 14

வேறு.

ஏந்துகொங்கை யிணைகள் கல்லாரமே
வாய்ந்த நோக்கு மருக்கொள் கல்லாரமே
மாய்ந்த வோதி பனிமலர்க்கோதைகயே
சேர்ந்து காமனி செய்புனல் கோதையே. 15

வேறு.

இன்னனம் வள்ளி நாயகிபெயிலை யிசைத்திடு நாரதமுனி
வை, மின்னையிற் படைகாங் கண்ணனாகுஞ் சூமரன் விருப்புட
னோக்கியேயாங்கபின்னலங் கூந்தற் சிற்றிடையாளின் பெயரெ
ழிற்சிறப்பினார் தமதாய், இன்னமுமுணர்த்தி யெனமுகமலர்
க்கேட்டாம்முனி பகருவ தாகும். 16

காரையங் காந்தி லையவிட்டிருளைக் கருத்தக மடக்கிக்
ளறலைச், சேரமட் படுத்திக் கொன்றையங் காயைச் சிர்லைவம்
பார்த்திடச் செய்து, பாருறுகானை மட்டுறப்படுத்திப் பசியதா
ஞ்சைவலக் கொத்தை, வாசிமே லெறிந்து நிகரிலா திருக்கும்
வனமயின் மருமலர்க்குழலே. 17

எந்தையாம் பாமன் செஞ்சடைக்காட்டி னிருளகற் றிடு
மணி யென்ன, வந்திடும் பிறையை யினனிடை யேற்றி மாமழை
பொழிந்திடப் புகுந்த, இந்திரவில்லை நிலைத்திடா தகற்றி யிரு
தவர் விழிமனங் கவர, சித்தரந் தீட்டுந் திருநுதற்கிணை யத்தி
ருநுத லன்றிவேறிலையே. 18

ஈரேழுபுவனச் சுடர்முதலானோர் யாவையும்வெற்றிகொள்
வலிய, மாரவேள் கருப்புச் சிலைதலை குனிந்து வணங்கி நாணுற்
றிடக்கண்டு, பாருறு திசைகள் பத்திலுமக்குப் பகையிலை யெ
னச்செருக் கடைந்து, வீரமேற் படைத்து விளங்கியபுருவ விற்
கிணை விளம்புவ ரெவரோ. 19

திரிபுர மெரித்த பகழியை வீரன் றிருக்கையிற் படையை
யந்தகனை, விரிதிரைக் கடலின் வந்தவெவ் விடத்தை வென்று
தன்னமுதையுள் ளாக்கி, யரியமரக் தகன்று நீண்டுமை யளாவி
யணிமணிக் குழையொடு பொருதிக், கிரியுரங் கிழித்த கின்னகை
வேலுடனே கேண்மை கொண்டமிழை விழியாள். 20

வள்ளைகத் திரிகை யென்றுநூல் கற்ற வல்லவர் வீணிலே
வியப்ப, ருள்ளவா றுரைக்கி னவ்விரு வகையா யிரத்தினி லொ
ன்றுநேராகா, தெள்ளியிற் செய்த மணிக்குழை கண்டோர் சிந்
தைகண் கவர்ந்துமேன்மையவர், வெள்ளலில் செம்பொ னூச
லுண்டாயி னிருகுழைக் கிணையெனலாமால். 21

கள்ளவிழ் நறிய சண்பக மலரைக் கடிந்து மென்குமிழி
னம்பூவை, யெள்ளியெட் போதை முனிந்துலகத்தி லெதிரொ
ன்று மின்றிவீற்றிருக்குந், துள்ளுசேனயனக் கடிமலர்க் கூந்தற்
றுடியிடைப் பொற்றொடி செங்கை, யொள்ளிழையவடன் மூக்
கினுக் கிணைவே றொருபொரு ளுரைப்பவ ரெவரே. 22

வள்ளமேற் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] திசை [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பன்னகை [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பொருளி [illegible] [illegible]. 23

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கரந் [illegible] செங்கைக், [illegible] [illegible] வள்ளி தன் [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. 24

வேறு, மாங்குயில் மொழியிறைவன் வதன நோக்கினர்
[illegible] மதிகுக் குற்றமிலையென
[illegible] மனப்பிணி யாவுடம்பெலாம்
[illegible] [illegible] [illegible]. 25

[illegible] [illegible] [illegible] மலரில் வைத்திடுங் குழு [illegible] பயமக், [illegible] [illegible] மரவிகையுங் கண்டனை போலுமா [illegible], [illegible] செய்ய வாயுமெல்லிதழுங் குளிருமெவன் [illegible], [illegible] மாதின் பவளவாய் கண்டோர் [illegible] [illegible]. 26

[illegible] [illegible] வாய்மொழித் [illegible] [illegible] கொற்றைக், [illegible] [illegible] [illegible] செய் காரிகை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தெரிந்து [illegible] புலவோர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மேதினி யிடத்தி யேமால். 27

திருப்பிறக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மற்கெகாடும் [illegible] [illegible], பொருப்ப [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பொருக்கெ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மொழியே. 28

மருமலர்க் கூந்தல் மாதுதன் தோள்போல் வாய்த்திலம் யாமெனவெள்ளணி, பொருகழை கண்முத்தரும் பியுள்ளுடைந்த முண்மை கண்டுயர் வரையிடத்தின், வருகழைக் குலமு மந்தவாறுவி வந்து தாழ்ந் தெம்மையின் வாறுப், பொருதரவமை யென் றிரந்ததாலன்றோ பொருந்திய தப்பெயர தற்கே. 29

பதுமம்மென் மலரைப் பயமுறப்பங்கப் படுத்தியாழ் கயத்தினில் வீழ்த்தி, மதுவிழிக் கொழுங் காந்தளைக் கான் மேல் வணங்கிவே நின்றிடக்கண்டிங், கிதுவது விரண்டு மிணையெழி மின்னரியா தெரிவுறி வீற்றிருக்கும், புதுமலர்க் கூந்தற் றுடியிடைச் சேற்கட்பொற்றொடி திருமலர்க்கரமே. 30

வேறு.

ஐங்கரன் முனிசொல் லெழுதியவேட்ட வவனெழுத் தாணியோ பொதியன், தங்கிய முனிவனன்னையோ வதனந் தனைமுழு மதியென வெள்ளணிப், பொங்கிய நிலவையாற்றலத் தட்கொலேயா தெனப்புகல்வேன், குங்கும மணிந்து தழும்பியன்றுந்து குவித்திடுங் கனதனந்தனையே. 31

மங்கையர் சூடாமணியெனவந்த வள்ளிக்கு வயிறெனமலரிற் றங்கியவேதன் விளர்தளிராலைச் சமைத்ததி வரியமாதலற்குத் திங்களின்வதன திலமகருடனே திருமகள் பதமலர் வருடவங்கரல்லியோக நித்திரைசெய்யு மாலிலையென்ன வானதுவே.

பாரமெல்முலையைச் சுமக்குட மெனப் பற்றுவான் புகுந்தசிற்றெறும்பு, சேரவே தனினின் றூர்ந்திடுமொழுங்கோ தெழுமுகையிரண்டினையேந்து, மேருவாககமலநாளமோ வன்றியிப முகத் தெழுந்திடுங் கரமோ, ஆரமாலிகைதாழ் வயின்வயின் செறிந்த வழுகொழுகிய மயிரொழுங்கே. 33

சந்ததவாச நறவு கொப்பளிக்குந் தாமரைத் தவிசினில் விருக்கும், அந்தணனுற்றி வீர்ச்சுழியதனையா மிழைத்துச் செய்தன்னோன், செந்துவர்வாயின் னுந்தியையந்தச் சீதநீர்ச்சுழிகள் செய்தனனோ, விந்தவாறன்றி மற்றொருபொருளை யிணைசொலயார்க்குமுற்றதால். 34

உயிர்தோறும் பரமனிருந்துசெய் தொழில்க ளுய்த்துவிப் பானெனவவன்சொல், செயிரறுநூலாலறிவதுபோலச் செழுமணி மேகலைகூறை, யியலுறத் தாங்குந் தன்மையிலொக்கு மிலையி லாவோவியவுருவக், குயின்மொழிதனக்கு மருங்குமுண்டென் றுகூறுவதன்றி வேறிலையே. 35

வடிமதுத்துளிக்கு நறுமலர்க்கொம்புமார வேளுருவமின் வல்லிக்,கொடியினைவஞ்சி விசும்புமெல்லியநூல் கோளரிவெண்பி றைக்கொழுந்து, துடியையம் பொய்கைப் பிடியெனப்பலருஞ் சொல்லுவ தன்றிவாரிதிரும், படியிசை மதுரக் கவிஞர்தம்மன மாய்ப் பகரலாம்யாவைதனிடையே. 36

சேயிழையல்குலரவெனவதனைத் திங்கள்கண் டஞ்சிடுமெ ன்றும், சாயலைக்கண்டு மயிலெனவந்தத் தகையரா வெருண்டி டுமென்று, மேயுமிவ்விரண்டு காரணந்தனையு மெண்ணியன்றே படாங்கொண்டு, மேயபொற்றிகிரி யனவல்குலதனை வெளிப்ப டாவகைமறைத் தனரால் 37

மதிநாதற்பவள வாய்மயிற்சாயன் மடவரறிறன் மணிக்கு றங்கு, சதிர்பெறுகதலிக் குலத்தையுங் கப்பந்தன்னையும் வென் றமை காணூஉ, வதிர்குரற்றறுகட் புகர்முகநால்வா யானையின் கொடுங்கை மற்றதனை, யெதிரிடவஞ்சித் துதித்தலாற்றுதிக்கை யெனப்பெய ருற்றன மாதோ. 38

வேறு.

களவினிலு மெமைமெயதிரோ காணிலச்சங் கொண்டு வெய்யோன் கதிர்புகாத, வனமதனிற் கடிதோடும் வாவியெதிர் பொருதவஞ்சி மறைந்துநின்று, முலைகொளுவெங் கலைதொ டுத்துத்துணைவரொடுஞ் சேர்ந்தவனை முடித்தானென்னத், தறு விராகவன்விரந்தனை நகைக்கு மடவரல்தன் சாறு மாதோ, 39

காவினிற் பயிலு மதன வேள் விருதாங் காகளஞ் சின்னமாய்ச் செய்து, மாவரா லினையும் வனத்திடைத் தூர்த்து மன்னிடு மெழிற்கணைக்காலை, யேவுபெய் தூணிகண்டுளம்புழு ங்கி யாமினி யிதற்கினை யெவ்வா, றுவமென் றிரங்கி நின்றதா லன்றோ வதன்பெய ராவமானதுவே, 40

மாதவனளித்த மாரவேள்கணையு மதுரமாம் பாற்கடற் பிறந்த, கோதையில் வழுமாய்ச் செய்தனை யினுமோர் குறை யுளதென்னெனில் வள்ளி, பாதநேராக வேண்டுமவ் வண்ணம் படைத்தரு ளொம்மையென் றன்றோ, வேதமில் விரிஞ்சன் றனை ச்செழுங்கமல மின்னமுஞ் சுமந்து நிற்பதுவே. 41

வேறு:-இத்தகு கவினு ரேந்திழை யவளை யானவன்காணு மப் பொழுதே, யத்தனின் பொருப்புப் புயத்தினிற் றரிக்கு மல ங்கலுக் குரியளா மென்னச், சித்தமேற் கொண்டுவந்தன னவ ள்பாற் சென்றுநீ மணம்புரி யெனவே. மெய்த்தவ னுரைத்து மகபதியுலக மேவினன் பின்னரெம் பெருமான். 42

வேறு:-இருக்குமுதன் மறைபலவுந் தேடரிய பதமும்பூ விடத்திற்றோய, விரித்துடுத்த கச்சிடையும் வீரதண்டை மணிப் பதமும் விளங்கவுற்ற,கருத்ததனி னாதன்செல் வடிவமெலாங் குடியிருக்கக் கலையும் வில்லுந், தரித்தவேடக்குமா னாகியுயர் வள்ளிவரை தன்னில் வந்தான். 43

சந்தமணங் கவர்ந்துதென்ற லுலவிவரு மலைச்சார றன்னி லோர்சார்,வந்ததினைப்புனத்தினிடைக் கிளிகடியுங் குரற்குயிலை வணக்கநின்ற, செந்துவர்வாய்த் துடிமருங்குற் சீரடிக்குங் குமக் கொங்கைச் சேறக்கட்சேத, கந்தமலர்த் திருவமொப்பில்கனி மயிலை விழியிணைகள் களிப்பக் கண்டான். 44

வேறு:-சிங்கலே றெனத் திடங்கொள் சிந்தையை
யங்கசன்கணை யலர்கள் போழ்ந்திடத்
தங்கநாணனச் சேறகட் சிற்றிடை
மங்கை மேவிதன் மருங்கிற் சென்றனன். 45

ஓவியவுரு வுறழுகின்றிடும், பாவைதன்முகப் பதுமநோக்கி யே, மாவும்வேலையும் வரையும் வென்றவேற், றேவனுன் மகிழ் வோடு செப்புவான். 46

அல்லைநேர் குழலாரணங்கனைப்,சொல்லுநின்பெயர் சொல் லிலாயெனில், மல்லலூர்சொலல்லேனின் மாநகர், செல்லுநல் வழி செப்பு கென்றனன். 47

வேறு:-மாதர்நோக்கினின் மைகளொழுகவே, பாதபங்கயம்பற்றி வருடவோ, குறைகவென்றவ ளொழுகலைத்தினில், தெ குங்குமச் சேறிளையப்பவோ. 48

இளருதன்பிறை யெய்க்குநுதலினில், திலகந்திட்டவோ சிவிக்குழலில், மல்லிறைப்புனை மாலிகைசூட்டவோ, கலகமாரன் கலவி நாலோதவோ. 49

கச்சமார்தன் வில்காக்குழிழ் முருப்,கந்தவாம்பல்செவ் வய்பு பஞ்சகன்பகு மிக்க கள்மலர் யாவையுங்காட்டினை, மக்குமுன்னிலை யுங்காட்டி மருளுவாய். 50

அந்நலங்காட்டினை யாடகங்காட்டினை,சித்தமாரச்செழுந்தா மிற் காட்டினை, சந்தங்காட்டிய சேகரிக்குனிர், முந்தங்காட்டி யென் மோகந்தவிர்த்திலாய். 51

காண்காட்டினைக் கள்ளணிகாட்டினேன் போரைக்காட்டினை பொருக்குமாமணித், தானைகாட்டித் தன்றனை தந்தல் குற், றொளைக்காட்டிச் செயம்பெறச்செய்குவாய். 52

வஞ்சமாமாரன் மலர்க்கணை தாக்கியென், னெஞ்சுநாடைக்கரு மின்பதுமைகயம், தஞ்சமென்றிவேற்றிலேத் தாயவுடோர், தஞ்சமிலென்றிலியாண்டருள் செய்குவாய். 53

கரமென் றாம்மலர்க் காந்தளும் கண்ணொன்றுங், ராமுகந் தோமென்றும் கள்கறைப்புக்கொண்ட, மாமேகலையமிழ்ந் தேந்தநந்தா, விரகதாபவிடாய்த்தவிர்த்தாளுவாய். 54

வேறு:-என்றிவேல் பயிலுமின்றி வேட்டெறுருளைக் தாங் கும் வன்றிறற் றுதனெவ்வமும் மாமயங் குலாதகள் காட்ட, நின்ற மெல்லைத் கன்னியில் செயபதா. பிரிலைசாரன், அன்றிய படி மாசங்கத் அழிக்கட ஒளவணிரைப் சாயப்ப. 55

வேற்றிறல் வேடர்குழ சில்லொலி வாளிநாக்கித்,
தந்தையா நம்பியென்போன் சார்ந்துமெந்தவான் போல
விந்தமால் வரையி லொக்கும் வியன்றினை வேய்மகபாதி
யந்தமைனாக்கு மின்று மழுமுகந் தமலம்க்கன் 56

வேறு:-கண்டனைத் தருவைவத்த வேடர்குழாமுற்றுமொரி கண்ணரி நேர்கிப், பண்டொரு காலந்தனிலும் கண்டறியா வேங்கையிங்கப் பசும்புனத்தின், விண்டொடர்ந்து நின்றவிதன்ன திங்கொவேன்வாய்க் குபத்தால் வெட்டிவெட்டிக், கண்டதன்னை டஞ் செய்யுமென்பார் வேரோடே தனையுமெனக்கடிநிற் சொல் வார். 57

வருகுறவ ரிவ்வாறு சினத்திறெறு புகலவவர் வதனநோக்கிக் குரிசிலாகிய நம்பியுறுவானம்மனோர் குடிக்குத்தீங்கு தருவினைப் புரிந்திடவும் முற்றுமோ மகிழ்வீர் சாற்றுமென்ன இருமகத்துறந்தேனுந் தினைமாவுங் கனிகிழங்குஞ் சோரலின்றி 58

வேடர்பிரான் தமர்களொடுஞ் சீறூர்க்கு மேவியபின் வேங் கையாகி, யாடல்செயு முருகேசன் பண்டுபோல் வேடவுருவாகித் தோன்றி, யேடவிழ்தார்க் குழல்சரிய வாலோல மெனச் சொல்லி யிசுக்கின் மேனின்று, பேடைமயிலன்னாளை யணுகிவந்து பலமொழிகள் பேசலுற்றான். 59

வேறு:- குறவர் பூங்கொடி போலிக் குரல்கவர் புறவுகிள்ளை முதலிய புள்ளொலாம், இறையுமியோசனை நீளத் துரத்தவ னறைமலர்தரு மாதவி நன்னுவாய். 60

அல்லிகர்க்குழ லாயுன் வனிமுலைக், கல்லதன்றிமனமுங்கல் லானதோ, வல்லமாரன் வடிக்கணை யாலென்மெய், சல்லடைக் கண்ணதாக்கிச் சலஞ்செய்தான். 61

என்னவோதி யிறையவனிற்றது, மன்னமென்னடையாய் தொடிமாதராள், மன்னுநாணொடு மாவிலை நோக்கியே. கன்ன லின்சுவை கைக்கக்கழறுவாள். 62

இம்மொழியெமர் கேட்கில் இதுபொழுது,கம்மதுன்மை யடர்த்தத் தனிமொழிதற்,செம்மையன்றிதெவனைத் தாங்கியே,நன்மையோடு நடவுயினியென்றாள். 63

வேறு:-வேலைவிட்டு வருங்காளை யுடனிவ்வாறுரையிழையாள் விளம்பிநிற்கும், காலையிலெம் மன்னைகளைப் பெற்றெடுத்த வேடர்பிரான் கருணைவாரி,போல் மறவர் புறஞ்சூழ வருதலைக்கலு

டினிய மொழிப் பூவையன்னான், வால்வளைக்கை தனைநெரி
த்து மெய்நடுங்கி மூச்செறிந்து வாடிச்சோர்ந்து. 64

வேடுருவாய் வந்தகுகன் முகநோக்கி யெயர்கள்பொல்லா
வெய்யர்நில்லா, தோடுகெனப் புகலுதலுந் தயவினிமாதுக்கு
நம்மே லுண்டுண்டென்ன, வாடுமுக மலர்ந்த நாண்மலரைக்
காட்டமுறு மறையோனாகி, யாடுதலையும் நோக்கிக் கனைக்கு
நெஞ்சந் தளர்நடையு மாகினின்றான். 65

வருவேடர்தம்பெருமான் திருமகடன் முகநோக்கி மாதே
யிந்தப், பெருமறை வேதியர் விருத்தர் யாரென்னக் குதலைமொ
ழிப்பேதை சொல்வாள், தெரிவரிய காஷ்மீர தேசமதிலிருந்து
தெற்குத் திசையிற் சென்று, கரியகட லாடுதற்காய் வந்தன
ராம் வேங்கையெதிர் கண்ணுற்றஞ்சி. 66

கடிதோடவலியுமின்றித் தடுமாறி யயர்ச்சியொடுங் கவலை
கூர்ந்து, முடியாத பசியினொடு மிக்குவந்தா ருழுவைகண்டு
முடுக்கப்பட்ட, படியாலொன்றையும் வேண்டா ரொருவர்வழி
த்துணைகூடிற் பற்றிக்கொண்டு, நெடிதாமெம் மலைக்கானம் நீங்
கியப்பாற் சேர்வமென நிகழ்த்தினரால். 67

என்னவருந்தவப்பேற்றால் வந்தமகள் புகலுதலு மிளையில்
வேடர், மன்னவனே ராமுகங் காந்துவந்த வேதியனற வத
னம் நோக்கிப், பன்னரிய முதியவரே மூன்றுநாளிங்கிருமப்
பால் யாம்வந்து, நன்னர்வழித்துணைகூட்டி விடுதுமிகு பசியாற
நறவினோடும். 68

கந்தமிகுங் கனிதினைமா வேண்டுமட்டு மிக்கன்னி கைகொ
ண்டுந்து, தந்திடுவா ளருந்தியிளைப்பாறியிரு மெனவேடர் தலைவ
னானோன், சிந்தைமகிழ்ந்துரைத்திடலு மயல்நின்று தமர்வேடர்
செப்புவாரில், வந்தனனைத் தனியிருக்குங் குலமகடன்னிடத்
திருத்த லழகிதன்றே. 69

எனச்சொல்ல வேடர்பிரா னிருங்கானில் வியாக்கிரத்தா
லிடர்ப்பட்டிருந்தத், தினைப்புனத்தி னிடைவந்தான் மறைக்குரிய
வேதியன்மெய்த்திடத்தனல்லன், கனைக்குநெஞ்சந் தலைபனிப்புங்

காட்டுமுதுமூப்புடையோன் காளையல்லன், மனப்பயத்தால்வந்த
வனை யிப்பொழுதே யேகென்றால் மான்பதன்மீற. 70

தனியிருக்குந் திருமகட்குத் துணையாகு மெனைப்பலவுஞ்
சாற்றியிங்கே, யினிதிருத்தி முதியவரே யெனவுரைத்துக் குன்
றவர்கோ னெயினரோடுங், குனிசிலைவெங் கணைதாங்கி மனை
யுழுவை முயல்காடி குரங்கு மேனம், தனியடங்கல் குருவினங்
கள் வேட்டஞ்செய் தவன்பதியிற் சார்ந்திட்டானால். 71

வருவேட ரகன்றதற்பி னெம்பெருமான் குறவர்தவ மயி
லுக்கெம்மேற், பரிவுடைத்தா தலினன்றோ தமர்க்கேற்கப்
புலிதொடர்ந்த பயத்தாலிங்கு, மருள்கொடுவந் தனனிந்த வேதி
யனென்றனை யென்னமனத்திதுன்னிப், பெரிது மகிழ் வாசி
மடப் பேதை முகம் பார்த்தினிய பேசலுற்றான். 72

யான்பகர்ந்த மொழியனைத்துங் காந்துனது தாயைநக்கு
மயவினின்ற, பூன்பொருந்து வெற்றடக்கை யுறுநாக்கும் பகர்ந்
தெனதின் னுயிரைக்காத்தாய், வான்புரிந்த நன்றிகனக் குவிரு
ழந் திடுபுவிகைம் மாறென்செய்யுங், கான்பொருந்துங் குழலணங்
கே நீசெய்நன்றிக் கியான்செய்யுங் கைமாறென்னே. 73

வேறு.

இனையதன்மொழி யியம்பியமாதராய், கனியசிப்பிணி நலிய
வாடினேன், னெனைநறுந்தினைமாவுமீந்தனை, தனை நிகர்த்த வருநதி
சாற்றுவாய். 74

பாரவெம் முலைத்துணைப் பாவையேபசி, தீரநன் மாவொடு
தேனளித்தனை, நீர்விடாய் கொண்டனெனடியனிக்கிரிச், சாரலி
ற்றடஞ்சுனை தன்னைக்காட்டென்றான். 75

வேறு.

வாட்டடங்கண் மாது சொல்வாள் வடபாலேழ் வரைகடப்
பால் மருதின் மாட்டுக், கோட்டிதழ்ச்செங் காவிமலர்ச் சுனை
யுளது சென்றருந்து தூய நீரென்னக், காட்டினல்லா லெருணி
ப்பும் கடுக்காணிலெவ்வண்ணங் காண்பேனென்று, னுட்டமொ
ருமூன்றுடையோன் றனக்குபதே சித்தகுரு நாதன்மன்னே 76

அரியமறை முதியவஞ்சொற் கேட்டிகன்று வாவென்பின் குறவென்று, பரிவுடன் கூடவோர் திப்பேபெடைசுடக்கூற தட்டுந் கலோரின் பார்வேயாய்க் கெழுங்களிர், பெரியமுறை யெதியமேர வி டாய்கேட் பருகுபெணய் போசேனாஞந், கரியமேக்கை மாது கல்லாய் கன்றொனவு பெருமைமலர்த் தட்டத்திரிந்து. 77

குருநாகர் திருவாய்ப்பெய் வள்ளிபிரான் கொண்டவிடா வொழிந்திடாமுன், திருமலர்ச்செவி வாய்பனிகர்ச் செவ்வாயி னுறவிலோர் திவலைகந்தாழ், பருவியுயிர் குப்புறிகின்ற பாவை கல்லா பருட்க்கமைக்கண் பார்த்திட்டனை, விருநமை மலர் விற்குழுக் கிறைந்தகது வெய்கேட்கி வியப்படைந்தான். 78

வேறு.

எழுகுலத்தவர் பாவருமன்பெறு, தொழுகுலத்தினிற் றோன்றும்பெருமையா, யிழிகுலத்தினி லெய்துமெளியவைத், தழுவு தற்கு நினைத்தனெ றம்மைகாண். 79

அன்றியுமெமர் சற்றுமருளிலார், கன்றுமெவந்தென ரிக்குண ங்கண்டிடிற், கொன்றலாது குறைதவிரார்மாக, ரென்றும் வேதிய னென்றுங் குறித்திடார். 80

எனவின்புனந் திற்பகங்கிள்ளைகண், மானவென்புற வின்கு லம்வாயச, மானதியாவு மழிக்கும் விளைகினை, யானர்கே குவ ளங்கது காத்திட. 81

மந்தமம்பொரு மற்புயமேவட்கு, மெக்கையுமிவ னொய்திடு முன்னமே, யுய்ந்திடும்படி யொல்லையிற் செல்லெனச், செந்தினைப்புனஞ் சேர்ந்திடத்தனள். 82

வேறு.- மாக்குயிலாள் கற்பிய துமைத்திட்டுமெய்பெரு மான் மனத்திருத்தி, தப்பியுக் செவ்விசயலா மெக்கிகோந்து தனக்குருன்ன பிரவல்லா, ஓங்குயனைத் தடக்கைக் கறைப நினைத்திடலு மூயர்வெற்பென்னத், தாங்குமெர்ற்றாக் கர முகல் விருசெவிக்காற்றுச் சவிலய் பேர்ப்ப 83

கந்திமுகர் தெய்வெபருமான் கயிலைமருங்கில் வந்திடவுர் னைதயல்கண்டு, சிக்கைகடு நடுக்கியரி வொழிந்துடலம் வெயர்வு

தாக் தியங்கியெங்கு, எங்கையிரா னுமைறயோன் றனைக்கடிதிற் கட்டியணைத் திளிமேறுர்தன், புந்திமகி ழும்படிக்குச் செப்பு பணி கேட்பனிது போதுதன்னில். 84

இவ்வாரைப் பயந்தனைத்தீர்த் தெனையினிது காத்தருள் செய் யென்று தேறப், செவ்வாம்பற் றேன்றனிக்கு மாறென லே மயிலனையாள் செப்பலோடு, மவ்வானை முகத்து முன்னோன் றனைப்பாவி யிருக்கைபிற்சென் றருள்வாயென்ன, வைவேலோ னுரைத்திடது மிமுகத்தோன் கன்றபின்னர் வனத்திலோர்சார்

மாதவி மண்டபத்திலெய்தி வள்ளிநாயகியுடனே மருவியி ன்பச், சீதசா காத்தழுந்தி யிருவோர்தம் மனமுமொன்றாய்ச் செவ்விதாகித், தாதவிழ மலர்ச்சோலை நிழல்நீங்கித் தினைப்புன த்திற் சார்ந்து நின்சொன், மாதிதனி லெவர்ந்து வருகுருகினத் தைக் கறந்திருந்தான் மயிலூர்செம்மான். 86

மாங்குயிலி னினியமொழி மாதிருக்கு மிதன்மேல்பால் மாமரத்தின், பாங்கருற்று ளப்பொழுதி னயலெனப் புனங்காக் கும் பாங்கிவந்து, தெய்வமாமுவ் கோதைநல்லாள் திருமுகம்பா ர்த் திகழ்வெருப்புந் சிவந்தநோக்கும், கோவ்கருப்புக் கொங் கைவிம்மும் மெய்முழுது நாத்தழுங்குப் குமமுந்தோய்ந்த 87

வாசமுமென் னுதல்வேர்வு மனமேவுறபாடுமிந்த வனைக யெலாங்கண், டாகிலக்குறத் திருவனையா ளின்னோரத் தினைப்பு னம்விட் டயலினங்கண், ணேசமொடு சென்றனை யீத்தினை யெலாங் கிளிகவா கிழந்ததிட டென்னக், கூறிமொழி பேசவந்தி மனத்துணிவா யிருவையுடன் கூறலுற்றான். 88

இன்னுயிருக் குயிரனைய பாங்கிகேள் வெயிலுருப்பயான் பொறுமற், றன்றுசெழுந் காவிமல ரல்லிமலர் கொய்தநந்தடந் கனையிற்சென்று, மன்னியநீ ராடிவர வெகினேன் னென்வுரைக்க மதித்தாலேக்கி, மின்னினிடை யிருவைசொல்லவாள் கறுக்களப வா சமலர் மெய்யினமேனும். 89

திருதகவிற் குருவெயர்வு மிதழ்செவப்பு மனைசெரிவந் சிவந்தநோக்குந், தருமயொரு கனையுளதோ வுள்ளவா றுனை

பெனவுந் தைபனல்லாள், பொருபிறைத ளொன்றிந் கற்பிக்க
வந்திலபோ பொதுமொன்று, மருலர்ச்செந் திருவாயாள் வெ
ருண்டுசொல வுயிர்ப்பாங்கிலனாய்ச்சொல்வாள். 90

அறிபாத சிறியேன்சொல் பிழைபொறுத்துக் கோடியெ
ன வன்பிற்கூறிச், செறிவாய்கன் மனத்தீதற மிகுவாயுடன்
மாதிருக்குஞ் செவ்வி நோக்கி, வெறியாருங் கடம்பணிந்தோன்
வேலவன்றுந் தழைகன்னி விரைவினெந்தி, மறியமேறுக் கெரி
ருக்கு மிதனிழலி னின்றிலாய் வருந்துச் சொல்வாள். 91

யாலெய்த மதகிரியெரன் றிர்சோரி சொரிந்திடவு மிக்தக்
காலிற், றுனெய்தக் கண்டதுண்டோ மின்னனையி றுரையுமெ
னச் சாற்றக்கேட்டுக், காமெய்துங் கார்மார்பா வனதுபெரு
வியுநீ கற்றிருக்கு, மென்னைமிந்தை தலையுமெங்கட் குரைப்
பதென விருலையவரியப்பிப் பின்னும் 92

அந்தன்னிற் பெரியவமே தாளையின்றிச் சிலையினுட னட்
புமின்றி, விந்தகிரி போறுபர்ந்த தறகண்மத வாரணங்கள் வேட்
டஞ்செய்யத், தந்தாமு மந்திரமுங் கற்றதுமின் சொல்லலாத்
தனியாயிங்கு. வந்ததென்ன காரியந்சொல் லென்னமறை யவ
ருண வள்ளல்கூறும். 93

வடதிசையி லிருந்துகன்னி யாகுமரி கோய்ந்திடவும் வந்
தேமென்றான், றடமுலையளிய்வனத்தில் றங்கியதென் னென
க்கொடிதான் றடுத்ததென்றான், இடமனதாய்த் தடைநீரத் திரு
ப்பதினா தனவுஞ் செல்வாயென்று, விடமென்ற வல்குநல்லீர்
காத்திலைதான் செல்வனியா னென்றானன்னால். 94

வேறு.

காரினையீர்க வென்ற வருகுளை கழறவென்றாள்
வரினையா முனிக்கோ வென்றும் வருமிரு ளகன்றுவென்றான்
தீருவமையாவெங்க ளூற்றது புகல்தியென்றாள்
சூரியன் காலைதன்னிற் றோன்றிட வென்றான் றாயோன். 95
உந்தமை கன்னிகொண்ட புதுமையென் னென்றாள் றுரைக்
காய்ந்தவன்கினிய நோர்மான் கன்றகப்படுத்தற் கென்றான்

எந்திழை நின்மேல்வாச மென்னென்றாள் பிரணவத்த
னாய்ந்தவன் பருத்திதன்று லாகியவாச மென்றான். 97

கோதைநின் னெஞ்சிற்குடி யிருப்பென்று னெங்கோ
னெறுநீ ரனிந்தகச்சில் கவிழ்த்திடிற் றெரியுமென்றான்
எதமில் மறையோனின்றனிடைபொயா மொழியாமென்று
ளோதினும் மிடைபொய் யன்றி யொருபொய்மற் றில்லையென்றான்

நீயினி யுற்றதென்னு டென்றனள் கிகரிலாதான்
நீயினு னின்றுவந்த செம்மறி யாகுமென்றான்
மேபமற் றாருநாமம் விளம்புதி யென்றாள் தையல்
ஆயவன் குறக்குசோகந் அடையதனுமமென்றான். 98

வேறு:- இன்னவா றெய்பிரானு மினியதாய்த், தன்னுயிர்த்
துணைத் தாழ்குழற் சேடியுஞ், சொன்னவாசகத் தான்மகிழ்
துன்னியே, யன்னமன்னவ னன்பிலிருந்தனள். 99

ஏனல்காத்திடு மேந்திழைசெய் தையுமானெய்தின மெ
ன்றிடுமந்தணன், பான்மையுமவர் பார்வைகள் சொல்லுமென்,
றீன்மின்மனத்தென்னியிருளையும். 100

வேறு: மயிலனைய தலைவிதிருத் தாள்பணிந்து விடைபெ
ற்ற வட்பாலோர்சா, ரயலதனிற் றுன்காக்குந் தினைப்புனத்தி
னிடையேகியங்கணுற்ற, குயில்கிளிகள் புறவுமுதற் புட்குல
மெலாந்துறந்து குலவிநிற்கு, மியலறிக்தெம் பெருமானும்
பாங்கியிடத் தேகியிவை யியம்புவாறுல். 101

வேறு:- கன்னியன்னப் பேடைநல்லா யெனதுயிரு மனது
மொக்கக் கவர்ந்துகொண்ட, பொன்னனையா ளிடத்தினிற்சென்
றிதவுசித மொழிபலவாய்ப் புகன்றென் சிந்தை, தன்னைமகிழ் வுற
ச்செய்யிற் குலக்குடிகோத் திரமுழுதுந் தழைத்துவாழ்வாய்,
பின்னுமொரு கோடிபல வினக்குண்டா மெனவிரங்கிப் பேச
லோடும். 102

தலைவிதிரந் தெரிந்தவுயிர்ப் பாங்கிசொல்வா ளுலகதனிற்
றலையயான, குலமதனி லவதரித்த வந்தணனி யடாதமொழி

கூறுவாரேமா, மலையெயினர் குலமகளி லெவ் ருயிலா விழுக்கொ
ன்று வருதற்கேகாலென், தலைவிபிறந் தனையென்று முனிவா யிப்
பேச்சினை தவிர்தியென்றான். 103

வாட்டமுறான் பாங்கியவா றுரைத்திட்டு மைப்பன்மதி
மயங்கிப்பேதாய், கோட்டுமுலை மயிலையெப்பாற்கூட்டிவிட்டா
லுயிர்வாழ்வேன் கூட்டாயென்னிற், றுட்டளிர்க்கெக் துவர்வாயா
டன்றுறுவம் மென்படாக் தனிவேலங்கையரு, மீட்டிமட லூர்க்
கிடுவன் பழிவருங்கா னோக்குதனைத் தெரியாயென்றான். 101

மாதவங் தனையிவ்வா றுரைத்திட்டும் பாங்கியஞ்சி மதி
மயங்கமிக்க, வேதியர்கள் பெருமானே யெங்கள்குலக் கொழுந்
தாள் மெல்லியலாள், பேதைமடப் பருவமொரு விரகறியாள்
குதலைமொழிபிரிந்ததில்லை, யேழைமதி யாமதனை யின்காதற்
றவிர்ப்பேனா யியம்புகென்றாள். 105

காதலிழுங் கூந்தனல்லாய் நினதிறைவி யானவள்ளி தன
துபார்வை, காதன்மதன் செய்கைதனி லோதிருகு வென்பதனீ
கருதிலாய்கொல், சீதான்றன் விழியின்மணி சிவமுனிவன் றவத்
தில்வந்த செம்மானன்று, கோதறுநல் வேடரம்பி குலஞ்செய்
பவன் றரும்படியக் குன்றமன்றோ. 106

என்றுபிறக் குமிரவனைத் தாமதந்தசெய் யாமலென்பா
லிணங்கல்செய்யென், றுரைனலரா மசாற்குலம் வேராறுத்து
வேல்காரக்கோ றுரைக்கப்பாங்கி,தன்னிறைவி பாலணைந்து மே
லியம்சொன் முறைமை முற்றுஞ் சாற்றிபன்று, னின்னுயி
ரைக் காத்தருள்செய் யெனவுரைத்து பயில்காந்தோ ளிடத்
தில்வந்து. 107

எங்கள்குலக் கோமாட்டி தயவுயா நடக்கிலென்ப மென்று
முலட்டாங், கங்கமதை யேயவன்பாற் செல்லெனவுஞ் செப்பி
யந்தத் தோகையன்று, லங்கணமைத் திடுமிதணி னிருக்கவரு
முகவரந்த வந்தனுளன், மங்கைவள்ளி யிடந்தில்வந்தான் பூங்
காவில் மாதவி மண்டபத்திற் போந்து. 103

மலர்கொய்து மோந்துயிர்த்து குழற்சனிந்தன் இன்பால்கி
மகிழுவாய்ந்து, கலபமயி லூர்குமர னிங்கிருந்து தினைப்புனத்
தைக் காக்கச்சேற்கட், டிகைநுதல் நீபடையன்றுள் தனைவிடு
ப்ப வைகுமிதண் சேர்ந்துவைகி, யலந்துறற் கதிர்கவரும் குரு
கோப்பி யிருக்குமந்த வமையந்தன்னில். 109

வாங்குசிலை யெயினர்குமரம் வந்துதினை கொய்தகுலமா து
தன்னைப், பாங்கிதனைச் சிறார்க்குக் கொடுசென்று தம்மோனை
பார்வையெழு, மோங்குபொருப் புஞ்சூர னுராமுமற வேல்விடுத்த
வொருவனுனை, காங்கயனப் புனம்பார்த்து மடவாலைக் காணாது
கவலைகூர்ந்து. 110

நள்ளிருளி லெயினருறை சீறார்க்குத் தனி
ந்து சென்றங், கொள்ளிடைப்பாங் கியைக்கண்டு தன்பெருந்
காதன் மிகுதி புரைப்பவன்றுள், தெள்ளியநான் மறைவல்
லோயிக் காவி றுப்பணவளர் தேமாம் பூங்கா, கள்ளவிழ்சந்
தனத்தருவினடி யிருதி யெனவுரைத்துக் கடுகமையாக. 111

எயினர்தவப் பேறுனை வள்ளிநாயகியென்னு மியற் பேர்
பெற்ற, மயிலன்னு டன்னிடைச்சென் றினியதுயில குற்றெயந்
தை வரவுசெப்பிப், பயில்பூங்கா விடைச்செல்ல வாவெனவே
கொண்டுசென்று பாரைத்தேமா, வயலினுறு மந்தாரத் தரு
வினிடையிருத்தி நினதல்லோ நிக்கு 112

ஆனமலர் கொய்து கொணர்க் திடுவனெனப் பாங்கியவள
ப்பாற்செல்லத், தேனனையாள் மறையவனுஞ் செவ்வேலைக்கூடி
யின்பந் திளைத்தன்பாகத், தானிருந்து நள்ளிருளில் வந்தவரந்
துவைக்கிருக்குஞ் சமயந்தன்னில், கானமலர் தேனன்மலர்
கொய் பாங்கி குழற்கணியக்கரத்தினல்கி. 113

எம்பெருமான் முகநோக்கிப் பாங்கிசொல்வாள் பொல்லா
தா ரெயினராஞோர், செப்பிதி யகையுற்று மீந்தனை ரெப்படியுந்
தெரிவரினே, யந்தணர்கள் குலதிலகப் பெருமானே யெம்
மிறைவி யவளைக்கொண்டு, வந்தவிருள் விடியுமுனம் நின்னூர்
செல் லெனவுரைத்து மற்றதங்கை. 114

காந்தளனைய பிடித்தெம்மான் கமலமலை மனையதிருக் கர
த்தினல்கி,வாய்ந்தவெங்க ளிறையியற் றியாபம்பதை யிவளையன

யின் மகிழ்ந்தகாத்த, வாய்ந்தபொறை வல்லோரினில் போற்கட்டுறு மொய்ப்பலவு மணிநிறப்பு நிகலம்பொழிப் பாங்கியவள், இருப்பிடனுங் கோதைமெய்யுநிந் தேவர்தேனவன். 115

வேறு:-விளைகிளிவிரட்டு பலபலகரையும் வெங்கதிர்ஞான முதிர்ந்தி, தாளைக்கிழித்துயரு மீன்பெருமிகப்பு கைவருந்து சிலம்பேலச்சார்ப்பிற், குளிர்கடம்பு பூங்கா விடையாதுமினிற்றாள் குரவமாதவிசோரி கின்ற, விரைமலர்ப் பாய மிடைவள்ளி புடனே வீற்றிருந் தாளங்குமர் மேலோன். 116

சங்கிலிரவ்வா நிருக்கமேரில்லா வொம்முடை வன்மைனைப் புந்த,திங்களின் மனத்துதரமருந்தடருந்தெற்றவர் செருக்கினை [illegible] குவெந்து நிலைகளைத் தாதையு முரின் மற்றவளியாவருமீண்டிப், பூங்கிளி மொழியைக் கண்டலாதழுங்கிப் பொருக்கென வெழுந்தயல் மலையும் 117

வேறு:-தெருப்பெரு சழுக்கங் கயிலையூர்முடனை செய்குன்றமலர்நறுஞ்சுனைகள், பருப்பதச்சாரலருவிதாழ்விடங்கள் பருமணி மேடையாடரங்கு, விருப்புறுந்தோய முடன்பல காவு மேவிட னெங்கணுந் தேடுந், திருப்பயில் காவில் புகுந்திடத் தோமுந் தேடியா ராய்ந்திடுமளவில். 118

வரிவிழிப்பேதை மலரடிச்சுவடு மறையவன் திருவடிச்சுவடுந், தெள்ளறப் பற்றித் தொடர்ந்தனில் செய்யினார் சிவமலைநாங் கிளின்கந்து, விரிமலர்க் காவினவாய் குடியிருக்கும் வேறியன் றனைப் பெரிர்கண்டார், கரியவனாகி வந்தியெயினர் தம்மைமெய மன்னையுங் கண்டார். 119

கண்டவெல்லையினில் மனமிகக்கலங்கிக் கைவெரித் தெந்தைமுந்நோக்கித், தின்றிறகெய்யினர் வீரமேர் கோடி இலையுடைக்கையராயினக்கு, மன்றுவந்தனமே பொன்செய்தா மினியா, மன்னவ வெனவிரக்குதஇ, மண்டர்கள் பெருமான் மயிலிரவ்மாதை மந்தகவென்றவ வெதிர்கின்றான். 120

வந்தியெயினர் சண்டக்கோடியின்மேல் வாசவர்தாயக்கொலமேலா, மெக்கதையென்றறியா திகழ்ந்து வெஞ்சினத்

கோடிவுருெரு மனிதனேறொவமதா, கொந்தவிழ்கோதை மாதினைக்காந்து கொண்டுசெல்வா னெனக்குறித்து, வெந்திறற் கணைகள்கோடியின்மேலும் வேலவன் மீதினிற்பெய்தார். 121

ஆங்கவர்தொண்மேல் வருகணைகனையே யண்டலர் சிரங்களுஞ்சரணம், வீங்குடல் மார்பு புயமிடை தொடைகள் விரைவினிற் றுணியெனவேவித், தாங்குவெஞ் சிலைக்கை யெயினரோ விலக்கர் தம்முயிரொருகணம் பொழுதி, னீங்கிடத் தடிந்து புன்னகைசெய்து நின்றனனிகரிலெம் மண்ணல். 122

அங்கது காலை நாரதமுனிவ னயிடையெய்தி வேல்கரந்த, துங்கவீரனையு மவனிடத்திருக்குஞ் சுகமனமொழியணங்கினையு, மங்கபெட்டுருப்புப் புடவியிற்படிய வடியணிக் தேசினி முன்னின்ற, சங்கரனுதவுங் குமரானென்று சாற்றுவன் கேளெனவுரைப்பான். 123

மாதவன்சிவமா முனிவரனிவர்கள் வளர்முற்றுதை வெம்மனைய, யாதரவுடனே பலபலவளர்த்த வருந்தவ வெயினர்கோமானைக், கோதில்லாவவன்றன் குலத்துளோர் தம்மைக்கொல்லு தனீதியன்றிவரிப், போதினிலுய்ய வருள்புரிகென்னப் பூதாக் குமரிசேய் மகிழ்ந்து. 124

வருசாற்கால மதியெனவிளங்கும் வதனமோராறு முன்னுன்கு, திருமலர்க் காமுங் கோடியாதவர்கள் திரண்டொருபுடையுதித்தென்னப், பொருவரு வடிவுங் கிண்கிணிசதங்கை புலம்புசெஞ்சீரடி மலரு, மருள் செறிகமலவிழிகளீராறுமாகி வேள்லேந்திநேர் நின்றான். 125

வேறு:-இந்தவாறுகண் டெம்பெருமாட்டியு, மந்தமில்லதோ ரற்புதமெய்திமே, பந்தவேதப் பயன்றனைக் கோதிய, வெந்தைமுன்னின் றிணையண கூறுவாள். 126

வேறு:-பின்னைக்கு கதிர்வேற் காந்தொருகோடி வேளைனுர் திருவெழில் கரந்து, பன்னிருகாமுங் காந்திருமூன்றுபனிமதிவதனமுங் காந்து, முன்னையங்க முழுவதுங்கரந்து முதிர்மறை வேதியனாகி, யென்னைமோர் பொருளாய் மதித்தவர் தெளியாட் கிதம்பெற விளியன புகன்ற. 127

நன்னெறி முறைமையே யுதியுறிருந்து கலைகளும் பெற்றுள்
தகைபுதவு, மென்முலைப் பாரிக் கிடம்பல பேசி வெளிக்கவட்
கொண்டபோதிக்கா, மின்னிலைமையாமின் நிலையுறினார் போவி
யாவிட்டுமே மின்புதேகியின் மாட், பின்னரும் வழுக்கி நின்
றவா றென்றே பேசுக வென்றேயாவென்றவை. 128

கருகருக்கவரி மதகேவென் றுமேதக் கனவிநயர் தெரிந்தி
டின் மற்றவன், திருவுளப்படிக்கும் செயத்தகும் பணிகள் செய்
குவர் மறைபுரான் முகவர், பொருளின் மாதவமுனிவருந்
சுயரும் போற்றிடும் இன்கிளிசயவார், பெருமின் முறும்
வினவிடா திருந்த பிழையெனக் குற்றிக பென்ன. 129

வேறுபட்டாதிசொற்றவர் நேவரிதே வரிய பெருமான்
மாதவ யிங்கு வருகென மடியில்வைத் தன்பமற்
காதலால்வினை யாடலைக் கடிகமழ்கிளவ
பாதபங்கயம் முடியுறத் தாழ்ந்தனன் பரிந்து 130

மற்றதில்வரும் குற்றமே தின்னமுன் மலர்ந்தான்
பற்றியாடல்செய் குதமியாம் பண்பிலிசொன்ன
வெற்றிவேல் விழி மெல்லியல் முருகுறுதலந்த
நற்றிறத்தருள் புரிகுவ பாரென்று நவிலும். 131

தடங்கைவெந்தில் தாதையு பண்புறந்தமரும்
விடங்கலுழ்ந்திடும் வேற்படை மறவரும் வெற்பி
விடக்கதோமுமுற் றமரிய வீரர்களை வரும்
அடங்கலும்பெணி பென்பொருட் டாகவந்தனரே. 132

உடன்வருந்திறல் தெரிந்திடா தெதிர்த்தவர் சொரிந்த
ரன்மைமாந்தர்க ளூரும்வன்னை மருள்புரிசெனவாம்
முன்னதாக முனிவனு மிப்பறை மொழிந்தான்
சொன்ன வன்னாமியான் செய்குதா பெண்வருள் தரத்து 133

சன்மோரசவென்று சினந்தரபெயம் முட்டிசகவி
மாவண்டகாவை தியாவரு முட்பிகன பணத்திற்
காண்டலும்பால பியாவரு பெருமிதாவி கடல்போ
லீண்டி யெந்தைதா வியேமலர் பாவிமின் றிசைப்பார். 134

மாங்கு றேய்ந்திடும் வரைக்கொலா மன்னவுறுதி
யெங்குலத்திலை யிரட்சைசெய் தெய்வமீ யெங்கள்
கங்கணக்கா மடைந்தையைக் கவர்ந்துகொண் டேகி
னங்குளாசெமக் கென்றுகொள் வாரியம் பேந்தாய் 135

இற்றை நாள்வரை மருவிலா வெங்குலத்திறுக்கோர்
குற்றம்வைத்தனை யினிச்செய லாவதன்குலத்தி
இற்றகானவர் கட்பின ரொருவோர் கர்ணக்
கொற்றநன்மணஞ் செயவினிதருள் கந் கொள்ள 436

மாங்கள்தமுமு ரனவும்வந் தெம்மனை யிடத்திற்
பாங்கினன்மணஞ் செய்துகொண் டணங் கொடும்பரிவா
யீங்குவந்தினி திருக்கலா மித்திரமருளென்
றோங்குதன்கிளை யொடுபணிந் துரைக்கவுள் மகிழ்ந்து 137

அந்தவாறுசெய் குதுமென வாயிழைதமராய்
வந்தகானவர் சூழ்வர யாழில்வல்லவனு
மந்தளிர்ப்பத வணங்குட னெந்தையாங் ககன்று
விந்தமன்னதோர் வள்ளியஞ் சிலம்பின் மேவினரால் 138

எந்தைமன்னை தன்றுதைய மெயினர்கு ழாமுங்
கொந்தலர்க்குழ லெயிற்றியர் குழாங்களுங் கூடி
யந்தமில்லதோ ரற்புத வெள்ளமேற் பொங்கச்
சுந்தரச்சிறு குடியெலா மணிபெறத் தொகுத்தான். 139

மருமலர்க்குழல் வள்ளியை மணவணிசூட்டி
யிருவிசும்புறை வந்திட மிளந்தளிர் வேங்கை
விரைமலர்ப்பருஞ் சேக்கையின் மீதினிலிருத்தி
வரையெறிந்தவேற் குமரனை வலவயின் வைத்து 140

தெய்வயாழ்முனி மணவினைச் சடங்கெலாஞ் செய்யத்
தையல்தந்தைவந் தெய்பிரான் றிருக்கரந் தன்னின்
மையல்வேற்கணாம் மங்கைதன் மலர்க்கரஞ் சேர்த்து
மெய்ம்மை யாகநங் குலத்துயர் மேலவர்தமக்கு. 141

வேதமாகம முனிவர்க ளெழுவர்கள் வெய்யோ
ஞதியாகுமச் சுடர்களும் பூமியர் தமாந்

திகிலாகரும் மூர்த்தியுந் தெரிந்திடச் சிறியேன்
மாதை யின்றுதகவன் கொடுத்தன னென்றனிர் வார்த்தர்கள். 142

சங்கமார்த்தன பேரிகை யார்த்தன தடாரி
மங்குலின்னது மார்த்தன மத்தள மோத்தை
எங்குமார்த்தன வங்கர வியங்களு மார்த்த
பங்கய வாசகர் பூமழை பொழிந்தன சார்ந்தார் 143

வேறு:-வெள்ளைவிடை மேலிவர மெல்லியலு மின்றைகளும்
புள்ளரசின் மேல்மாலும் பூமகனும் போதிடமேற்
கள்ளவிழுங் கோதைக் கலைமகளு நான்முகனு
மெள்ளவெலா வாரணமேல் இந்திரனுஞ் சுந்தரியும். 144

கோசீதாலங்கற் குழலாய்யைய மதருடன்
முந்துதவந் செய்யுமுப் பான்முக்கோடி வானவரு
மந்தரமேலின்றுதனி பாடலாய் வந்துசெயுங்
கந்தன் திருமணத்தைக் கண்களிப்பக் கண்டுகின்றார். 145

திங்கண்முகக் குமுதமலர்ச் செய்யவாய்க் குறமாது திருக்கழுத்தின்
மங்கலநாண் சாத்தியபல் வலம்வந்து கையருப்ப வள்ளியாத
பங்கயமாமலர்க்கரத்தாற்பற்றியப்பி யிதில்லைக்குப்பரிற் குசாலே
பெங்குளமென்ன காடியருளொழுகும் விழிகளிப்ப வெற்றிவேற்கை

செய்யுமனா வினையாவு முஞற்றியபி னெந்தைபிரான் செவ்வாய்க்கிஞ்சேர்ந், வறையுடனெமதூர்க்குப் போய்வருது மென மகிழ்விற் சாற்றக்கேட்ட, வெய்யசிலை யெயினரொடும் வேடர்பிரான் றாழ்ந்தெழுந்து மிகநன்றியாங்க, ளுய்யுமவகை யெமதுசிறு குடிற்குவந்து நங்குலத்தி லுதித்தமாதை. 147

உலகறிய மணஞ்செய்து கொண்டதே கோவதவ முடையாவானோஞ், சலசமலர் மேலவனை வல்லிபூட்டிய தலைவ தவப்பேறு மெஞ், குலமகளைக் கன்னிமையோற் காத்தல்கட னெனக்கெனவுங் கூறிவாழுந், தலமதனுக் கேகுமென வுரைத்தனனே மேலவர்பிரான் றன்னிற் சார்ந்தான். 148

அருந்தவ நாரதனுமொங்களையன் விடைபெற்றுமலை யவன்பாற் சென்றான்; சுருங்கடங்கண் மாதியொடு வள்ளிவரை முதல்வரையுங் காணுகின்றி, யிருந்தவர்கள் பரவுசிவமலைமேல்வந் தினிதிருந்தா னினை யிலெம்மான் 149

என்னையாளுடைக் குகனுட னமர்புரி யெயினர்யாவரும் பட்டுப், பின்னரங்கவ ளருளினற் பட்டவர் பெறலரு முயிர்பெற்று, நன்னராவித் தெழுந்தகா க்கெத்திரு நகர்தனக்கினிதாக, மன்னு நாமப்பட்டாலிபொன் றாயது வளங்கெழு புவியேத்த 150

வள்ளிநாயகி திருமணச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம். 429

வள்ளிநாயகி தருமஞ்செய் சருக்கம்.

மின்னிய வயிற்படை விசாகனொரு வேடக்
கன்னிகைப மணந்தவரு காதையை வகுத்தே
மன்னிய பொன்மின்னிநெடுமொதுகுற வள்ளி
பன்னரு மறங்கள்பல பண்ணியது சொல்வாம் 1

என்னையாளுடையெந்தை கந்தனெம், மன்னைதன்னுடன் மகிழ்ச்சியாய்ப், பொன்னின்மேருவிற் பொருந்துகோட்டா, மின்னெடுஞ்சிவ வெற்பின்மேவுநாள். 2

ஆன்றுறு செல்விழித் தூடியினிடை, வள்ளிநாயகி மகிழ்நன் றன்முகக், கள்ளவிழ்த்திடுங் காமனைக்கியே, யுள்ளமின்புற வொன்றுகூறுவாள். 3

என்னையாளுடை யிறைவமந்தரம், பொன்னகம் வெள்ளிப் பொருப்பின் மருங்கேசறி றன்னகம்பல கண்ணப்பூவினி, மின்னகத் தினி யிருப்ப தென்னென்றாள். 4

வேறு:-காவியங்கருங்கட் செவ்வாயக, தேவியமொழி செப்புமுமரவினமேல் வருமண்ணன்றன், கோவில்வந்தவன் கூறுநான். 5

[illegible] யுயிர்க்கொன் மின்றவிதென், முன்னம்வேலோ முனிக்குதவாத் தன்னையுன்னிக் [illegible], பன்னருந்தவம் பண்ணினான். 6

வேறு:-அந்தமா றவன்ற னிருவிழிபதனி லானந்தநீர்ருது [illegible]நான், வந்தனவந்த விசண்டபேரெழு வகையதாமுலகினிது

ன்னா, சுந்தரத்திகழ்ந்த மாதர்கள்யாருந் துதித்திடத்தக்கபே
ரொழிலாய், வந்தனைபுரிந்த வல்லி சுந்தரவல்லியென் மங்கை 7
யர்மா தோர.

ஆங்கவரெம்மை யுள்ளறிவெயிந்த நாட்டிடை யரியமா தவங்
கள், பாங்குற வெடுகாட் செய்தன ரவர்தம் பரிவுகண்டியா னு
வரிச் சென்று, கோங்குமென் முலைக டாங்குமெல் லியளீர் கூறி
டும் வேண்டிடும் வரங்க, ளீந்தருள் செய்வோ முனமகிழ்வாக
வியம்புதி ரியம்புதி ரென்றேன். 8

என்னலுந் தாழ்ந்து நின்னையா மணஞ்செய் தென்றுநின்
னிடத்தினிலிருக்க, வன்னவா வனைனை முவிந்திடுமிறைவ வரு
ளெமக்கிவ்வா மென்னக், கன்னலின் மொழியீ ரிருவிரு லொரு
வர் கற்பகநாட்டுபுரக்கு, மன்னனிந் திரன்றன் மகளெனவருதிர்
மற்றொருபேதையர் காமும். 9

நீதருமனத்து முனிவரிற்சிறந்த சிவமுனி யெனப்பகர்
கின்ற, மாதவர் வெய்ய கானிடையரிய மாதவ முயன்றிருக்
கின்று, ஞேதுயம் முனிபாற் செல்லுமி னவர்முன் னொருபிணை
யெய்தமற் றதன்பாற், காதல்கூர்த்துடனே புணர்குவ னந்தக்
கன்முலைவயின்வயிற்சென்று, 10

மகன்மையாய்க் குறவ ரிடத்தினிற் சிலநாள் வளர்ந்து
தெந்திவைப் புனந் தினைக்காத், தகமகிழ்வாக யிருந்திர்முன்றே
வாரதிபன் மகவினை மணந்து, பகருமற்றதன்பின் றினைப் புனங்
காக்கும் பாவையை யனிடத்தினிற்சென்று, புகலரிதான மாதவி
னிறந்திற் பொருந்துமென் மணமதிலரிதாய். 11

பெருந்திருவ முறையதாய் மணந்து பின்பு தாய்தந்தை
சுற்றத்தார், மாசிலன்னவரார் பரப்பு ..... வைதனை செய்திடுவ
யாங்கிவிர், ... செல்லுமிடமென்னக் கூடியின மவிருவே
ருமீ, ... ரியாங்க ளுரைத்தன மென்ன ரேகினை யிருவருஞ்
சென்றார். 12

அன்னவாறுக வவதரித்திருந்த ரியாமவர்க்கந்த நாடன்
னில், செல்வமாசத்தின் படிமணந் தின்பங்கமிகொடுத் தரு

ளுகின்றோமா, லென்னவுங் குறவர் குலத்தினில்வந்த விறை
விதா னெனத்தெரிந்தயில்வேன், மன்னனைப்பணிந்து யாளொரு
பெண்டான் மற்றொருகன்னியெய் தென்ன. 13

புவனமோரேழிற் பொருவிலர் தனிகைப் பொருப்பி
டைச் செம்பொனா லயத்திற், குவட்டுடனப்பனைத்த முலையாம்
டையர்கள் குளிர்மல ரடிபணிந் தேவலை, கவனமாய்ப் புரிய விளி
திருக் கின்றுள் காண்குவை நீயுமாங் கவனைத், துவளுநா விடை
யாய் நீவிர்க டவஞ்செய் தொண்டைநா டாகையிறுதும். 14

ஆடகமேருவுச்சியிலெங்க யருந்த னென்றுய்வீற் றிருக்கும்
கோடது வாகை யாலுமெம்மன்னை கூறருந் தவஞ்செயலாலுத்
தேடருந்துணைவ ரொன்பதோ டிலக்கர் சிறப்புட னுதித்தனைலும்
பீடுறு முனிவ னகத்திய னம்மைப் பெரிதுகந் தருச்சனைபுரிந்து.

இங்கிருந்தென்று மடுத்தவர்க் கெல்லா மிம்மையிற்றனத
னல் வாழ்வு, மங்கலந்தத்தி விலையின் முத்தியுமீ யருளென
வேண்டுதலாலு, மெங்குள நகர்க்கு முத்தம நகரா மின்னகரா
கையினாலும், பங்கமில் சித்த ரெண்ணிலர் வந்து பரவியங் குறை
தலினாலும். 16

ஒருகண மேனு நீங்கலன் விசும்பி னூடளா விச்சிவமலை
யைப், பொருவிலச் சயிலந் தெரிந்திடு மளவும் புண்ணிய பூமி
யாமிதனில், பரிவுட னன்ன தானமாதிகளும் பவுண்டரீகம் மு
தன்மகமுந், தெரிவுறச் செய்யி லன்னிய தலத்திற் செய்பலன்
றனிற் சகத்திரமாம். 17

இம்மலையிடத்தி லெமையரிச் சிப்போ ரிந்திரபோகமார்ந்
துள்ளச், செம்மையராகி முத்திசேர்ந் திடுவர் சிறந்திடு மித்தல
மதனில், அம்மலி பூங்கா நந்தன வனங்கள் வைத்தவ ராலயங்க
ண்டோர், விம்மிதங்கனகப் பணிகள்செய் திட்டோர் விளைநில
முதவினோ ரின்னும். 18

பகராபிடேக நிவேதனஞ் செய்வோர் பத்திமை யுடனதில்
வசிப்போர், புகரிலம்மலையை வலம்புரிந்திடுவோர் போற்றியே
நமைத் தெரி சிப்போர், சகமுழுவதுமோர் குடைநிழறனி

லான் சக்கிரவர்த்தி யன்னவரசர்க், கோபந்தினர்சேர் கயிலை மாமலையிற் சிவகணத் தலைவர்களானார். 19

வேறு:-தான் றுகூறிய வின்னாயிலெம்பிரான், றன்றனைப்புகழ் தாழ்ந்து போற்றியே, யப்புவார்குழல் வள்ளிகூறுவாள், நன்ற தாகுமின் னுட்டிலியாதுமே. 20

அரம்பையர்திட வானோர்பதி, யிறைவகூறென விரங்கிக்கூ றலும், கரையபிரிப்பகைடு மகிழ்ந்துசெய், யிறையருந்தி கர்க்குங்கற்புடை. 21

தேவி வள்ளிதன் றிருக்கரம்பிடித், தோளியம் மெனவுருவ முற்றுமே, நீவிரன்னைசி வகிழ்க்துவாள் முன்னுட், டாவிலாப் புகழ்த்தமைக்குங்காருநிரில். 22

ஐயையாரும் மண்ணையில்லை, குப்புமாறுசால் போன்றுகா லெட்டு, மெய்ம்மைநல்லறம் விரும்பிசெய் முறைநச், செய்யவல்லை யோ வெனவுஞ் செப்பியே. 23

வேறு:-இந்தமலைக்குப் பூர்வ திக்ககனிலிமரக்காங்
கந்தமலர்ப் பூஞ்சோலை கடிகமழ் காமனைப் போடை
யாதமிலா வளஞ்செறியுமறைசை யென்றும் பதிசென்று
சிந்தையுட னற்றருமஞ் செய்திடென முகமலர்ந்து. 24

சமையுடன் குற்றேவல் செய வயுதம்வின்னாவர் மகளிர்
தமையுமுடன் கூட்டியங்க வேனகொளவுந் தான்புரந்தும்
குமைகள்விற் றிருந்தனமற் றெனக்கொடியவ்வாறு சென்று
விமலமுடை மறைச்சவுரர் மேவியங்கனினிதிருந்தா. 25

இளங்குமரி தலைக்குத்தீங்க திடமென்னையருந்திடப்பால்
வலங்குலவு மறைசையுள் வந்தார்கள் பதிதோ
உளம்பொருந்தி துயில்கூற வெவீடெட்டிற் கட்டில்மெத்தை
சளஞ்செய்பிம் பலசீனிகள் கவிர்ப்பயபைவருமருந்து 26

வாட்டுபொருந் தாகவிடாய் மாற்றாமலர் பாதரிபுக்
கூட்டுமுந் தென்வளிர்பெய்க் குளிர்க்காடை மொப்பாற்ற
வீட்டுவெட்டிவேர்விசிறி வீணைப்பாத தட்டை குடை
பாட்டவிகன் முதைத்துபண் செய் பணிமனைக்கா விடப்பின்னும்.

பரிவினொடு முதல்வியிருக்கப் படியறப்பன் னுட்புரிந்து
பரிவிழிச்சிற் றிடைவள்ளி மாதிருக்குமப்போது
விரிசுடர்வ வேற்கரச்செவ் வேள்சிவமா வெற்பிலிருந்
தொருப்சந்தோனையிலேறி யொண்டெரிடபாற்சென் றணைந்தான். 28

தன்பன்னி வள்ளிபுரி தருமமெல்லாம் பார்த்துமகிழ்ந்
தன்பினொடு நீபுரிய மறங்கண்டு மகிழ்ந்தனம்யா
மின்பமொடு வேண்டும்வரம் யாதெனில் தருதுமென
மின்பயில்வே லவனுரைக்க மெல்லியலாள் தாழ்ந்திணையசொல்வாள்.

வேறு:-நம்பினோர்க்குக் குலதெய்வ நாயக வெனையாளைய்யா
பைம்புனத் திடைவந்தென்னைப் பரிந்துமே வியதாலியான்முன்
கும்பிடுந் தேவரென்னைக் கும்பிடப் பெற்றேனமற்றான்
அம்புயத் தன்னிற்புந்தா ராணிதரு திருக்கப்பெற்றேன். 30

இப்பெரு மிதங்கள் யாவு மிறைவநீ தந்திருக்க
மெய்ப்பெரு வரங்கள்வேறு வேண்டுவ தாண்டோவிந்த
மைப்புய லுறங்குங் காக்குழ் மல்லலம் பதியம்பேர்கொண்
டெப்புவி யோருஞ் சொல்லி யிசைபெறத் தருதியென்றான். 31

அள்ளிலை வலன்னான்மகிழ்ந் தாயிழையாள் முதுகுறைவர்
தொள்ளிழையா யிப்பதிக்கு னம்பெயரால் விளங்கவென்றன்
விளைறசயுசென்று மெய்ககருக் கன்றுகொட்டு
வள்ளியறச் சாலையென மற்றதன்பே ரானதுவே. 32

எந்தையிரா வளவரமீக் கிறைவியொடு மயிலேறி
மந்தரமா வெற்புநிகர் வந்துதணி மாசுலஞ்சென்
றிந்துநுதற் பேதைதெய்வயானையக்கண் டுருபாலும்
மைங்கொடியா ரிவர்களுடனிருந்திடப்பவனிருந்தா. 33

தேவியரிருவரொடுஞ் செல்வேள்பொன் மயிலேறித்
தாவிறிருத் தணிநீங்கித் தரியாமற் சிவமலைவாழ்
தேவனகன் மாதருட னினிதிருக்கு மேல்லைதனிற்
றேவருக்காய் வேலுண்ட திருமுனிவ னங்குவந்தான். 34

அத்திருமகற் சிவமலைபு மன்னையர்களிருவரையும்
பத்திமையாய்த் தாழ்ந்திறைஞ்சிப் பரமனார் குமரனின்

யித்தினமும் யான்பூசித் திடவேண்டு மெனவேண்ட
வத்தனுமேமம் மன்னையரு மணிபுருவிற் புக்கிருந்தார். 35

விந்தமடக்கிய முனிவன் மெய்யாக முற்முறையாய்க்
கந்தனையு மங்கவன்றன் சீதவிமா ரிருவரையும்
புந்தியுடன் பூசித்துப் போற்றியெங்கை விடைபெற்றுச்
சநததமும் வீற்றிருக்குஞ் சந்தவெற்புச் சேர்ந்தனனால். 36

வள்ளிநாயகி திருமணஞ்செய் சருக்கம் முற்றிற்று

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம்

வேறு:-கரிய வல்விழி தனில் வருங் காரிகைகளுள்ளி
பரிவினோடுநல் லறப்புரி செய்கையைப் பகர்ந்தேதர்
தெரிய மாமுசு குந்தற்குக் கோதமன் செப்பு
மரியதீர்த்தத்தின் சிறப்பையுந் தெரிந்தவா றறைவாம். 1

வேறு:-கருணையங் துறையுளோர் கல்விக் காகரம்
பொருவரு தருமத்தின் வேலி போர்மக
டிருவிருப் பாகிய புயத்தன் செல்வத்தி
னிருநிதித் தனதன்மெய் யெழிலின் மாரவேள் 2

தருவினை யிகழ்வுசெய் சலசச் செங்கையான்
பொருதிரை வாரிதி போலுஞ் சேனையா
னொருகுடை நிழலிற்கோ லோச்சு மாணையான்
பெருமைகொண் முசுகுந்த னென்னும் பேரினான் 3

நிகரறு மனுநெறி நடத்து நீதியா
னிகல்வலி யசுரர்மே லெதிர்த்து வெங்கண்டு
மிகமிக பதிக்குநல் வெற்றி தந்தவன்
சகமெலா முயிர்க்கன்னை தந்தை போல்பவன் 4

வேறு:-கலியிருநிறந்து நல்லறம் வளர்த்துக் கறைமிடற்
றண்ணலைச்சூரபி, பொலிவெருமனுவோ டருச்சனைபுரிந்தவுயர்
வஞ்சி நகரின்கண் வாழ்நாள், வலிகெழு புலனை வைந்தையுங்
வென்ற மாதவக் கோதம முனிவன், மலிபுகழ் பரதத மாமு
சுகுந்த மன்னவன் றனைவந்து கண்டான். 5

அஞ்சலிசெய்து முசுகுமனன்றுளைக்கோ ராகனமிட்டருச்
சித்துக், கஞ்சமாமலர்வாழ் நான்முக ... ...
வைவெங்கெங்கு, மஞ்சரித்திங்கு வந்ததேன் ... ...
முசுகுந்தன்வினவ, நெஞ்சகத் தரனை யன்றிமேவமறு ... ... மல
மா முனிவனிகழ்த்துவம். 6

வேறு:-கங்கைமுதலுலகிலுள்ள தீர்த்தமியாவுங் கண்டுபடி
ந் தாடிமிகக் கருணை போமெய், தங்குபசுபதியைமனக் கமலதீர்த்
தாழ்ந்திறைஞ்சவிங்குவந்தேன் சதமகன்மேற், பொங்குகட லெ
னச்சூழ்தா னவர்களாரும் புறங்கொடுத்தோடப் புரிந்த புகழோ
னென்றான், புங்கமிகு முசுகுந்தக் குரிசிலுள்ளம் பூரித்து மகிழ்
விநொடுபுகலுவானால். 7

பாரில்வரு தீர்த்தத்திற் றோய்பலைய்தும் பலனதென்ன
வென்று மன்னன் பகரக்கேட்ட, சீரியகள் முனிசொல்வான் பல
ன்கணொன் றேருசித்தத்தி னினைந்தெல்லாஞ் சிறக்கநல்கும், வா
ரிசன்மான முதலான கடவுளோரு மாதவரு மாந்தர்களும் மற்
றுளோரும், பேரியலு நன்னதி கடன்னிற்றோய்ந்து பெற்ற பே
ற்றினையளந்து பேசலாமோ. 8

என்னலுமியான் கொண்டகுன்ம வலியினையை யெத்தீர்
த்தந் தோய்ந்திடிற் றீர்த்திடுஞ் சொல்லென்று, மன்னனுமைத்
திடலு முனிவனைத்து மாறுதசனனநோய். மற்றுந்தீர்க்கு,
முன்னவரிகாக் தீர்த்தம் பலவாங்கோடி புண்டதனிற் சிறந்தது
வுமுறைக்கமுற்று, தென்னினுமிப் பதிப்பச்சி மத்தின்வரை
யென்னுபொருதலமுளதத் தலத்திலுளதே. 9

செப்பரிய தீர்த்தங்கள் பலவாமத்தத் தீர்த்தத்திற் சிறப்பு
டைய தீர்த்தமேழா, மெய்ப்பரிகாங் கங்கைதன்னிற் பொன்னித
ன்னிலுதத்திதனி லாறிரண்டாண்டுக்கோர் நாளில், மெய்ப்புரு
யந் தாகினிந்தாய் மகதீர்த்தத்தின் மேலாகு மதிப்பாடுங்கோர்
விருப்பமாகு, மெய்ப்பொருளும் பெறுவர் சிவபதவிசேர்வ ரெ
ன்னிலதன் பெருமையவ ரியம்புவாரே. 10

அந்தமகா தீர்த்தப்பேர் சத்திதீர்த்த மகத்தியதீர்த்தம்
மோங்கு மனுமதீர்த்த, மிந்திர தீர்த்தம்பரமா னந்ததீர்த்த மிய
மப்பிடுமல மளதீர்த்த மிணையிலாத, வந்தவினை தவிர்வீர தீர்த்த
மென்ன வகுத்தவெழு தீர்த்தமொடு மாவிலுந்தி, வந்தவயனுதி
யாத் தீர்த்தந்தன்னில் மகிழ்வொடுதோய்ந் தவர்பெற்றமகிமை
சொல்வாம். 11

வேறு:-பண்டொரு வைகறன்னிற் படைப்பவன் மறந்துநீலே
கண்டநல் லருளினாலே கருதருமறிவுவந்து
தண்டருங் கமலப்புத்த சத்திமாதீர்த்தந்தன்னைக்
கண்டதின் முழுகிவேதங் கலைகண்டுவிதிப்புங் கண்டான். 12

மாதவன் விடத்தையூட்டி வன்முலைப்பாலைத்தந்த
பூதனை தன்னைக்கொன்ற பொருபழி விடாதுபற்றுந்
தீதினை யகற்றுஞ் சக்கிர தீர்த்தமதில் வந்துமூழ்கிப்
பாதக மனைத்துந்தீர்ந்து பழம்பதித் துவாரைபுக்கான் 13

அகத்திய தீர்த்தந்தன்னி லறத்தனு நிருதிதோய்ந்து
மகத்துவ மிகுந்தோர் திசையின் மன்னவனானான் பாரிற்
புகழ்ப்பெருக் குடையகாதி புதல்வனு மதிற்படிந்து
சகத்தியல் கடந்து நின்ற தவர்கள்தன் றலைவனானான் 14

பொன்னுல கிறையாய்ந்து போந்திடு நகுடமன்னவ
னன்னகமாகித்தீராப் பழிபெறுங் கொடியசாபஞ்
சொன்னவித் தீர்த்தந்தன்னிற் றோய்ந்துதன் சாபநீங்கி
மன்னுல காண்டுவெள்ளி மலைச்சிவ கணங்களானான் 15

அருவினை முழுதுந் தீர்க்கு மனுமன்மா தீர்த்தந்தன்னிற்
றருமனோடைவர்மூழ்கித் தரியலர்ச் செகுத்துவாச
மருமலி வாகைசூடி மன்னுல கதனையாண்டு
திருமலி தேசமன்னர் திறைதர வாழ்ந்தார்மன்னோ 16

இந்திர தீர்த்தந்தன்னி லியம்பரும் பாண்டுமன்னன்
வந்ததின் மூழ்கிப்பாண்டு வலிபிணி தீர்ந்துவாழ்ந்தான்
மந்தர வரைக்குந் தாம்பாம் வாசுகி தானுமூழ்கி
முந்துவெங் குன்மநீங்கி முடியாத வின்பமுற்றான். 17

சிதமார் பரமானந்த தீர்த்தத்திற் சிலம்பின் வந்த
மாதர்கள் மூழ்கிச்சேற்கண் மலைமகள் சபநீங்கி
மேதகு மிலக்கத்தொன்பான் வீரரைப் பயந்துவெள்ளிப்
பூதரந் தனில்லெம்மன்னை பூப்பதத்தடிமை பூண்டார். 18

சித்தர்கள் பல்லோர் மூழ்கிச் செங்கதிர் தேசுமேவி
ரெப்பத்தகு முகம்பல் கண்டு வீற்றினி திருந்தார் மற்றுஞ்
சத்திய பரமைமூழ்கித் தண்டுள வோனையுற்றான்
பத்தர்கள் பலபேர் மூழ்கிப் பாகதிபுற்றார் பின்னும். 19

இயம்புமங் கலதீர்த்தத்தி லியதிதோய்ந் தெரிந்தமாரன்
வயம்பெறு மாவியுய்ய வரங்கொண்டின் பசுகங் கொண்டாள்

துயாங்கிய விரதீர்த்தந் தனிற்சுக்கிரீவன்றோய்ந்து
செயப்பெறுமிராமனட்பாய்ச் சென்றுதன் பகைமைவென்றான்

இவ்வெழு தீர்த்தந்தன்னு ளியாதொன்றை விழிபாற்காணிற்
செவ்விய கரத்தாற்றீண்டிற் றோய்ந்திடிற் செல்வங்கல்வி
கவ்வையங் கலமேபெற்றுக் கருதுபல் போகந்துய்த்து
வெவ்வினை பலவுநீங்கி வீட்டின்ப முறுவான்றே 21

சொன்னவில் லெழுதீர்த்தத்துந் தோய்ந்திடு லுலகிலுள்ள
மின்னருந் தீர்த்தந்தன்னில் படிந்திடும் பயன்வந்தெய்தும்
தன்னிக ரில்லாவந்தத் தடத்தினிற் றென்புலத்தோர்க்
குன்னருங் கடன்களாற்றிச் சிவலோக முறுவரன்னார். 22

நன்னுறமத் தடத்திற்றோய நடந்திடு வடிபொன்றுக்குத்
தின்னையாம் வாசமேபெறுஞ் செய்பலன் றருமென்றாலப்
புன்னிய தீர்த்தர்போலப் புவனமோர் மூன்றினுள்ளும்
என்னிலமற் றன்றோவெங்கு மிணையில்லா தீர்த்தமாதோ. 23

மன்னவ நீங்கொர்த்தி வாசவ தீர்த்தந்தோயி
னின்னது பிணியுமென்றும் நீங்கரும் பிறவிநோயு
மின்னவை யாவுந்தீரு மெழுதீர்த்தத்து மூழ்கிற்
பின்னரியான் சொல்வதென்ன பேருலகாண்டு பன்னாள். 24

இந்திர போகபோக வின்பவெள்ளத்தின் மூழ்கிச்
சந்திர சேகரன்றன் றாளிழல் குறுகுவாயென்
றந்தமில் முனிவன் சொன்னா னரசனற் புதத்தனாகிச்
சிந்தைநன் மகிழ்ச்சிபொங்கச் சிவாசலந் தன்னிற்சென்றான். 25

மேவரு தீர்த்தப்பாங்கர் வந்ததின் மூழ்குமுன்ன
மமிகவெய் யருத்துஞ்செய்யும் வெங்குன்மப் பிணியுநீங்கிப்
புகழ்கொள் நல்லுருவம்பெற்றான் பொருவின்மற் றையதீர்த்தத்து
மமிழ்ந்து மாரவந்தோடு மாடினாற் பகலிலெய்தி. 26

அண்டர்கள் யாரு முய்ய வாழிகஞ் சயின்றநீல
கண்டனை யுமையாளொடு கருணைசே ருருவமாயமானைத்
தண்டரு கரைச்சாய்ந்த சேந்தனை யிருபால்கையும்
மண்டருபொழிதியினுனைப் பணிந்துபெய்த துதிகள்கூறி 27

வேண்டிய வரங்கள் பெற்று மீண்டுதன் சுருவெய்தி
யீண்டுல காண்டுயென்று மிருவரு மமையும்பன்னாட்
டேண்டியுங் காணுவிந்து சேகரன் வீற்றிருக்குஞ்
சேண்டோய் கயிலைதன்னிற் சென்றுநற் கணமதானான். 28

வேறு:-இன்னதன்மைய சிவன்மலை யியலைப்
பன்னுகோடியி லொன்றியாத் தெரிந்தமை பகர்ந்தே
மன்னவாகளை விகர்த்திடு மருந்தவமுனிவீ
ரென்னவோதிய காதையை வினவின ரெவரும். 29

வேறு:-மெய்ப்புளகரும்ப மொழிதடுமாற விழிகணீர் துளித்திடச் சிரமேற், கைகுவித் தயில்வேற் கைத்தல வேந்தைக் கமலமா மலர்ப்பதம் நெஞ்சிற், றைவரா விருத்திப் பரவசமடைந்து தனிவிலா வற்புதமெய்தி, ஐயனுஞ் சூதமுனிவனை யருச்சித் தடிபணிந் தினியன கூறி. 30

வானளாவளர்ந்த வுயர்சிவாசலத்தின் மகிமையைச் சொற்றிட வினவி, மீனமா ருடல மெடுத்திடும்பயன்கள் யாவையுமின்றினி தடைந்தேம், ஞாநிலத் தவிற் றேவரில் நின்போற் சுருதிநூல் பலவுமா ராய்ந்து, தேனமு தேய்ப்பச் சொல்வரா ரென்னத் திருத்தகத் துதித்தினி திருந்தார். 31

வாழி.

புவனி வாழ்கப் புயல்பெய்க நல்லிறை
மவுலி வாழ்க வளரற மோங்குக
உவமை யின்முரு கோங்குக தொண்டர்கள்
பவமுறுமறுப்பணிப்பரவவே. 32

தீர்த்தமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆக சருக்கம் 14க்கு,
விருத்தம், 497.

சிவமலைப் புராணம் முற்றிற்று.

முருகன் துணை.

சிவமலைப் புராணச் சுருக்கம்.

காப்பு.

சீரிலகு மதிவெணிச் சிவபெருமா னயனநின்று
நீரிலகி யுருமாதர் நிரம்பவளர்த் திடவுமையாங்
கூரிலகு மயிலேந்திக் குறைநீக்கி யயிலேலித்
தாரிலகு மணமேவுந் தற்பரன்பொற் பதந்துணையே.

கடல்சூழ்ந்த இந்நிலவுலகில் நல்லபுண்ணிய தீர்த்தங்கள் நிறைந்ததும், திவ்வியமான புஷ்பங்களாலும், பழங்களாலும் பரிமள நிறைந்துள்ள அடர்ந்த சோலை சூழ்ந்ததுமானது நைமிசாரணியமென்னும் ஒருபுண்ணியக்ஷேத்திரம். சூரிய சந்திரர்களது கிரணங்கள் புகாது மரங்களால் அடர்ந்திருப்பதால் குளிர்ந்து இருள் செறிந்து விளங்கும். அங்கங்கே உள்ள நாகரத்தினங்கள் விளக்குகள் போல்விளங்கும். மூன்றாம்பிறைச்சந்திரனைச் சடைமுடியிலேதரித்த சிவபெருமானை யன்றி மற்றொரு கடவுளுண்டு என்றுநம்பிவணங்காத சிந்தையுள்ள மாதவர்களின் கூட்டங்களே அங்கங்கு நிறைந்திருக்கும். ஆகவநீயம், காருகபத்தியம், தக்ஷிணாக்கினேயம் என்னும் அக்கினிவளர்த்து ஓமம் வளர்ப்பார்கள். அந்த ஓமத்திற் சொரியும் பால் நெய்யால் எழும் புகையை மேகமெனநினைத்து மயில்கள் தங்கள் பொற்சிறைகளை விரித்து நடிக்கும். அங்குள்ள பார்ப்பார்கள் சொல்லும், வேதம், ஆகமம், புராணசாஸ்திரங்களை எப்பொழுதுங் கேட்டிருக்கும் கிளியும், பூவையும், வாக்கியமும் அர்த்தமுந் தவறுமற் சொல்லும். அங்குள்ள மிருகமும், பக்ஷிகளும் தருமநெறியில் ஒழுகவேமுயலும். புலாலுண்ணுவதால் நரகத்தை யநுபவிக்க வேண்டுமென்று தெரிந்தோ! அல்லது முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையுமென்னும் வாக்கிய முள்ளதால், இந்தப்பழிக்குப்பழி இப்பொழுது நம்மாற் கொல்லப்பட்ட உயிர் பின்னிட்டு நம்மைக்கொலைசெய்யு மென்று நினைத்தோ மற்றெந்தக் காரணத்

தாலோ பூனைகளும் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் புலால் அருந்துவதில்லை. பறவையுயிர்களிடத்து அன்பு பாராட்டும். மாயவன் மனைவி சீதேவிக்கும்; பிரமன்தேவி சரசுவதிக்கும், வசிட்டர் பத்தினியாகிய அருந்ததியம்மனுக்கும், கற்புலக்ஷணங்களைத் தெரிவிக்க வல்ல தவசிரேஷ்டர்களது பத்தினிமார்களின் கூட்டங்கள் விளங்கி இருக்கும்.

இதுவன்றி பாம்பின் படத்துமீது எலி ஏறிவிளையாடும், மான்குட்டிகள் பயமின்றிப் புலிமுலையில் பால்குடிக்கும், குரங்குகள் நண்டினிடத்துச் சிநேகங்கொண்டிருக்கும். சிங்ககுட்டிக்கு யானைதும்பிக்கையால் தண்ணீர் அள்ளிவிட்டும். பருந்துடன் கிளி ஒருகூட்டில் வசிக்கும். இப்படி ஜாதிப்பகைப்பயம் இல்லாது சாந்தாகாரத்தைத் தருகின்ற அந்தத்திவ்ய பூமியிலே மோக்ஷத்தை பெறவேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர்களாய்ப் பஞ்சாக்ஷரமன்றி வேறு மந்திரமும், விபூதி, ருத்ராக்ஷமன்றிப் பிறபூஷணங்களும் பூணாதவர்களாய் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளாரது திருவிளையாடல்களைப் புகழ்த்தக்கவர்களான பெரியோர்கள் செழித்திருப்பார்கள்.

இவ்வித மேன்பாடு கொண்டுள்ள தவசிரேஷ்டர்களின் மத்தியில், ஸ்ரீநீலகண்டப்பெருமானின் திருவடிகளைச்சந்ததஞ் சிந்தைசெய்து கொண்டுள்ள சூதமுனிவர், வேங்கைத்தோல் விரிப்பின்மேல் வீற்றிருந்தனர். அந்தச் சூதமுனிவரை முனிவர் குழாங்கள் வந்தனஞ் செய்து ஐய, வேதியருள் பிரமனைப் போன்றவரே! உலகத்தில் சனனத்தொல்லை நீக்கத்தக்க சிறந்த மான்மியங்களைப்பல திருவாய் மலர்ந்தருளினீர்; அவற்றைக் கேட்டு எங்கள் தீவினை நீங்கி மனச்சுத்தம் பொருந்தினோம். ஆயினும் எல்லாத்திசைகளிலுமுள்ள சகல தலங்களிலும், சிவசுப்ரமண்யப் பெருமானுக்கு இனிதாய், அந்தக் கந்தப்பன் எப்பொழுதும் நீங்காது வசிப்பதாய், எந்தக்காரணங்களாலும் மற்றொன்று இத்தலத்துக்கு ஒப்புள்ளது என்று சொல்லத்தகாததாய் விளங்கத்தக்க ஒரு தெய்வீகத்தலமிருக்குமாயின் நாங்கள் கடைத்தேறும் வண்ணம் சொல்லியருளல் வேண்டுமென முனிவர்கள்

வேண்டுதலும், பிரம விஷ்ணுக்களால் காணப்பெறாத பரசிவத்தின் பாதாரவிந்தங்களை சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

அவ்விலட்சங்காத விரிவான காந்தமகாபுராணத்து ஆறுசங்கிதைகளில் ஈசான சங்கிதையில் மூர்த்திதல தீர்த்தங்களில் விசேஷமாகக் கூறப்பட்ட ஒப்பற்றதலம் இதுதானென மனத்திற்றேறி, தேகம்புளகமுறக் கண்களில் நீர்ததும்ப நாக்குளற இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசின்மீது கூப்பி, சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள்பாதங்களை மனதில்தியானித்துச் சொல்லத்தொடங்கினார் சூதமுனிவர்.

சிவமலை.

பூர்வகாலத்தில் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேசுரர் திரிபுர அசுரர்களைக்கொல்லும் பொருட்டு வாசுகியை நாணியாகக் கொண்டு, வில்லாக்காக மேருகிரியை எடுத்து வளைக்கும் பொழுது அந்தப்பொன்மலையிலுள்ள பல சிகரங்களில், சிவபெருமானுக்கு மிகவிருப்பமாக உள்ள ஒருகொடுமுடி இவ்வுலகத்தில் விழுந்தது. அதனால் அந்தமலையைச் சிவமலை என்பார்கள். அது முதல்யுகத்தில் பொன், இரண்டாம்யுகத்தில் வெள்ளி, மூன்றாம்யுகத்தில் செம்பு, நான்காவதான இந்த கலியுகத்தில் கல் ஆதலால் இந்தப்படி மாறுவதால், காமரூபஜோதிகிரியென்றும் ஆன்றோர் கூறுவார்கள். இதுவே அன்றிப்பற்பல ஏதுக்களால் அம்மலையானது, சிவனைப்போலவும், மாயவனைப்போலவும், பிரமனைப்போலவும், விநாகனைப்போலவும், சுப்பிரமணியனைப் போலவும், இந்திரனைப்போலவும், விளங்கும். உயரத்திலும் வளப்பத்திலும் ஒப்பற்று சிவமலையென்று உள்ளமுருகித் திடபக்தியான நம்பிக்கையுடன் சொன்னால் தீவினைகள் நசிக்கும். லட்சுமிகடாக்ஷம் வரும், புண்ணியமுண்டாம் சித்திகள் கூடும். அந்தக்கிரியை ஒருதரம் சுற்றினவர்கள் அரசராவார்கள். இருதரம் சுற்றினோர் இந்திர பட்டம் பெறுவார்கள். மலைமீதேறிக் கந்தப்பெருமானைத் தரிசித்தவர்கள் பிரமபதவி பெற்று திருவடித்தொழிலே நடத்துவார்கள். உலகத்தில் காசிமுதலிய தலங்களிற் செய்கின்ற விரதம், பூஜைமுதலியவைகளை இங்கு செய்

தரிசனம் விசேஷமென்று, கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தன்று தரிசித்தோர் உத்தமமான பலனை அடைவர் என்பது நிச்சயமாகும்.

சத்திமலை.

இமயமலையரசன் தவப்புத்திரியாக அவதரித்த, பார்வதிதேவியாரை மணம்புணர்ந்த பரமேசுரன், உமாதேவியாருடன் கைலயகிரியமர்ந்தனர். ஒப்புவமையற்ற கோயிலுள்ளே சேர்ந்தனர். யாவர் வரினும் உள்ளே இருவரையும் விடவேண்டாமென்று நந்திகேசுரனுக்கு கட்டளையிட்டுப் பார்வதிதேவியோடு திருவிளையாடல் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். பிரமன் முதலிய தேவர்கள் ஒருங்குகூடிக் கைலயங்கிரி சேர்ந்து தங்கள் வரவைப் பரமேசுரர்க்கு விண்ணப்பமாக்கும்படி நந்திகேசுரரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது உள்ளே போகக்கூடாது நீலகண்ட பரமேசுரர் உத்தரவு வருமென்று கூறினர். தேவர்கள் தங்கள் குறையை முறையிட, பரமேசுவரர் நந்தியை அழைத்துத் தேவர்களை உள்ளே விடக்கட்டளையிட்டனர். தேவர்களே! ஒப்பற்ற ஒரு குழந்தையைத் தருவேன். அக்குமாரன் வெகுசீக்கிரத்தில் தோன்றி அசுரர்களை வேரறுப்பன் பயமின்றிச் செல்லுங்களென்றனர். தேவர்கள் சந்தோஷத்துடன் தம்மிருப்பிடம் சேர்ந்தார்கள். ஐமுகக்கடவுளாகிய எம்பெருமான் ஆறுமுகத்துடன் வீற்றிருந்தனர். ஆறுமுகங்களினின்றும் அக்கினிப்பொறிகள் தோன்றின. அவற்றை வாயுதேவனும், அக்கினிதேவனும், எடுத்துக் கங்கையில் விட்டார்கள். ஆறுகுழந்தைகளாயின. இதனைக் கேள்வியுற்ற பார்வதிதேவியார், இத்தனைகால மிருந்தும் எம்மிடத்து மகவினை உற்பத்தி செய்விக்காது கண்வழியாகப் பரமபதி செய்ததேனோ? வருத்தங்கொண்டனர். எழுந்து நடந்தனர். அத்தேவியார் பாதத்தில் அணிந்துள்ள ரத்தினங்களை சிவபெருமான் நோக்கினர். நவமணிகளினின்று சிறந்த வடிவுடன் ஒன்பது பெண்கள் தோன்றினர். அப்பெண்கள் மீது உருத்திரமூர்த்தி நோக்கப்பட்டது. அப்பெண்கள் கருப்பமானார்கள். இதனையுங்கண்ட எம்பிராட்டியார் கோபங்கொண்டவராய் அப்பெண்களைப் பார்த்து நீங்கள்

கொண்டகருப்பம் குழந்தை பெறாது இருக்கக்கடவீர் எனச்சபித்தனர். உடனே கயிலைபங்கிரியைவிட்டு நீங்கி நடந்து சிவமலையை அடைந்து அரியதவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். கருவெளிப்படாது வருந்திய நவமாதர்களும், பரமசிவத்தினிடத்து அடைந்து வணங்கி எம்பெருமானே! உமாதேவியார் இட்டசாபத்தால் வருந்துகின்றோம் பிரசவிக்கும்படி அநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென வேண்டினார்கள். பார்வதிதேவி கொடுத்த சாபத்தை ஒருவராலும் நீக்க ஒண்ணாது, அம்மையார் சிவமலையில் எழுந்தருளியிருக்கிறார், அங்குபோய் அடிபணிந்து சாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்களென்ன அனுப்பினார். அந்த உத்தரவு பெற்ற மாதர்கள் சிவமலையை அடைந்து பார்வதிதேவியாருக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தார்கள். பிராட்டியாருடைய கோபத்தைத் தணிக்கவேண்டுமென்று சிவபெருமான், கைலயங்கிரியை நீங்கிக் கொங்குமண்டலத்துள்ள சிவமலைக்கு எழுந்தருளினர். காளகண்டம், திரிநேத்திரம், சடை, பிறை, கங்கை முதலியவற்றை மறைத்து, நல்லவடிமைந்த மன்மதவடிவாகத் திருநீற்றொளி விளங்கப்பாதுகை, யோகபட்டிகை, தண்டு முதலியனகொண்ட தவவடிவினராய்த் தேவியார்முன் தோன்றினர். தேவியார், வந்ததவசியை ஆதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து ஐய, எந்த நாட்டிலின்று என்ன காரியநிமித்தம் இங்கு வந்தீர்கள் எனவினவினர்.

கயல்போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாயகமே! எந்த நாடும் எந்தப்புவனமும் எமக்குச்சொந்தம், என்றாலும் மேருமந்தரகிரிக்கு வடபாகத்தில் வசித்துள்ளோம்; ஒப்பற்ற மகிமை கொண்ட ஒரு புத்திரனைப்பெறவேண்டும். அதற்காக ரதி லட்சுமியைவென்ற அழகும், அருந்ததி கற்பும் பொறுமையும் சீலமும் உயிர்களிடத்தன்பும், காமகுணமும், நகையும், தவகுணமும், மங்கைப்பருவமுமுள்ள ஒருகன்னிகையைத் தேடினேன்; கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நீ செய்ததவமும், என்து சுபதவமுங்கூட உன்னைக்கண்டேன். என்ற மொழிகேட்டவுடன் சிவ! சிவ!! என இரண்டு காதுகளை மூடிக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு இரண்

டீடு உமையவள் எடுத்தணைக்குமுன், காளகண்ட திரிநேத்திரதாரியாய் விருஷபவாகனமீது தோன்றினர். உமையவள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, உன்னுடன் கூடுமானந்தம் உள்ளடங்காமற் பொங்கி எம் கண்ணின்வழி அக்கினிப்பொறியாக வந்தது. உன்னையன்றிக் கந்தன் எப்படி வருவன்? அந்த ஆறு பொறிகளும் ஆறுகுழந்தைகளாகச் சரவணப்பொய்கையிலிருக்கின்றன. அந்தக்குழந்தையைப் பார்ப்பாயானால் உன் தனயாசத்தியைப் பாராயென்றனர். இந்தமலையில் நீ அருந்தவம் செய்தமையால் இக்கிரிக்குச் சத்திமலையென்று இனிப்பெயர்விளங்கும் என்று கூறி விடபவாகனத்தில் பார்வதியையும் ஏற்றிக்கொண்டு கைலாயம் சென்று, சரவணப்பொய்கைக் கரைசேர்ந்து குழந்தைகளைப் பாரென்றனர் பரமசிவம். மலைமகளும் குழந்தைகளை ஆவலோடு சேர்த்து எடுக்கவே, ஒருடலும், ஆறுமுகமும், பன்னிரண்டுகைகளுமான திருவடிவமாக விளங்கினர் சுப்பிரமணியர். துடையின்மீது அவ்விளவலைவைத்து பொன்வள்ளத்தில் தனது தனபாரப்பாலைச்சொரிந்து ஊட்டித்தனக்கும், தன்மணாளனை சிவபரஞ்சுடருக்கும் இடையே இந்த கந்தப்பெருமானை வைத்தருளினர். தேவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள். தேவர்களனைவர்கள் தோத்திரம் புரியக் கயிலைமலையுச்சி சேர்ந்து வீற்றிருந்தனர். தேவர்களெல்லோரும் வணங்கியிருந்தார்கள்.

வீரையானது.

வெள்ளியங்கிரியில் அருளோடு வீற்றிருந்தருளும், சமயத்தில் உலகமாதாவாகிய தேவியைப்பார்த்து, உன் பாதச்சிலம்பிலிலங்கிய ஒன்பது பெண்கள் தோன்ற கருப்பம் தரிப்ப திருக்கசாபம் கொடுத்தனரே, அதனால் அவர்கள் கருத்தரித்தார்கள். அந்தக்கருப்பத்துள்ள சிசுக்கள், உனது குமரவேலனுக்குத் துணைவராய், அவனியின்று வந்த சூரசிங்கரும் பயப்படும்படி, கையாற் புடைக்கும் வல்லமைபெற்றவர்களானவர்கள். ஆதலால் கருவுயிர்க்கும் வகைசெய் என்பரமசிவம் கூறினர். உமையவளும் அவ்வாறே ஆகுக என்றனர். சிவமலையிடத்தே தவம்புரிந்துள்ள ஒன்பது பெண்களும் வீரவாகு, வீரகேசரி,

வீரதீரன், வீரபுரந்தரன், வீரமகேசுரன், வீரமகேந்திரன், வீரமார்த்தாண்டன், வீரராக்ஷஸன், வீராந்தகன் என்னும் ஒன்பது வீரர்கள் உதித்தார்கள், அந்தப்பெண்களின் வேர்வையில் ஒருலட்சம் வீரர்கள் பிறந்தார்கள். இவ்வீரர்களின் பெருக்கத்தால் அந்தத்தலத்துக்கு வீரமாபுரம் எனப் பெயராயிற்று.

இப்படியுள்ள வீரர்களெல்லோரும் சிவமலையிலிருந்து அரிய தவம் செய்தார்கள். பரமசிவம் பிரத்தியக்ஷமாய் என்ன வரம் வேண்டுமென்றனர். சுவாமி! தேவரீரது திருவடித்தொண்டுசெய்திருக்கும் வரமே வேண்டுமென்றனர். மகிழ்ந்த சிவபெருமான் வீரரை நோக்கி, வேலாயுதத்தைத் தரித்துள்ள இந்த கந்தன் எமது புதல்வன், உங்களுக்கு மூத்தோன். யாவருக்கும் மேலானவன். இவன் உத்திரவுப்படிக்கு ஏவல்செய்து கொண்டிருப்பீரேல், எனக்கும், புவனமுழுதையீன்றாளுக்கும் தொண்டுசெய்தலினும் ஆயிரமடங்கு அதிகபலனை இவன் கொடுப்பன்; என்றுகூறி உமையோடு கைலைசென்றனர். இவ்வீரர்களுடனே சுப்பிரமணியக்கடவுள் அவ்வனத்தில் பலவிளையாடல்கள் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அகத்தியமுனி உபதேசம் பெறல்.

சத்தி வேலாயுத மூர்த்தியாகிய கந்தப்பெருமான் நவவீரர்களாதியர்களுடன் கூடித் திருவிளையாடல் செய்தருளியிருக்கும் காலத்தில், அகஸ்தியமுனிவர் சுப்பிரமணியக்கடவுளை வந்து வணங்கினர். பரமதேவனும் தெளிந்திடாத வேதப்பொருளை எளியேன் அறிந்துய்யுமாறு அறிவித்தனை. பதஞ்சலிமகாமுனிக்கு இறைவன் உரைத்த வடமொழிக்கு எதிர்க்கத், தென்மொழியாகிய தமிழியலை எல்லாம் அடியேனறியும் வண்ணம் தெரிவித்தனை. ஜனனத்தளையை நீக்கி நின்மலன் திருவடியில் வீற்றிருக்கத்தக்க மார்க்கத்தை அருள வல்ல மெய்மையான ஆகம மார்க்கத்தை எளியேனுக்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று அகஸ்தியமுனிவர் வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டனர். கரு

லோக்கட்டளையாகிய குருநாதமூர்த்தியானவர் புன்சிரிப்புடன் சொல்வாராயினர்: தருமசிந்தனை, நன்றி, வேதப்பொருளுணர்தல்; பிறவிப்பிணியை நீக்கும் மனம், எல்லாவுயிரிடத்தும் இரக்கம், சிவபஞ்சாக்ஷர ஜபம் முதலிய மற்ற சற்குணங்களுடன் சேர்ந்தபெற்றுச் சுத்தராய் இருப்பவர்களுக்கு ஆகமம் கூறலாம். தானம், யாகம், பொறுமை, தவம், ஒழுக்கம், குலம், கல்வி, வித்தை, அகப்புறப்பூசை, நற்குண முதலியனவெல்லாம் உன்னிடத்து அமைந்திருக்கின்றன; ஆகலால் உனக்கு ஆகமத்தைச்சொல்லலாம் எனக்கூறி நவவீரர்கள் முதலியோரைப்பிரிந்து, ஆச்சிரம விழுதாக்குத்தனித்து வந்து இருந்து அகஸ்தியமுனி தெளியும்படி சுப்பிரமணியர் உபதேசிக்கின்றார்.

எனது பரமபிதாவாகிய சதாசிவமூர்த்தியினது நான்கு திருமுகங்களிலிருந்து நான்கு வேதங்கள் தோன்றின. அந்நான்குமுகத்துக்கும் மேன்முகமான உச்சிமுகத்திலிருந்து ஆகமம் தோன்றின. அந்த ஆகமத்தை எனது அம்மைபிரார்த்திக்க, எமது பிதா உபதேசித்தார், அவர் மடியிலிருந்து நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அதனைச்சுருக்கிக் கூறுவேன் என்றனர் சுப்பிரமணியர். ஆகமாந்தம் என்னும் சித்தாந்தத்தின் சாரமானது என்னெனில், பதி-பசு-பாசம் எனப்பதார்த்தம் மூன்று. பதியெப்படி அநாதியோ அதுபோலப் பசு பாசமும் அநாதி. ஆனால் பதியிடத்துப்பாசம் அணுகாது. பதிபொருந்தினால் பாசம் இல்லாது" எனத்திரிபதார்த்த லட்சணத்தைச் சுருக்கமாகத் திரட்டிக் கூறினர். ஆகமங்களை யெல்லாம் ஒருமுறைசொன்னவுடன், குறுமுனி தெரிந்துகொண்டனன். சொல்லும் பொருளும்போல நிறைந்துள்ள பூரணவடிவத்தின் தன்மையை மருள் கெடும்படி நன்கு தெளிந்து கொண்டனன் அகத்திய முனிவன்.

அகத்தியமுனி பூசைசெய்தல்.

எனது தந்தை தாயினும் விசேஷமான கந்தவேளே! உன் அன்போடு பூசனைசெய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தோடு

இருக்கிறேன் என அகத்திய முனிவர் வேண்டினார். ஒருகோடி உதயகால சூரியனைப்போன்ற தேஜசுபிரகாசிக்க, நிறமுள்ள மயில் வாகனத்தின்மேல் ஆறுதிருமுகங்களும் வேலாயுதபாணியுமாய்ச் சுப்பிரமணியக் கடவுள் தோன்றினர். அகத்தியமுனிவர், கண்ட தீர்த்தத்தில் கண்டிகையிலிருந்த கங்கா தீர்த்தத்தைக்கலந்து, அத்தீர்த்தத்தில் முழுகித் திருவெண்ணீறுபூசி உருத்திராக்ஷ வடங்களணிந்து, ஷடாக்ஷர மந்திரஜபம் செய்துகொண்டு கந்தசாமியது திருமுன்புவந்து நெய்முதலாகச் சந்தனக்குழம்பு ஈறான திரவியங்களையுங் கங்காதீர்த்தமும் அன்புடன் அபிஷேகம் புரிந்து, வஸ்திரம், ஆபரணங்கள், புஷ்பவகைகள், சந்தனம் சாத்தி, அன்னம் அபூபவகைகள் திருமுன்பு நிவேதனம் செய்து, ஆசமன அருக்கியபாத்தியாதி ஆகிய பதினாறுவகை உபசாரங்கள் புரிந்து, பூசைகளெல்லாம் சம்பூரணம் செய்தனர்.

திருமுன்னின்று திரிமூர்த்திகளினும் மேலான சிவபரனுக்கு உபதேசகுருவே! உனக்கு வந்தனம். உமைமைந்த வந்தனம் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே! வந்தனம், அசுரர் துன்பத்தை ஒழிக்கவந்த கருணைக்கடலே! வந்தனம், உன்னை துதிப்பவர்களுக்கு முத்தி, புத்தி, சித்தி முதலிய பெரும்பேறுகளை அளிக்க எழுந்தருளிய சிவமலைக் கொழுந்தே உனக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!! எனத்தோத்திரித்தனன். சிவமலையாண்டவன் கருணைகூர்ந்து ஏ குறுமுனிவ! உனது பூசையும் தோத்திரமும் உவந்தனம் உனக்கு வேண்டியவரத்தைக்கேள் என்றனர்.

கருணாமூர்த்தியே! அடியேன் பூசைசெய்கின்ற இந்தக்கார்த்திகைமாதம் பௌர்ணமி, கார்த்திகைநாள் கூடுகின்றநாளில் இந்தக்கிரியைத் தரிசனம் செய்தவர்கள், இந்நகரில் வந்திருந்தவர், இங்கு வருதற்கு முயற்சிசெய்தவர்கள் மாதம் ஒருகணப்பொழுதேனும் நினைத்தவர்கள் யாவரேயாயினும், அவர்களுடையபாதகங்களெல்லாம் போக்கிப், போகத்தை அநுபவித்து பதவி பெறவேண்டும். என்னால் காணப்பட்ட தீர்த்தத்தைக்

கண்டவர்கள், தொட்டவர்கள், முறைப்படி பூசித்தவர்களுக்கு எழுமைப்பாவமும் போய் நற்கதி பெறுவார்களென்பீர். இவ்வாறு பிரண்டிப்படி அநுக்கிரகித்து முனிவனைப் பொதிகைக்குச் செல்ல விடைகொடுத்து, அனைவர்களோடு மலைப்பிரதேசங்களில் சிவமலையாண்டவர் திருவிளையாடல் புரிந்துகொண்டிருந்தனர்.

அநுமன் பூசைசெய்தல்.

முன்காலத்திலே மேருகிரியின் சிகரம் தக்ஷிணபூமியில் வந்து விழும்படி வீசிய வலிபொருந்திய வாயுதேவனின், பிரிய குமாரன் பராக்கிரமுள்ள அநுமான் என்னும் வீரன், சுப்பிரமணியரை மனதில் நினைத்துள்ளவன். அசுரர்களை எதிர்த்துத் தொலைத்தவன். அவன் தவஞ்செய்யச் சிந்தைகொண்டான். வைதிக ராஜதானியான காசிநகர்க்குச் சென்று கங்கையில் முறைப்படி தோய்ந்து, வெண்பொடியுங் கண்மணியும் பூண்டு, பஞ்சாக்ஷரத்தைச் ஜபித்துக் கொண்டு விசுவநாதனைத் தரிசித்து ஆலயவலமாய் வரும்பொழுது அவ்வாறே வருகின்ற வியாசமுனிவரைக் கண்டனன். உபசாரமொழிகள் பேசித் திரிகால ஞானமுள்ள முனிவரே! பூலோகத்தில் தவஞ்செய்தற்கு அரிதான ஒரு தலத்தைச் சொல் என அநுமன் கேட்டனன். சூரிய[illegible] விட்டு அருணையாள் கலைஞானங்களையெல்லாம் அறிந்த அநுமானே! எண்ணியவரத்தைக் கொடுத்து கதியையும் அளிக்கத்தக்க தலமானது சிவமலை எனப்பெயரியது. அத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சரவணபவனை அருச்சித்தால், இவ்வுலகத்துள்ள எல்லாதலங்களும் சேவித்து சென்று சிவபெருமானைக் கண்டதனை, குகப்பெருமானைத் தரிசித்த பலன்களையெல்லாம் கொடுக்கும். அந்தத்தலமானது, வராககிரிக்கு வடக்கு, காவேரி நதிக்குத்தெற்கு, பேரூருக்குக் கிழக்கு, கருவூருக்கு மேற்கு, இதன் மத்தியில் இருக்கிறது என்றனன். உடனே அநுமன் புறப்பட்டு நருமதைநதியை அடைந்து முழுகி ஒரு லிங்கமெடுத்துக்கொண்டு சிவமலையை யடைந்து வணங்கிக் காஞ்சிநதியில் முழுகி மலையில் ஆகமமுறைப்படிக்கு சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தனன். அபிஷேகாதிகள் புரிந்து தோத்திரஞ்

செய்தனன். பிரதக்ஷிணமாக வரும்பொழுது ஆத்மாமிர்தமில் எழுந்தருளியிருக்கும் குமாரக்கடவுளைக் கண்டனன். மகிழ்ச்சி கொண்டனன். கங்கையிலபிஷேகம் புரிந்து தெய்வலோகத்துக் கற்பகப்பூக் கொணர்ந்து அர்ச்சித்துத் தோத்திரித்தனன்.

கந்தசாமி மயில்வாகனரூடராய்க் காட்சிகொடுத்து "வாயுபுத்ரா! உன்பூசையை மகிழ்ந்தோம் வேண்டியவரத்தைக் கேள்" என்றனர். அநுமன் மனமுருகி "ஐயா, உன்பதநியானம் செய்திருத்தலானவரம் வேண்டும்" என்றனன். அருகில் வாவென்றழைத்து மேனியைத்தடவி "அநுமானே! இவ்வரியனது கொட்டத்தை யடக்கும் பொருட்டு தூணில் வெளிப்பட்ட நரசிம்மத்துக்குச் சமானமான புஜபலம் உனக்கு உண்டாகும்." என வரங்கொடுத்து, இனி கங்காசலமும், கற்பகப்பூவும் கொண்டுவந்து அருச்சனை செய்துகொண்டு இங்கே இருப்பையானால் முத்தியுங்கொடுக்கிறோமென்று தமது திருவுருவில் மறைந்தனர்.

நாரதமுனிவர் காசி, காஞ்சி முதலிய தலதரிசனஞ்செய்துகொண்டு சிவமலைக்கு வந்து உமாதேவியார், சிவபெருமான், சுப்பிரமணியர் தரிசனம் செய்து வரும்பொழுது அநுமனைப் பார்த்து "கற்பகப்பூ இங்குவந்த காரணம் என்ன" வென்று கேட்டனர். "சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குக் கற்பகப்பூ கிடைப்பது அரிதோ," என்றனன் அநுமான். நாரதமுனிவர் தேவலோகம் போயினர். நெடுநாள் ஒரு நாள்போல சிவமலையப்பனைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஒருநாள் என் அப்பனே! எனக்கு முத்தியருளல் வேண்டுமென அநுமன் வேண்டினன். வேண்டியவரத்தை அடியார்களுக்கு ஈட்டவல்ல கந்தப்பெருமான். "ஏ அநுமானே நீ மேருகிரிக்கு வடபக்கமாகப் போய் தவஞ்செய்திரு. நாம் எழுந்தருளியபின்பு முத்தி கொடுக்கிறோம்." எனவிடை கொடுத்தனர். பணிந்து அநுமான் மேருகிரியின் வடபாலில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறான்.

இந்திரன் பூசை செய்தல்.

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் தனது அரசாக்ஷி செலுத்திச் சூரபன்மன் செய்யுங் கொடுமைக்கு ஆற்றாதவர்களாய்த் தேவர் முனிவர்கள் மேருகிரிச் சாரலில் வசித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது கந்தமாதன கிரியில் ஒரு திருமுகத்தாடன் சுப்பிரமணியக்கடவுள் விளையாட்டாக, விந்த முதலியவற்றைப் பிடுங்கியும், மலைமேருள்ளவற்றைத் தரையில் நட்டும், பாற்கடலை உப்புக்கடலாக்கியும், நக்ஷத்திரங்கள் நிலைபெயரும் படிக்கும் திக்கயங்களை மாறவித்தும், அஷ்டவசுக்களையும் ஒருதிக்குக்கு வரச்செய்தும், தேவர்களைப் பூசைகத்திலேயிட்டும் பல அரிய காரியங்களைச் செய்திருந்தார். இராக்ஷதர்கள் செய்யும் மாயம் இதுவென்று நினைந்து தேவர்களும், இந்திரனும், வந்தார்கள். தேட ஒருவரும் அகப்படவில்லை. குமரக்கடவுளைக் கண்டார்கள். வருத்தக வேட்டம் போட்ட அசுரகுமாரனென்று எண்ணி யுத்தம் தொடங்கினார்கள். தொடுத்த பாணங்களெல்லாம் குமரன் பாதத்தில் பணிந்து சென்றன. இவன் சிவனல்ல, விஷ்ணுவல்ல, பிரமனல்ல, வீரபத்திரனுமல்ல அன்னாமலும், சிங்கமுகாசூரனுமல்லன், சூரபன்மாவுமல்லன், தாரகாசூரனுமல்லன், ஆனதால் மற்றவர்கள் புஜபலம் நமக்குச் சமானமாகுமா? என்று இந்திரன் தன் வச்சிராயுதத்தைக் குமரன்மேல் விடுமுன், அது முருகவேளினடியில் விழுந்து சென்றது. கந்தப்பிரான் ஒரு கணையை ஏவினார். தேவர்களை யெல்லாம் விரட்டிச் சென்றது. இதனைத் தேவகுருவந்து வேலவன் பாதத்திற் பணிந்து, "ஐயா, சூரபன்மன் தேவருலகஞ்சென்று இந்திராணியைக் கலக்க நினைத்தான். அதனால் தேவேந்திரன் இந்திராணியுடனும், சிலதேவர்களுடனும் மேருகிரிச்சாரலில் வசிக்கிறார்கள்; தேவலோகத்திலிருந்த இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தனையும், மற்றும் தேவர்களையும் பிடித்துக் கட்டி வீரமகேந்திரத்திற் சிறையாக்கிவிட்டான். வ! வேலாயுதக்கடவுளே! தேவரீர் எப்பொழுது எழுந்தருளக்கூடுமோ என்று காத்திருந்தோம். இப்பொழுது

அரக்கனென நினைந்து தேவர்கள், கணைகளை எய்து விட்டனர். அது தேவரீர் பாதத்தைப் பணிந்து சென்றது. குமரக்கடவுளென அறியாது செய்த தப்பிதத்தை மன்னிக்கவேண்டு"மென றன்றாடிக் தேவர்களும் முறையிட்டார்கள். தேவர்களே! நீங்கள் மேருகிரியிடத்து இருங்கள் என முருகவேள் விடைகொடுத்தனர். வியாழபகவான் தேவர்களைப்பார்த்துத் "தேவர்களே, எம்பெருமானென்றறியாது வச்சிரமுதலிய ஆயுதங்கொண்டெறிந்தபாவம் நீங்கும்படிக்கு பரதகண்டத்தில் தக்ஷிண தேசத்தில் காவேரிநதிக்குத் தென்புறமாகச் சிவமலையென ஒரு புண்ணியமலையிருக்கிறது அதிற்சென்று பூசனைபுரிக எனத்தேவேந்திரன் சொல்வான். தக்ஷிண தேசத்தில் சூரனுடைய கிளைகளிருக்கிறார்கள். அவர்களால் தொந்திரவு நேருமே என்றான். "ஆனால் அங்குச்சென்று பூசிக்குங்காலம் சமீபத்திருக்கிறது அப்பொழுது செய்யலா"மெனப் பொன்னவன் சொன்னான். எல்லோரும் மேருகிரியிலிருந்தார்கள். அசுரர்கள் துன்பம் சகிக்காத தேவர்கள் கைலைசென்று பரமேசுரரிடம் அழுதார்கள். பரமேசுரர், குழந்தைக் குமாரரை அழைத்து மடிமீதிருத்தி அரக்கர் குலங்களை நாசஞ்செய்து தேவவுலகத்தை இந்திரனாளும்படி செய்துவாவெனக் கட்டளையிட்டனர். அவ்வாறே லட்சத்து ஒன்பது வீரரால் தேவர்களுடன் சென்று அசுரர்களை வேரறுத்து தேவலோகத்தில் அரசு செய்யும்படி இந்திரனை இருத்தி தெய்வயானையை மணந்து கைலையங்கிரியில் குமரக்கடவுள் வீற்றிருந்தனர்.

இந்திரன் செல்வச் செருக்காலும், மாதராசையாலும் சிவதலத்திற் சென்று பூசிப்போம் என்பதில்லா திருந்தமையால் புத்தி மாறுபட்டவாய்விட்டான். நாரதர் அங்குச்சென்று இந்திராணியைக்கலந்து, இந்த மாறுபட்டிருந்ததற்கு தேவர்கள், தோத்திரஞ்செய்யத் திரிபுரத்தை தகித்தும், நரசிம்மனுடைய பலம் வரும்படியாக அநுமனுக்கு வரங்கொடுத்த, சிவமலையாண்டவனைப் பூசித்தால்தான் இப்பாவம் நீங்குமென மொழிந்தனர்.

தேவேந்திரன் முன் சசிதேவியென்ற நாரதர் கூறிய [illegible] தைத் தெரிவித்தனன். "ஆம், ஆம். ஆசாசம்மாரர்களுடன் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். தவறியதால்தான் இத்துன்பம் வந்தது" என்று கூறித் தேவர்கள் சூழப் பொன்னுலகம் விட்டுச் சிவமலைக்குவந்து வணங்கி சிவமலையாண்டவனை அர்ப்பண அபிஷேகாதி உபசாரங்களால் பூசித்துத் தோத்தரித்தனன். சிவமலைப்பெருமான் பிரத்தியக்ஷமாய் "இந்திரா! மகிழ்ந்தனம். பொன்னாட்டை ஆண்டுக்கொண்டிரு; முடிவில் இடையில்லாத முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கிறோம்" எனவரமருளினார். இந்திரனும் சந்தோஷமுற்று பொன்னாட்டு அரசைக் கைக்கொண்டு சந்தோஷமாக வாழ்ந்திருந்தனன்.

நகுடன் சாபந் தீர்த்தல்.

பூலோகத்து அரசர்களிற் சிறந்த நகுஷன் என்னும் வேந்தன் நூறுயாகத்தை வெகுசிரத்தையோடு செய்தனன். சப்தரிஷிகள் பல்லக்குத் தாங்கிக்கொண்டு வந்து "ஏ மன்னனே! நூறுயாகம் செய்தவர்கள் இந்திரப்பட்டம் பெறுவார்களானதால் அந்தப்பட்டத்தை நீ பெறுதற் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய மரியாதைப்படிக்குப் பல்லக்குக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். புறப்படு" என்றனர். மெத்த சந்தோஷத்துடன் பல்லக்கிலேறினான். ரிஷி சிரேஷ்டர்கள் சுமந்துகொண்டு போகையில் இந்திராணியைச் சேரவேண்டுமென்ற ஆசையால் "சர்ப்ப சர்ப்ப சீக்கிரம் கடவுங்கள்" என்றான். சீக்கிரம் என்பதற்கு வடமொழியில் சர்ப்ப என்பதுபொருள் ஆனதால் "சர்ப்பமாகப் போகக்கடவாய்" என முற்கொம்பு தாங்கிச்செல்லும் அகஸ்தியர் கோபமாகச் சபித்தார். உடனே அரசன் மலைப்பாம்பாக விந்தகிரிக்கு தெற்காக காணுதல்திக்கு மலைச்சாரலில் விழுந்து கிடந்தான். வெகுநாளைக்குப் பின்பு குருவாசமுனிவர் காசியில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பின்பு குற்றால ஸ்நானஞ்செய்ய வந்தார். நகுடன் பாம்பாகக்கிடப்பது தெரியாது இது பாறையென்று ஏறினார். நல்லறிவுவந்து தனக்கு அகத்தியரால் நேர்ந்த சாபத்

தைச்சொல்லித்தன் வடிவு வரும்படி அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். "அகத்தியமுனிவர் சாபத்தை மாற்ற ஒருவராலும் முடியாது; ஆயினும் என்மனதிற் றோன்றுகின்ற ஒரு உபாயஞ் சொல்லுகிறேன்; அகத்தியமுனிவருக்குச் சிவாகம முற்றிலும் ஓதியருளிய கந்தப்பன் ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணம் வந்து வணங்கினால் இந்தப்பாம்பு வடிவம்போகும்" என்றனர். அந்தத்தலம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிய நகுடனுக்கு முனிவர் கூறுவாரானார்.

"நகுடராஜனே! தேவர்களிற் சிறந்தவர்களான பிரமன், விஷ்ணு, ருத்திரன் எனமூவரும், அரசர்களிற் சிறந்தவர்களான பாண்டியன், சோழன், சேரன் எனுமூவர்களும், மேன்மக்களான வேளாளர்களிற் சிறந்தவர்களான மன்றாடி, தானஞ்செய்வதில் கன்னனைப்போலக் கொடுக்கும் பெரிய கையையுடைய சர்க்கரை மன்றாடி மன்னன், சொல்லுதற்கு அரியகீர்த்தி வாய்ந்த பல்லவராயக் குரிசில் ஆகிய மூவர்களும், மற்றைய வேளாளர்களும் வழிவழியாயடிமை செய்வார்கள். அவர்களுக்குக்குல தெய்வமாகியிருப்பர் என்னையாளுடைய சிவமலையப்பன். அவர்களுடைய உடல், பொருள், ஆவி என்பவற்றை காங்கேயனுக்கே அர்ப்பணம் செய்திருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் வசிக்கும் திருநாட்டுக்குக் காங்கேயநாடு எனப் பெயராயிற்று. இன்னும் அந்நாடு எல்லா வளங்களாலும் சிறந்துள்ளது. அங்குள்ள சிவாசலம் என்னும் பர்வதத்தில் ஆறுமுகப் பெருமான் சித்தநாதராக இருக்கிறார். அடுத்தவர்களுக்குச் சந்தோஷமாக இந்திரபோகமும், சித்தியுங்கொடுத்துப் பாச பந்தங்களை அறுத்து முத்தியும் அருளுகின்றார். ஆனதால் அந்தக் கிரியை [illegible] அகஸ்திய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, அக்கிரி [illegible] வந்து சிவமலைக்கடவுளைக் கண்டால் உன் [illegible] தீரும்" என்றனர். அதனை அன்புடன் கேட்ட நகுஷன் [illegible] ஆறுமுகனிய வற்றை வாயுவேகமாகக் கடந்து காவேரி நதியில் மூழ்கினான். பவானி சங்கமேசுரரைப்

போற்றினான், திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசுவரைச் சேவித்தான்; கொக்கராயன்பேட்டை பிரமலிங்கரையும், நட்டாற்றீசுவரனென்னும் அகஸ்திய லிங்கரையும், முனைமுக்கணீசுவரரையும் கொடுமுடி மகுடலிங்கேசரையுந் தரிசித்துச் சிவமலையைக் கண்டான்; பணிந்தான். அகஸ்திய தீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்துக் கொண்டு இருபத்தொருநாள் நியமமான விரதம் பூண்டு தரிசித்து "சுவாமி, எனக்கு நேர்ந்த கொடிய சாபத்தை நீக்கவேண்டு"மென்று பிரார்த்தித்தான். மனது இரங்கிய முருகையன் மயில்வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளி "இந்தப் பாம்புடல் நீங்கிப் முயபடி இந்த உலகத்துக்கு அரசுறுக. நெடுநாள் வாழ்ந்து, சித்த சுத்தியாய் மலபரிபாகம்பெற்று, இந்தச்சகம் அநித்தியத்தக்கது, மோக்ஷம் நிலையானது என்றறியத் தக்கும் ஞானம் பெற்று ஆனந்தங்கொண்டு எப்பொழுதும் நீங்காத முத்தி இன்பத்தை அடைவா"யென மொழிந்து மறைந்தனர்.

பாம்புடல்நீங்கிப் பழைய உருவங்கொண்டு அரசுபெற்று வாழ்ந்து சிவபெருமானின் திருவடி நிழலை யடைந்தனன் நகுடன்.

வள்ளிநாயகி திருமணம்.

[illegible]ராகிய குமரக்கடவுள் திருத்தணிமலையில் திருவிளையாடல் புரிந்து வீற்றிருந்தனர். நாரதமுனிவர் வந்து குமரக்கடவுளை வணங்கி, "சுவாமி! எளியேன் வெள்ளிமலைக்குச் சென்றிருந்தேன். அதன் தென்திசையில் ஒருதினைப் புனத்தில் அமைத்த பரணில் அழகிய கவணைக்கையில் வைத்துக்கொண்டு, பருத்த தனபாரத்தால் மெல்லிய இடையுடையாள், புன்சிரிப்புடன் குழலும் கிளியும் தினைக்குருப்படி. மெல்லிய தூரலைக் "ஆலோலம்" என்று தினைப்புனத்தின் மும் பறவைகளை ஓட்டிக் கொண்டு சித்திரப் பாவைபோன்ற ஒரு யௌவனப்பெண் இருக்கக்கண்டேன். இதுவரையில் மூன்று உலகங்களிலும் நான்பார்

த்த பெண்களில் ஒரு மங்கையேனும் இவ்வளவு அழகுள்ளவளாக இருக்கவில்லை அதனால் பார்த்தவுடன் இக்கன்னிகை என் ஆண்டவனாகிய குகப்பெருமானுக்கே தகுந்தவள் என மனத்தே தீர்மானித்தனன். அந்தப் பெண்மணியின் பேரழகை யோசிக்கிறபொழுது ஓர் எண்ணம் தோன்றிற்று.

"சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் என்னைக் கோபித்துத் தலையிற்குட்டி சிறையில் போட்ட காலத்தில் எந்தத்தேவரும் வந்து காக்கவில்லை. அருட்கடலாகிய குகப்பெருமானே மனது வந்து சிறைநீக்கினர். ஆகலால் அக்கடவுள் மனது மகிழ்ந்திட யாது செய்யலாமென்று ஆராய்ந்து, தேவலோகத்தில் ஒரு கன்னிகையைப் பிரமன் சிருட்டித்து தவினனோ? எனவும் நினைத்தேன். அன்றியும் அழகிய விஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய அவதாரங்களில் கூர்மம் இப்பெண்ணின் பாதமாகவும், மச்சியம், இவள் கண்களாகவும், அவருடைய ஆயுதமாகிய சங்கம், அவள் கழுத்தாகவும், அவர் யோகநித்திரை செய்யும் இடமாகிய ஆல், அவள் வயிறாகவும், அவர் படுக்கையணையாகிய ஆதிசேஷன் (படம்) அவளது மர்மஸ்தானமாகவும், அந்த விஷ்ணுவின் மகனான மன்மதனது வாகனமாகிய கிளி, அவளது மொழியாகவும், அம்மன்மதன் யானையாகிய இருள், அவள் கூந்தலாகவும், அவன் குடை அவள் முகமாகவும், அவன் கிரீடம், அவள் முலையாகவும், பரமேசுவரனது தலையணி அவளது நெற்றியாகவும், லட்சுமி தேவியின் வீடாகிய தாமரை, அவள் கையாகவும் படைத்தபெண்ணும் என்ன வளப்பம் பொருந்தியதாக இருக்கிறது என்று கேசாதிபாதபரியந்தம் நன்றாகஎடுத்து வருணித்தனன். ஓ; செவ்வேளே! இவ்வகையான அதிரூபவதியான மாதைப் பார்த்தேன். தேவரீர் உடனே அங்குசென்று மணந்தருளும் எனக்கூறித் தன்னிருப்பிடம் சேர்ந்தனன். உடனே குமரக்கடவுள் வில்லும் கணையுங் கொண்ட வேடருருவெடுத்துக் கொண்டு வள்ளிமலைக்கு வந்தனர். வள்ளிநாயகியைக் கண்குளிரக்கண்டார். அப்பெண்ணின் சமீபத்திற் சென்று "அடிபெண்ணே! உன்பேர்சொல். இல

லாவிடில் ஊர்சொல் இல்லையேல் வழியாவது சொல்'' என்று முருகைய வேழுக்கைச் சொல் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது பலவேடர் சூழ வள்ளியின் தந்தையான நம்பி என்பவன் வந்தான். சுப்பிரமணியர் ஒரு வேங்கைமரமாக நின்றார். ''முன்றில்லாத ஆச்சரியமாக இன்று இந்தமரங் காணப்படுகிறது ஏதேனும் நடக்குந் தீங்கு நேரிடுமோ தெரியவில்லை. மரத்தை வெட்டிவிடுங்கள்'' என்று வேடர்சொன்னார்கள். ''மகளினால் நங்குடிக்குத்தீங்கு வருமோ! புத்தியில்லாது சொல்லுகிறீர்கள்'' என்று போய்விட்டான். மறுபடியும் குகன் பழையபடியே வள்ளிநாச்சியாரிடம் பரிகாசவார்த்தை பேசியிருக்கும்போது, வேடர்புடைசூழ வள்ளியின் தந்தை வருவதைத் தெரிந்தவள்ளி வேடவுருவத்தக் குமரனைப்பார்த்து, ''ஓடிப்போய்ப் பிழை'' என்றாள். கிழ வேதியவடிவாக நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார் சுப்பிரமணியர். நம்பி என்பவன் ''மகளே இக்கிழ வேதியன்யார்'' என்றான். ''காஸ்மீரதேசத்திலிருந்து இக்காட்டில் வரும்போது வேங்கையைக்கண்டு பயந்து வந்தனன்.'' என்றனள். மூன்றுநாள் இங்கு இரும் அப்பால் வந்து வழிகாட்டுகிறேமென்று போயினான். நம்பசிக்காகத் தினைமாக்கொடுத்த வள்ளியாரே! தாகத்துக்கு நீர் இருக்குமிடம் காட்டெனச் சென்று வரும்பொழுது ஆனையாக விநாயகர் வந்தனர். கண்ட மங்கை ''ஐயா, வேதியரே கொல்லவரும் யானைப் பயத்தை நீக்குவீராயின் உன் இஷ்டப்படி நடப்பேன்'' என்றனள். யானை போய்விட்டது. அப்பால் இருவரும் கூடிச்சுகித்தார்கள்.

பின்பு சோலை நிழல் நீங்கித் தினைப்புனத் தப்பரண்மீது வள்ளிநாயகி இருந்தனள். அடுத்த புலத்திலிருந்த தோழி வள்ளியைக்கண்டு, ''கண்சிவந்து, உதடுவெளுத்து, தேகத்தில் கஸ்தூரிவாசனை, நெற்றியில் வேர்வை, மனவேறுபாடு முதலிய குறிகள் உன்னிடத்துக் காணவேண்டிய காரணமென்ன'' என்றனள். வள்ளியம்மை விடைகூற அஞ்சினவளாய், ''அடி காண் வயிற்பாங்கியே! இவ்விடத்து வெயில்கட்டது, உடலுக்குச் சென்று

நீராடிவரச் சென்றிருந்தேன்'' என்றனள். இப்படிப் பேசியிருக்கும் தருணத்தில் இந்தப்பரணிடம் வந்து வேடவுருத்தாங்கிய குமரன், கைக்கணையால் எய்த விலங்கு இங்குவந்ததா? என்று கேட்டனர். ''ஐயா, தாங்கள் கற்றவித்தை தெரிந்துகொண்டேன் எங்கிருந்துவந்தீர்'' என்று தோழிகேட்டனள். ''வடதிசையிலிருந்து கன்னியாகுமரி ஆடவந்தனம்'' என்றனர். இன்னும் பலவிதமாகவேடிக்கை வார்த்தைகள் தோழி பேசிக்கொண்டிருந்து இவர் கருத்தும், கன்னிகை கருத்தும், மயல்பூண்டிருக்கிறது என அறிந்து அடுத்த இடைப்புனத்துக்குத்தோழி சென்றனள். பின்தொடர்ந்து இந்தத் தோழியிடஞ் சேர்ந்து ''அன்னம் போன்ற நல்லவளே! என் உயிரையும் உடலையும் உன் தலைவி கவர்ந்து கொண்டாள், அவளுடன் இன்பமான வார்த்தைகள் பேசும்படி எனக்கு உதவிசெய்வாயானால் உனக்குப் புண்ணியமுண்டு'' என்றனர். ''எங்கள் குடிக்குப் பழிச்சொல் தேடிவைக்கப் பார்க்கிறாயோ பேசாமல் ஓடிப்போ'' என்று கோபக்குறியுடன் பாங்கி கூறினள். குகப்பெருமான் தீரத்துடன் ''நல்லது என்னுடைய வள்ளிநாயகியை அனுப்பினலாச்சரி இல்லையேல் அவள் உருவத்தை எழுதி பனைஓலைக் குதிரையேறி அவள் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு திரிகிறேன் பார்'' என்றனர். பாங்கி அச்சங்கொண்டனள். வள்ளிநாயகியிடம் இச்சங்கதி தெரிவித்து மறுபடி இவரிடம் வந்து ''எங்கள் எஜமானியிடம் செல்லும்,'' என்றனர். சென்று கூடியிருந்தார்கள். தினை விளைந்துவிடவே அறுத்துக்கொண்டு தங்களூருக்கு வள்ளியையும் அழைத்துக்கொண்டு வேடர் சென்றார்கள். வள்ளிநாயகியைக் காணாது இரவில் தனியாகச் சென்று வருந்தியிருக்கும் பாங்கியைக் கண்டு அவள், இவனைக்கொண்டு வள்ளிநாயகிக்கு அறிவித்தனர். ''விடிந்தால் வேடர்கள் கொன்றுவிடுவார்கள். விடியுமுன் போய்விடு'' என்று பாங்கி வழிசொல்லுக்குச் சொன்னாள். வள்ளிநாயகியை அழைத்துக்கொண்டு பல காடுகள் கடந்து சிவமலைக்கு வந்து சேர்ந்திருந்தனர் குகப்பெருமான். காலை வள்ளிநாயகியைக் காணாது வேடர்கள் மயங்கிக் காலடி அடை

யாளத்தால் சிவமலைவந்து கண்டுபிடித்தார்கள். "சேவலும் இவ்வேறு எம் குலமக்களைத் திருடுபவன் எனப்பல கதைகளை முருகன் மீதுவாரிஞர்கள் வருடமைகளைத் திருப்பி வேடர்களை அடிக்க" என்ச் சில குமரன் கிளைத்ததும், எதிர்க்க வந்த லட்சம் வேடர்களும் மாண்டார்கள். அப்பொழுது நாரத முனிவர் வந்து சிவமலையப்பனை வணங்கினர். "வள்ளி நாயகியாரை வளர்த்தவர்களை கொல்வது தருமமாகுமோ ஐயா," என்று முருகனை, முனிவர் இரந்து கேட்டனர். ஆறுமுகத்தோடு காட்சி கொடுத்தனர். வள்ளியம்மை தரிசித்து உடல் நடுங்கி "சுவாமி! வேட உருவம் எடுத்து அடியாளைச் சோதிக்கலாமோ! எளியேன் பல தவறு செய்தேன் மன்னிக்க வேண்டும்! என்னை வளர்த்தோர் மாண்டது என் பொருட்டல்லவோ? ஆதலின் ரக்ஷிக்க வேண்டு" மென வேண்டினள். வேடர்கள் எழுக என முருகவேள் மன திருவுளமாகவே இறந்த வேடர்களெல்லாம் உயிர் பெற்றெழுந்து சந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்தார்கள்.

எழுந்த வேடர்கள், சுவாமியைப் பணிந்து எங்கள் குல தெய்வமே! எனப்பணிந்து கூறுகிறார்கள் "எங்கள் குலத்துக்கில்லாத ஒரு குறை நேர்ந்தது, விவாகமாகாத கன்னிகையைத் தேவரீர் திருடிவந்ததும் ஆகியும் எங்கள் ஊருக்கு வந்து கிரமமாக விவாகம் செய்துகொண்டு வள்ளியுடன் கூடியருள வேண்டுமென்றனர். "அப்படியே ஆகுக" என்று வேடர்கள் சூழ நாரதன் உடன்வர வள்ளி மலைக்குச்சென்று விவாகம் செய்துகொண்டனர். தேவர்கள் பூமாரி பெய்தார்கள். வேடர்களிடம் பிரயாணம் சொல்லிக்கொண்டு வள்ளியம்மையுடன் சிவமலை வந்து திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்தனர்.

முருக வேளுடன் எதிர்த்துப்பட்ட வேடர்கள் பின் உயிர் பெற்று ஆலித்தல் (களித்தலால்) இவ்வூருக்குப்*பட்டாலி என்றும் பெயருண்டாயிற்று.

வள்ளிநாயகி தருமஞ் செய்தல்.

சிவமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்கி "சுவாமி! மேரு முதலிய பலமலைகளிருக்க, இந்தமலையில் அதிகப்பிரியமாகத் தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கும் காரணம் தெரிவிக்கவேண்டு" மென்ற வள்ளியம்மையை நோக்கி முருகவேள் கூறுவார்:

*பட்டு — ஆலி = பட்டாலி

பூர்வகாலத்தில் சிவபெருமானை நோக்கித் திருமால் தவஞ் செய்தனன். அவர் கண்ணிலிருந்து ஆநந்தக் கண்ணீர் இரண்டு துளி பூமியில் விழுந்தது. அமுதவல்லி, சுந்தரவல்லி என இரண்டு மாதர்கள் உதித்தார்கள். நான் அவர்களைக் கருணையால் பார்த்து உங்களில் ஒருத்தி இந்திரன் மகளாயும், மற்றொருத்தி சிவமுனி என்பவரிடம் ஒருமான் வரும், அதனைக் கூடுவர். அம்மான் வயிற்றிற் பிறந்து, வேடர் சேரியில் வளர்ந்தால் நான் வந்து காந்தர்வ மணமாகச் சேர்வேன் எனவே இருபெண்களும் சென்றார்கள். அப்படியே உதித்தார்கள். இன்பசுகங் கொடுக்கின்றோமென்றனர். வள்ளிநாயகி மகிழ்ந்து" அடிபணிந்து "ஐயா நான் ஒருத்தியாயிற்று; மற்றொரு மடந்தை யாவ" ளென்னவே, இருத்தணி மலையிலிருக்கின்றாள் நீ காண்பாய் என்று கூறினர். மேலும், நீங்களிருவரும் தவஞ்செய்த நாடானதாலும், பரம மாதா பிதாக்களான சிவ சக்தி இருவரும் வசிக்கும் மேருகிரியின் ஒரு சிகரம் இது ஆனதாலும், எனது அன்னை தவஞ்செய்தமையாலும், எமது துணைவர்கள் ஒருலட்சத்து ஒன்பதின்மர் உதித்த இடமாதலாலும், எனது அன்பனாகிய அகத்தியமுனிவர் எம்மைப்பூசித்து வரம்பெற்ற இடமாதலாலும், அநவரத மகலாமலே அநுக்கிரகித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் இம்மலையில் என்றனர். "அரிய கலியாணதால் இதில் தருமஞ்செய்ய என்மனது கூடுகிறது" என அம்மையார் கூறினள். குகப்பெருமான் கூறுகிறார்; "என்து மாதா காஞ்சிபுரத்தில் முப்பத்திரண்டு தருமஞ் செய்தனள். நீயும் செய்வாயாக. அறவை; அறச்சலூர் என்னும் புண்ணிய க்ஷேத்திரத்திற் சென்று, இளங்குழந்தைகள் தலைக்கு எண்ணெய் கொடுத்தல் முதலிய முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் செய்வாயாக' எனக்கட்டளையிட்டனர். வள்ளிநாயகியார் இறைவனாணைப்படி அவ்வூருக்குச்சென்று முறைப்படிக்குத் தருமம் புரிந்து கொண்டிருந்தனள். பலநாள் சென்றபின் எம்பெருமான் மயிலேறி வள்ளிமுன்பு சென்று "வேண்டும் வரங்கள் கேள்" என்றனர். அன்னையாரும் ஐயா, எனக்கு என்னவரம் வேண்டியிருக்கிறது? நான் வணங்கிய தேவர்கள் என்னை வணங்கவும், நீர் மாலைகுட்ட அருகிலிருக்கவுமான பெரும்பேற்

றை யடைந்திருக்கிறேன். ஆனால் நான் தருமம் நடத்திய இந்நகருக்கு என்பேர் விளங்க வேண்டுமென்பதுதான் நான் இப்பொழுது வேண்டும் வரம் என்றனன். "அரசனூர் என்றும், வள்ளியறச்சாலை யென்றும் இந்நகர்க்குப்பெயர் ஓங்கும்" என்றனர். பின்பு மயில் வாகனத்தின்மீது எழுந்தருளித் தணிகைமலைக்குச் சென்று தெய்வானையைக்கண்டு இரண்டு தேவிமார்களும் இருபுறமும் விளங்கப் பலநாள் அங்கிருந்து சிவமலைக்கு எழுந்தருளினார்கள். அகத்திய முனிவர் வந்து சிவமலையாண்டவனையும், அம்மையாரிருவரையும் வணங்கி "சுவாமி, அன்னையரிருவரையுந் தேவரீரையும் இத்தலத்தில் பூசித்திருக்கும் ஆசை பெருகுகின்றது." என வேண்டினர். வேண்டிய வேண்டியாங்குதவும் அண்ணலாராகிய கந்தப்பெருமானும் பிராட்டியாரிருவரும் அங்குள்ள திருவுருவத் திடத்து விளங்கினார்கள். பூசித்து, அகத்தியமுனிவர் விடைப்பெற்றுப் பொதியமலை அடைந்தனர்,

தீர்த்தச் சிறப்பு.

எல்லாக்குணமும் சிறப்பும் பொருந்திய முசுகுந்தன் என்னும் சக்கிரவர்த்தி திருவாரூரென்னும் க்ஷேத்திரத்தில் பசுபதீச்சுரரைத் தரிசித்துக்கொண்டு வாழும் நாளில், கௌதமமுனிவன் அங்கு வந்தனர். எங்கிருந்து இங்கு எழுந்தருளினீர் எனக்கேட்ட முசுகுந்தனை நோக்கி, மன்னவா, நான் தீர்த்தயாத்திரை செய்து வருகின்றேனென்றே, தீர்த்தங்களில் முழுகின் எனக்குள்ளிருக்கப்பட்ட நோய் தீருமோ? என்றனன். நோய் தீருவது மாத்திரமல்ல, சித்தி முத்தியுந்தரும் என்றனன். அவ்விதமுள்ள விசேஷதீர்த்தம் எதுவெனவே, இவ்விடத்துக்கு மேற்றிசையில் சிவமலை என்ற ஒரு பதியிருக்கிறது. அங்கு ஏழு தீர்த்தங்களிருக்கின்றன. அவற்றுள், வேதத்தை மறந்த பிரமதேவன் சிவபிரானைப்பூசித்துச் சத்தி தீர்த்தத்தில் முழுகி வேதத்தைக்கண்டு சிருஷ்டியை நடத்தினான். பூதனையை முலைப்பாலருந்துவதுபோல அவள் உயிரையுண்ட தோஷந்தீரும்படி சத்தி தீர்த்தத்துள் முழுகிக் கண்ணபிரான் ஸ்திரீஹத்தி நீங்கினன். அகத்திய தீர்த்தத்தில் சிருதி முழுகித் திக்குப்பால

கனானான். விசுவாமித்திரனு மத்தீர்த்தே படிந்து ரிஷியானான். நகுடனும் இத்தீர்த்தத்து மூழ்கி மலைப்பாம்பு வடிவு நீங்கினன். அனுமத் தீர்த்தத்தில் முழுகிப் பஞ்ச பாண்டவர்கள் சத்துருக்களைச் சயித்துத் தேசமன்னர் திறை தரவாழ்ந்தனர். இந்திர தீர்த்தத்துள் பாண்டுவேந்தன் முழுகி பாண்டுநோய் தீர்ந்தான். வாசுகி முழுகிக் குன்மநோய் தவிர்ந்தான். பிரமானந்ததீர்த்தத்தில் பார்வதிபாதச்சிலம்பில் வந்தஒன்பது மாதர்களும் முழுகி, உமையம்மை சாபம் நீங்கி லட்சத்து ஒன்பது வீரர்களை ஈன்றனர். சித்தர்கள் முழுகி ஒளிபெற்றுப்பல வரங்களிருக்கிறார்கள்; சத்தியபாமை முழுகிக் கண்ணனைக் கணவனாகப் பெற்றாள்; பல பத்தர்கள் படிந்து பரகதிபெற்றார்கள். மங்களதீர்த்தத்தில் இரதி முழுகி எரிந்த மன்மதன் உயிர் பெற்றுவர இன்பசுகம்பெற்றாள்; வீரதீர்த்தத்தில் சுக்ரீவன் முழுகி இராமனது சிநேகம் பெற்றுப்பகையைப் போக்கிக்கொண்டான். இவ்வாறு இவ்வேழு தீர்த்தத்து முழுகினோர் பாவங்களெல்லாம் நீங்கின. இத்தீர்த்தக்கரையில் பிதுர்க்களைப் பூசித்தால் சிவலோகம் பெறுவார்கள். ஆதலால் நீ செல்வாயாக எனவும், பூரித்து முசுகுந்தனங்கு சென்று இந்திர தீர்த்தத்தில் விதிப்படி தீர்த்தமாடினவுடன் வெங்குன்மம் நீங்கி விட்டது; மன்மதவடிவம் பெற்றான். யானைமுகக் கடவுளைப் பரமசிவத்தை, பார்வதிதேவியை, சிவமலையாண்டவனை, வள்ளி தெய்வயானையைத் தரிசித்து இஷ்டகாமியார்த்தங்களைப் பெற்றுக் கருவூர் சென்று பின்பு முடிவில் கைலைசென்று சிவகணநாதனாக வீற்றிருந்தனன்.

எனச்சிவமலை மகத்துவத்தைச் சூதமுனிவர் கூறக்கேட்டிருந்த முனிவர்களெல்லாம், உடல் புளகமுற, வுள்ளத்தை [illegible] மாற, கண்களில் நீர்ததும்பப் பரவசமாகி முனிசிரேஷ்டரே! தங்களைப்போல பத்திரசத்தைப் போதிக்கத்தக்க வல்லார் ஒருவருமில்லையென்று தோத்திரித்தார்கள். சுபம்.

முற்றுப்பெற்றது,

உ

சருக்க அட்டவணை.

பக்கம்.	விஷயம்.	பாடல் தொகை.
1	பாயிரம்.	22
5	நைமிசாரணியச் சருக்கம்.	13
7	புராண வரலாற்றுச் சருக்கம்.	3
8	சிவமலைச் சருக்கம்.	26
12	சத்திமலைச் சருக்கம்.	41
19	வீரைச் சருக்கம்.	16
21	அகத்தியமுனி உபதேசச் சருக்கம்.	13
23	அகத்தியமுனி பூசைச் சருக்கம்.	15
26	அநுமன் பூசைச் சருக்கம்.	31
31	இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.	76
42	கருடன் சாபந்தீர்த்த சருக்கம்.	23
46	வள்ளி நாயகி திருமணச் சருக்கம்.	150
69	வள்ளி நாயகி தருமகந்தெய் சருக்கம்.	36
74	தீர்த்த மகிமைச் சருக்கம்.	32
79	சிவமலைப் புராண வசனம்.	

பிழை திருத்தம்.

இப்புஸ்தகத்தை எடுத்தவுடன் பிழை திருத்தத்தைச்செய்துகொண்டு படிக்கவேண்டும். வசனங்கள், தலைப்புகளை விடுத்து பாட்டுவரிகளைக் கணக்கிடுவது.

பிழை	திருத்தம்.	பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்	வரி
யன்ற	யபின்ற	3	14	தொன்	தொன்ற	45	4
டொறு	கூடொறு	5	6	பேரய்	பெரய்	46	8
சிவகூடமலை	சிவமலை		6	வெள்ளி	வள்ளி	47	4
விருந்திட	விரிந்திட	5	23	பங்கிய	பங்கய		22
சருதியாகம	சிருதியாகம	6	1	கர்த்	கரத்	50	6
வெள்ளி	வெவ்வளி		26	முற்றுறிட	முருகற்றி		21
ளங்கள	ளங்கள்	9	8	மேல்	மெல்		29
பலவுள்	பலவுள	10	2	ன்றேன்	னறே	51	27
றென்றே	ஜெறன்றே	10	23	செல	சொல	53	13
ளனேந்தை	ளனைந்தை	15	9	காரைகா	தாரைக்கா	54	
றனடு	தனடு	16	7	ரேணர	றேணர		15
வந்தெதன்	வந்ததெதன்		17	பங்கை	பங்கய		17
தன	தன்	17	1	வேர்திற	வெந்திற		26
கந்தர	கந்தர்	18	2	லோள	வெள்	55	4
யுடையவ	யுடையரா	22	13	மகரு	மகட்கு		10
சன்ன	ன்ன		14	மானப	மான்ப	57	2
வருந்திட	வருத்திட		20	லுற்றான்	லுற்றுன்	58	10
வியப்பரு	வியம்பரு	23	1	பெறுமை	பெருமை		12
விருந்து	விருந்து		2	சொல்வான்	சொல்வான்	60	8
தற்கரு	தற்கரு		5	னப்	னம்		14
னைக்குத்	னைக்குத்		22	ளன்று	னென்று		23
யுயிற்கு	யுயிர்க்கு	24	5	வரு	வரு	62	27
சோங்க	சேர்ந்த	25	16	பார்வை	பாவை	63	8
கர்த்தி	கார்த்தி		17	பேர்நாய்	பெருநாய்	67	4
தருற்	தவிற்	26	8	மொழிலாய்	மொழிவாய்	70	2
திரண்டா	திரண்ரு	29	11	தொண்மை	தொன்மை	71	8
கவிலுற்	கவிலுற்			வினேயி	வினையி	72	3
பாயந்து	பாய்ந்து	30	7	யிரதகி	விரதகி		6
ன்கர	னகர		13	யயிர்ப்ப	யயிர்ப்ப		7
ரிருக்கு	ரிருக்க	37	1	சுமைய	அமைய		19
யான்	பரன்		6	மிவர்களு	திருவர்களு	73	24
தன்யால்	தென்பால்		23	கிசகு	கிசக்கு	74	29
யடைத்	படைத்	38	2	வெளி	வேளி	79	1
குன்றுள	குன்றுள்	42	5				
கொந்துட	கொந்துட	43	11				
யுன்புற	யின்புற	45	3				

விளம்பரம்.

விவேகதிவாகரன் அச்சுக்கூடத்திலுள்ள புத்தகங்கள்.

திருச்செங்கோட்டு மான்மியம்.

பாரப்பலங்காரர் வருக்கக்கோவை.

பூந்துறைப் புராணம்.

மங்கல வாழ்த்து.

தென்கம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் காதல்.

பாம்பண கவுண்டன் குறவஞ்சி.

அச்சிலிருப்பவைகள்.

சிவமலைக் குறவஞ்சி.

[illegible] புராணம்.

கொங்குமண்டல சதகம். அந்தந்தச் செய்யுளிலுள்ள சரித்திர விபரத்துடன்.

கொங்குமண்டலம். (24 நாடு. உபநாடு- ராயங்கள்)

நாமக்கல் நரசிங்க சதகம்.